ADRIAN ANGHELESCU

FURIA UNUI DESTIN

VERSURI

Editura Karina
2012

ADRIAN ANGHELESCU

FURIA UNUI DESTIN

VERSURI

Editura Karina

Deva - 2012

Le-aduc din suflet mii de mulțumiri
Celor ce m-au crescut și educat
Și i-asigur de-nalte prețuiri
Pe toți acei cu care am lucrat

Că mă simt privilegiat de soartă
Prin toate cele câte am făcut
Acum când iarna grea bate la poartă
După ce toamna pare c-a trecut

Și mă gândesc în fiecare zi
S-alung furia ce mă stăpânește
Atunci când „crizele" se vor opri
Și vom trăi cu toți mai omenește

Adrian Anghelescu - *Furia unui destin*

Cuvânt despre poetul „furios”

Adrian Anghelescu, autodenumindu-se ***Furiosul*** își definește cu umor oltenesc valențele eului poetic și nu numai. *Cin' se ia cu mine bine* spune îndrăgitul cântec, îi *Dau haina de pe mine.* Acesta este Furiosul liric, când, de fapt, furia se transformă în tandră, gingașă iubire.
Cin' se ia cu mine rău / să-l ferească Dumnezeu / Că sunt șarpe de dudău/ de-l gălbiu ce mușcă rău! Acesta este Furiosul satiric, prolific în poetică indignare, care sancționează tot ceea ce îi stârnește nemulțumirea. Cu un condei, când caustic, când acid, răspunde promt cu o satiră la tot ceea ce draga noastră viață post-decembristă ne oferă în porții dulci-amare, în nepăsătoare și mereu schimbătoare guvernări.

Mi-a amintit, citindu-l, de « **Riposta »** lui Topârceanu, care își justifica incisivele și atât de gustatele-i satire astfel: ***Dar asta-i datoria mea:/Să dau cu zacherlină-n proști./Talent avem – o recunoști./Atunci păzea !***

Topârceanu, maestrul umorului liric, îmbinat cu spumoase șarje satirice, scria în prima perioada a secolului 20, în care dictatura roșie, importată din marea Rusie, nu se înstăpânise încă în România, distrugând elitele, cultura, Academia, Biserica, orice libertate individuală, subînțelegându-se, aici, brutal și odios, suprimarea libertății cuvântului.

Adrian Anghelescu, născut în 1951, a traversat această perioadă comunistă a României și a simțit cât de încătușat era cuvântul, în calitate de interpret, instructor, textier al mai multor echipe de satiră, când era obligat să înfiereze cu „abnegație proletară” „neajunsurile” și „elementele refactare la formarea omului nou”, dar niciodată megalomania agramatului conducător și a adulatorilor lui.

Astăzi când după 23 de ani de post comunism, cuvântul e liber să satirizeze, să se revolte, să mângâie sau să lovească, satirele lui Adrian Anghescu sunt o dovadă a libertății depline a cuvântului.

Autodescriindu-se ca un cavaler modern, înarmat cu spadă și lance, dar și respectând moralitatea pe care codul cavalerismului o reclama, poate schimba oricând, cu dezimvoltură, registrul poetic.

Tandru,sensibil,gingaș, se dezavuează în poemele dedicate iubirii, naturii, credinței în Dumnezeu.

Iubirea trăiește în poeme ca ***Amândoi nerăbdători*****:** Sânii ei ca două pere/Rumene și pârguite/Atinși de buzele mele/Tresăltau de la ispite...Atunci dezlegam mistere/Amândoi nerăbdători/Sărutându-ne-n tăcere/Încordați, plini de fiori... Și-atingeam nemărginirea/La care tot am visat,/Cufundându-ne-n iubirea/Raiului adevărat, sau ***Clipe de eternitate*****:** Atâta de sărac sunt

în cuvinte/De nu pot să exprim tot ce-aş dori,/Dorul de tine nu-l mai pot cuprinde/Şi vorbe nu găsesc pentru-al rosti...Să strângem toată viața-ntr-un sărut/Şi toate visele-într-o răsuflare./Să trăim câte-un an într-un minut/Îmbrățişați ca într-o încleştare./...Să-mi dăruieşti un strop de fericire/Şi să te simt alăturea vibrând/În voluptoase clipe de iubire.

Natura, cu prospețimea şi eternitatea ei o regăsim în poemele ***Acolo unde susură izvorul*****:** Acolo unde susură izvorul/Şi unde-i umbra cea mai răcoroasă,/Mă poartă mereu gândul şi cu dorul/Dar şi-o chemare mult prea tânguioasă./Cărările care străbat tufişuri/Pe care le-am bătut de-atâtea ori/Din codrul cu destule luminişuri/Mă fascinau de mă treceau fiori.../Să simt acolo-n zbor descătuşare/Față de îngrădirile de pe pământ,/Să mă pot bucura de evadare/Şi să fiu liber ca şi frunza-n vânt sau ***Ghiocel*****:** Firav cutezător de primăvară/Ai răsărit din stratul de zăpadă/Şi-ai înfruntat tot frigul de afară/Pentru ca blândul soare să te vadă./Nebănuită forță dintr-un fir/Tu ai învins ostilitatea gheții,/Ca să te-nalți şi gingaş şi tiptil/Mijind precum lumina dimineții.

Credința în Dumnezeu, mare şi atotputernic e mărturisită în poemele: ***Am luat lumină din lumină*****:** Christos a înviat din morți/Uimind întreaga omenire/Şi Mântuindu-ne pe toți /În gând, în cuget şi-n simțire./Am luat lumină din lumină/ Să fim mai iertători mai buni,/Credința să fie mai bună/În Făcătorul de minuni…/ Şi-n suflet mare fericire/Azi la-Învierea lui Iisus,/Sortit pururi la nemurire/În Dreapta Tatălui de Sus, sau ***Ca să ne ierte Dumnezeu de Sus*****:** S-a născut El ca Fiu de Dumnezeu/Şi-a dăruit credință şi iubire/Celor care trăiau în jurul Său/Întru a Tatălui Ceresc cinstire./Cuvintele i-au fost mereu sorbite/De credincioşii ce l-au ascultat/Şi-au fost de-atunci şi până azi rostite/De toți cei care-l cred cu-adevărat…sau ***Deoarece „Cristos a înviat”***: La noi „Cristos a înviat din morți”/Demult, de când trăiau stră străbunicii/Şi de pe-atunci noi luăm Lumină toți/Şi ne facem cu mâna semnul crucii./Şi ne-nchinăm cu sufletul curat/La Dumnezeu cel Sfânt, fără de moarte,/Deoarece „Cristos a înviat”/Iertându-i pe cei care au păcate....

Umorul liric, valență proeminentă a lirismului *furiosului* Adrian Anghelescu țâşneşte în poemele ***Aşa noroc mai rar pentru o carte*****:**Eram o carte proaspăt tipărită,/Manual alternativ acreditat/Şi de-abia aşteptam să fiu citită/De către vreun elev interesat./În primul an m-au dat unui băiat,/Adolescent cu părul încâlcit/Ce nu prea avea chef de învățat/Când îmi privea coperta plictisit./Nu m-a deschis „amicul”niciodată,/Probabil nu- l interesam deloc/Şi-n anul următor m-a luat o fată/Care stătea la un parter de bloc./Era cochetă fata, n-am ce zice,/Prea grijulie cu aspectul său,/Că nu- i rămânea timp să mi-l dedice/Şi să citească conținutul

meu…/Am nimerit apoi la un ţâfnos,/Elev recalcitrant, cu năbădăi/Ce m-arunca, înfuriat, pe jos/Sau mă trântea în cap la derbedei,/Când l-apuca damblaua şi mai tare/Se „domolea” rupându-mi câte-o filă/Şi-am ajuns ca să am o-nfăţişare/De ferfeniţă ce să-i plângi de milă...sau ***Femeia şi cizmele*****:**Unchiul Jană într-o vară/Cam prin anul ‘93/Îmi scria la ceas de seară/Din dealul Smadoviţei./Am îmbătrânit nepoate/Lionica nu mai e,/Nu mă mai descurc cu toate/Şi-mi trebuie femeie.../Şi mai vreau să-mi dai nepoate/Cizme noi de cauciuc,/Să bat noroaielele toate/Pe la câmp unde mă duc.

În poemul ***Două mame*** Adrian Anghelescu se confesează, dezvăluindu-ne dramele trăite de adolescentul care a fost, la moartea mamei în 1965, a tatălui în 1969 şi a şocului trăit atunci, când după moarte părinţilor care l-au crescut cu dragoste şi căldură sufletească, află că au fost părinţi adoptivi, care l-au înfiat la vârsta de 9 luni.

Porneşte o investigaţie, pe cont propriu, la 18 ani şi îşi găseşte mama biologică.Îşi acceptă destinul, nu trăieşte resentimentele copilului abandonat, iar când cea care i-a dat viaţă, ajunge bătrână şi are nevoia de ajutor, o aduce la Hunedoara şi o îngrijeşte. ***Două mame*****:** De-ar fi s-aleg eu între două mame,/Cea naturală şi cea adoptivă,/M-ai pune-ntr-o dilemă mare Doamne/Şi cred că le-aş alege deopotrivă./
Cea naturală m-a purtat în pântec/Şi-a avut mare grijă să mă nască,/Cea adoptivă m-a crescut în cântec/Şi s-a zbătut nimic să nu-mi lipsească./Când amândouă îşi trăiau o dramă,/În vremea aceea-n care mă năşteam,/Eu câştigam dar şi pierdeam o mamă.Şi soarta implacabil mi-o urmam.
//Destinul a făcut să nu pot şti/Al cui fiu sunt până la majorat,/După ce adoptivii vor muri/Şi după ce-i voi plânge-ndurerat...Iar toate astea au fost rânduite/De ceea ce numim destin şi soartă/Şi cât trăiesc eu le voi ţine minte/Pe cele două mame deodată.

Răzvrătitul Adrian Anghelescu, îşi îmbracă cu uşurinţă armură atunci când trece în registrul satiric şi mitraliează derapajele celor de la conducere, corupţia, sfidarea contribuabilor de către funcţionarii publici, magistraţi, sau poliţie. Simpatizant de stânga, acceptă dreapta doar atunci când face front comun cu stânga. ***De ilicit aproape c-am uitat***: Scăpaţi dintr-un regim totalitar/Ce propovăduia egalitate/Românu' a devenit proprietar
/Chiar şi de n-a avut proprietate./În buluceala-aceea generală/Şuţii s-au mişcat repede şi bine/Scoteau din fabrici şi vindeau pe-afară/Rulmenţi, bujii, motoare şi benzine.../Averile s-au legitimizat,/Nu se mai cere vreo justificare,/De ilicit aproape c-am uitat/Doar opulenţa are căutare./Numai cei ce asudă pentru-o pâine,/Cei ce muncesc onest, cinstit, din greu,N-au siguranţa zilelor de mâine/Ci doar credinţa-n Bunul Dumnezeu….

Adrian Anghelescu - ***Furia unui destin***

Ca s-avem sărăcie şi minciuni**:** Suntem în criza datoriilor /Făcute într-un an electoral/Şi de guvernul ageamiilor / Pentru nesațiul prezidențial ./ Cu care trebuia ca să plătească / Pe cei ce sprijiniră hahalera,/ Ca să ne mintă şi să ne-asuprească / Mai rău decât ne-ar fi lovit holera...

Austeritate**:**Nici o măsură de-austeritate/N-a fost pe placul celor din popor, Iar multe dintre ele au fost luate/În detrimentul cetățenilor./Iar după ce-a trecut cât a trecut/S-a constatat că n-a scăzut hoția,/Evaziunea astăzi a crescut/Şi-a devenit prea mare sărăcia…

Aceasta este drama noastră**:** Din mii de fabrici şi uzine/Ce duduiau neîncetat,Multe sunt azi numai ruine/Fiare vechi bune de furat./Acelea care-au fost închise/Au fost vândute pe-un „dolar",/Prin maşinații de culise/Şi-ntr-un sistem clientelar...

Ca să ne ia acum pe toți de proşti**:**Trăim cu inutile motivații/Suntem o țară de întortocheați/Ce-i dominată de elucubrații/Și plină de-o grămadă de-agramați/ Democrația e-o necunoscută/Pe care-o bagă toți la-naintare/Deşi noi ştim că ea e deținută/De elemente acaparatoare.

Cetatea-n lichidare**:** Cetatea-n care astăzi focul/Abia mai pâlpâie-n cuptoare/A năpădit-o nenorocul/Cu teorii de lichidare./S-a stins şi focul din furnal/Şi tot întreb cine-i de vină?Care nebun sau criminal/L-a transformat azi în ruină ?/S-a invocat că nu-i rentabil/Şi că după restructurare /Totul va fi mai profitabil/Cu cât şi pentru cine oare ?Şi căror jocuri de culise/A căzut pradă Combinatul/De-au trebuit să fie-nchise/Furnale unul după altul ?...Şi căror jocuri de culise/A căzut pradă Combinatul/De-au trebuit să fie-nchise/Furnale unul după altul?

Căror jocuri de culise a căzut pradă Combinatul? - a fost întrebarea aflată pe buzele tuturor în 2003, când „ordonanțiştii" plecau în valuri din Combinat şi, poate şi mai des a fost pusă, în anii următori, când în locul combinatului au apărut ruine „ecologice".

În peisajul dezindustralizat al Hunedoarei, inginerul – poet, „furiosul" Adrian Anghelescu, ne oferă un volum de poezie tonică, decripată şi originală.

Victoria Stoian

Poezie lirică

Destin

Ploua mărunt prin fumul dens şi greu
O ploaie roşiatică, murdară
Şi zgomote mă-mpresurau mereu
Mă speriasem pentru-ntâia oară

Acolo, lângă poale de furnal,
Mă rătăcisem hoinărind agale
Habar n-aveam că peste-un cincinal
Voi poposi din nou pe-această vale

Mă luase valul vieții să mă poarte
Capcane-mi întindea la orice pas
Cei ce mă ocroteau erau departe
În locul lor de veci fără de glas

Singur, frustrat, cu idealuri frânte
Mă-ndepărtam încet de ce-mi dorisem
Timpul trecea şi mă purta oriunde
Prin locuri care nu le bănuisem

Şi-ntr-un târziu chemarea a venit
Ca mâna-ntinsă unui înecat
Să vin , să mă opresc din hoinărit
Şi să trăiesc aici cu-adevărat

Să stau în preajma vechiului castel
Să m-adaptez la noul început
Şi să slujesc colosul de oțel
Cât am putut şi cât m-am priceput .

Rugăciune

Mă-nchin la Tine Doamne Dumnezeu
Cu gând curat în vers de poezie
Că trecător prin viață sunt şi eu
Şi-s dator pentru-a Ta mărinimie

Mă bucur că aşa fu vrerea Ta
Să mă nasc, să trăiesc şi să mă-nchin
Şi n-o să uit că existența mea
O datorez darului Tău divin

Mi-ai dat şi sănătate şi noroc
Din toată bunătatea Ta cerească
Şi mi-ai găsit în lumea asta loc
Şi îngeri care să mă ocrotească

Mărire Ție Doamne Dumnezeu
Stăpân al lumii şi Mântuitor
Ce bun eşti Tu , ce păcătos sunt eu
Şi cât de mult eu Ți-am rămas dator

Mă rog la Tine Doamne să mă ierți
Pentru greşeli şi pentru necuviință
Mă prosternez acum ca să mă cerți
Şi mă-nchin la a Ta bunăvoință .

Ne închinăm Pruncului Sfânt

Tu, Doamne Iisuse Christoase!
Din ieslea patimilor lumii
Ai intrat şi la noi în case,
Pe-o dulce rază a luminii.

Tu ne-ai adus speranțe-n gând.
Lumină-n suflet ne-ai adus
Şi astăzi mai mult ca oricând
Ne închinăm la Cel de Sus.

Naşterea Ta e-o bucurie
Şi-o Sărbătoare pe Pământ,
Ne închinăm cu toții Ție,
Ne închinăm Pruncului Sfânt.

De când Fecioara Preacurată
Te-a născut pentru omenire
Vestea s-a dus în lumea toată
Iar magii ne dădeau de ştire.

Că mântuirea noastră vine
Ca şi credința pe Pământ,
Din bunătatea de la Tine
Şi de la Dumnezeu cel Sfânt.

Îi mulțumim lui Dumnezeu
Că s-a născut Iisus la noi
Şi Lui să ne-nchinăm mereu
Fie că suntem buni sau răi.

Deoarece „Cristos a înviat”

La noi „Cristos a înviat din morți”
Demult, de când trăiau stră străbunicii
Şi de pe-atunci noi luăm Lumină toți
Şi ne facem cu mâna semnul crucii.

Şi ne-nchinăm cu sufletul curat
La Dumnezeu cel Sfânt, fără de moarte,
Deoarece „Cristos a înviat”
Iertându-i pe cei care au păcate.

Pentru că bunătatea Sa cerească
Pătrunde-n orice suflet pe pământ,
În linişte şi pace sufletească
Şi cu credință pentru Duhul Sfânt.

Iar fiecare-n felul său îl poartă
Pe Dumnezeu în suflet şi în minte
Pentru că fiecare are-o soartă
Ce i-a fost hărăzită dinainte.

Şi ne rugăm ca să ne fie bine
La Dumnezeu din ceruri, fiecare ,
Tânjind după puțină fericire
În pace, linişte şi bunăstare.

Spun tuturor „Christos a înviat”

De-ar fi ştiut că după răstignire
Vei învia din morți miraculos
Acei care s-au îndoit de Tine
N-ar fi comis omorul odios

Iisuse Sfânt şi Fiu de Dumnezeu
Care ne-ai învățat pe toți credința
La Tine eu mă-nchin , mă rog mereu
Şi Ție-ți datorez toată ființa

Şi-ncerc ca să urmez pildele tale
Aşa cum pot : mai bine , mai stingher
Mă străduiesc ca să nu fac „greşale”
Să nu-L mânii pe Dumnezeu din cer

Că de la Tine Doamne iau lumină
Şi sufletul doar Tu mi-l mântuieşti
Iar cu puterea-Ți Sfântă şi Divină
Prin bunătatea Ta mă ocroteşti

Şi-n fiecare an în zi de Paşte
Când simt că sufletul mi-e mai curat
Şi când speranța-n Tine iar renaşte
Spun tuturor : „Christos a înviat”

Am luat lumină din lumină

Christos a înviat din morți
Uimind întreaga omenire
Şi Mântuindu-ne pe toți
În gând, în cuget şi-n simțire.

Am luat lumină din lumină
Să fim mai iertători mai buni,
Credința să fie mai bună
În Făcătorul de minuni.

Ne bucurăm de Învierea
Sfântului Fiu de Dumnezeu,
În el Mărirea şi Puterea,
În noi credința-n El mereu.

Praznicul Sfânt de Sărbătoare
Aduce-n fiecare casă
Semnele Lui de bunăstare:
Ou roşu, miel şi vin pe masă.

Şi-n suflet mare fericire
Azi la-Învierea lui Iisus,
Sortit pururi la nemurire
În Dreapta Tatălui de Sus.

Ca să ne ierte Dumnezeu de Sus

S-a născut El ca Fiu de Dumnezeu
Şi-a dăruit credinţă şi iubire
Celor care trăiau în jurul Său
Întru a Tatălui Ceresc cinstire.

Cuvintele i-au fost mereu sorbite
De credincioşii ce l-au ascultat
Şi-au fost de-atunci şi până azi rostite
De toţi cei care-l cred cu-adevărat.

Numai că puritatea Lui divină
Şi misiunea de Mântuitor
A fost inevitabila pricină
De-a stârni ura fariseilor

Şi tot ce s-a întâmplat de la trădare
Până la odioasa răstignire
Au fost batjocuri prea umilitoare
Şi prea nedemne pentru omenire.

Iar patimile morţii lui Iisus
Sunt lacrimi pe obrazul tuturor
Ca să ne ierte Dumnezeu de Sus
Deşi nu cred că îi va fi uşor.

Dumnezeul meu e mare

Mi-a dat Dumnezeu din cer
Prin a Sa mărinimie,
Mintea ca un giuvaier
Şi-o căruță de prostie.

Mi-a mai dat Divinitatea
O grămadă de belele,
Însă şi abilitatea
De-a scăpa uşor de ele.

Şi la treaba cu norocul,
Ca să pot trăi mai bine,
Încă n-a sosit sorocul
De la Domnul pentru mine.

De aceea-n continuare
Mă închin şi cred şi spun
Dumnezeul meu e mare
Dumnezeul meu e bun!

Două mame

De-ar fi s-aleg eu între două mame,
Cea naturală şi cea adoptivă,
M-ai pune-ntr-o dilemă mare Doamne
Şi cred că le-aş alege deopotrivă.

Cea naturală m-a purtat în pântec
Şi-a avut mare grijă să mă nască,
Cea adoptivă m-a crescut în cântec
Şi s-a zbătut nimic să nu-mi lipsească.

Când amândouă îşi trăiau o dramă,
În vremea aceea-n care mă năşteam,
Eu câştigam dar şi pierdeam o mamă
Şi soarta implacabil mi-o urmam.

Destinul a făcut să nu pot şti
Al cui fiu sunt până la majorat,
După ce adoptivii vor muri
Şi după ce-i voi plânge-ndurerat.

Atunci m-a revoltat realitatea
Şi m-a cuprins o mare de tristețe,
Că le-a luat moartea posibilitatea
Să fiu sprijinul lor la bătrânețe.

Şi tot atunci mi-a dat prin compensare
Prilejul de a-mi recâştiga o mamă,
Ce se-nvinovățea în disperare
Că fiul ei n-o poate băga-n seamă.

Iar toate astea au fost rânduite
De ceea ce numim destin şi soartă
Şi cât trăiesc eu le voi ține minte
Pe cele două mame deodată.

S-a stins ieri viața care mi-a dat viață

Din trupul tău rămas fără suflare
S-a stins ieri viața care mi-a dat viață
Rămân şocat şi mut de supărare
Iar lacrimile-mi izbucnesc pe față

Te-ai chinuit şi te-ai zbătut sperând
Măcar o zi să mai trăieşti în plus
Destinul însă nu ți-a fost prea blând
Că te-a luat dintre noi şi mi te-a dus

Mă voi ruga pentru odihna ta
Şi pentru pacea vieții de apoi
Că , deşi astăzi moartea mi te ia ,
Tu vei rămâne vie printe noi

Iar chipul tău rămâne pus în ramă
Şi-n sufletul , şi-n mintea mea, mereu
Acolo unde pleci rămâi tot mamă
Şi mă rog să te ierte Dumnezeu.

Te plângem toți cu lacrimi şi durere

Cu neasemuită bunătate
Cu sufletul plin de mărinimie Tu
treci de astăzi în eternitate
Lăsându-ne la toți mintea pustie

Ne-ai ocrotit pe toți în jurul tău
Tu ai trăit tot timpul pentru noi
De-acum însă te cheamă Dumnezeu
În neştiuta viață de apoi

Te plângem toți cu lacrimi şi durere
Şi-ți vom purta mereu recunoştință
Ne prosternăm umili fără putere
De când tu ai trecut în neființă

Iar jalea care-o laşi în urma ta
Este măsura vieții ce-ai trăit
Şi e dovada că nu vom uita
Că pe toți laolaltă ne-ai iubit

Îți vom păstra tot timpul amintirea
În gândurile noastre foarte vie
Ca să poți lua cu tine mulțumirea
Şi să fii împăcată pe vecie

Acum la ceasul trist al despărțirii
Când printre noi nu te mai poți întoarce
Noi ne rugăm pe-altarul Mântuirii
Ca să te odihneşti în bună pace !

Eşti o fărâmă a imensităţii

Predestinată de divinitate
Să porţi rodul iubirii şi al vieţii,
Prin lunga timpului eternitate
Eşti o fărâmă a imensităţii.

Că fără tine nici n-ar exista
Întreaga omenire de acum
Şi de aceeea preţuirea ta
Este inestimabilă oricum.

Iar gingăşia ta fermecătoare
Este mereu izvorul de iubire,
Al patimilor nestăvilitoare,
Al dulcelui nesaţ de fericire

Eşti leagănul atâtor amintiri
Al pruncilor cu chip de îngeraşi
Şi eşti icoana primei lor iubiri
Din vremea când făcut-au primii paşi.

Şi demonstrezi mereu întregii lumi
Atâtea dăruiri şi aptitudini,
Lucrând în oricare profesiuni
Cu măiestrie şi cu certitudini.

Iar existenţa ta e-o bucurie
Pentru cei ce se află-n jurul tău,
Cei care vor alăturea să-ţi fie
La nesfârşit, la bine şi la rău.

Pentru a nu ştiu câta oară

Izvor al vieții pe pământ
Fărâmă de eternitate
Rodul iubirii-l plăsmuieşti
În ființe noi întruchipate

Mi-e greu ca să te definesc
Femeie sau divinitate
Şi nici n-aş vrea ca să greşesc
Pentru că prea exişti în toate

Copilă, soră sau iubită ,
Soție, mamă ori fecioară ,
Cu vicii sau neprihănită Tu
eşti tot timpul necesară

Şi nici un gest de mulțumire
Nu poate fi-ndeajuns cândva
Ca atribut de prețuire Pentru
toată menirea ta

Mereu, în prag de primăvară
Când ghioceii înfloresc
Pentru a nu ştiu câta oară
Mărturisesc că te iubesc

Recunoştinţă

M-ai alăptat la sânul tău întâi
M-ai legănat de câte ori plângeam
N-ai încetat nicicând să mă mângâi
Chiar şi-n momentele-n care dormeam

M-ai sprijinit de mână să pornesc
Şi mi-ai încurajat zburdălnicia
Sunt fascinat mereu când mi-amintesc
Că tu mi-ai luminat copilăria

Cu paşii tăi m-ai însoţit la şcoală
Te minunai când mă vedeai că-învăţ
Am fost mereu motivul tău de fală
Şi prea m-am bucurat de-al tău răsfăţ

Adolescenţa mea cea zvăpăiată ,
Când mă-mboldea năvalnic vreo iubire
Şi alergam să mă-ntâlnesc cu-o fată ,
Tu mi-ai vegheat-o fără a-mi da de ştire

Şi-atunci când am avut copii şi eu
Te-ai bucurat ca de o bogăţie
Şi i-ai crescut de mici în jurul tău
Cu dragoste şi cu mărinimie

De-aceea socotesc cu mintea mea
Că nu există vreo comoară-n lume
Care să poată astăzi valora
Mai mult decât însemni tu pentru mine

Omagiu

Vă mulțumesc pentru copilăria
Pe care-am petrecut-o printre voi,
Acolo-n sat la voi e veşnicia
Şi dorul meu de lazuri şi zăvoi.

Acolo m-au crescut ai mei părinți,
Cu suflet mare, plin de omenie,
Care mi-au fost mai mult ca nişte sfinți,
Cărora le-am fost dat în custodie.

Chiar de nu port în gene vena lor,
Le port mereu numai recunoştință
Şi mi se frânge inima de dor
De când ei au trecut în neființă.

Oriunde m-a călăuzit destinul
Şi-oriunde-n continuare mă mai poartă,
Eu sunt al vostru deşi sunt străinul
Ce v-a fost hărăzit atunci de soartă.

Şi mă voi strădui cu toată ființa
Să port cu demnitate-al vostru nume,
Ca drept răsplată pentru străduința
De-a fi aşa cum sunt în astă lume.

Să fi ca o lumină-n ochii lor

Să creşti fără de griji şi de nevoi
Să fi ca o lumină-n ochii lor
Şi să-i vezi cum se bucură-amândoi
Că au şi ei la casă un fecior

Să fi doar alintat cu vorbe dulci
Şi ocrotit cu gesturi de tandrețe
Să zburzi în voie prin păduri şi lunci
Şi să-i vezi cum se-ntrec să te răsfețe

Şi pe măsura-n care anii trec
Să-i vezi cum se fălesc la toți cu tine
Şi-n hărnicie viața şi-o petrec
Doar pentru ca să-ți fie mereu bine

Iar tu să mergi senin pe drumul tău
Ştiind că ei veghează şi te-nvață Ca
să pricepi ce-i bine şi ce-i rău Şi să-
ți alegi o cale dreaptă-n viață

Şi când deodată soarta nemiloasă
Te lasă fără ei ,luându-i pe rând ,
Te-apasă tot mai greu dorul de casă
Şi rămâi doar cu inima plângând

Şi-atunci te simți cel mai nenorocit
Deşi ai toată viața înainte
Că nu mai sunt cei care te-au iubit
Să te îmbărbăteze , să te-alinte.

Apoi încet , încet te resemnezi
Şi-ți cauți drumul care-ți e sortit
Fără să uiți nicicând să-i venerezi
Pe-acei ce toată viața te-au iubit.

Patria-i sfântă şi sfântă va fi

Atâția ani au despărțit Carpații
Pe cei ce populează-această glie,
Pe cei care de-atâtea generații
Au trăit într-o cruntă iobăgie.

Atâția ani imperiul şi-a tras seva
Din bogăția ta măreț Ardeal,
Că pentru el tu nu erai altceva
Decât feuda pentru feudal.

Şi-atâția ani s-au revoltat străbunii
Şi-atâtea schingiuiri au îndurat
Şi toți atâția şi-au dorit românii
Reîntregirea neamului scindat.

Că trebuia să vină şi răsplata
Pentru românii din această țară
Şi Alba Iulia este dovada
Marii Uniri pentru a doau oară

Acolo s-au strâns toți reprezentanții
De peste tot în strai de sărbătoare
Şi-au hotărât destinu'-acestei nații
Proclamând astfel România mare

La-Întâi decembrie , în miez de zi ,
Mii de români , reprezentând poporul ,
Au decis soarta scumpei Românii
Arborând cu mândrie tricolorul

De-atunci această zi de sărbătoare
Am prețuit-o şi-o vom prețui
Că-n suflet de român la fiecare
Patria-i sfântă şi sfântă va fi!

La umbra gorunului din Țebea

„Munții noştri aur poartă”
Şi-l tot poartă de milenii
Însă averea lor toată
Sunt moții şi ardelenii.

Şi mai poartă munții dorul
Prin codrii cu frunza rară,
Pe unde ieri crăişorul
Îşi apăra sfânta țară.

De jugul imperial,
Care apăsa prea greu
Pe românii din Ardeal,
Pe moții din neamul său.

De aceea este iubit
De toți moții, cu mult dor,
Care l-au şi poreclit:
Al munților crăişor.

Şi-unde se-nalță gorunul
Ca să-i umbrească mormântul
Se adună tot românul
Ca să-şi țină legământul:

Că nu vor uita urmaşii
Cât trăi-vor pe pământ
Cine-au fost înaintaşii
Şi românii cine sunt

Țebea, 08.09.2002 ora 10^{00}-10^{30}

La fiecare ceas de sărbătoare

Atâtea frumuseți şi bogății Sunt
ale tale toate scumpă țară,
Ca neasemuită tu să fi
Şi azi, şi mâine, şi odinioară.

Atâtea triluri magice răsună
Pe plaiurile tale-n orice loc,
Unde românii mândri se adună
Din când în când la cântece şi joc.

Atâția oameni s-au jertfit în vreme
Ca tu să porți un nume Românie,
Iar numele acesta să însemne
Portul şi graiul într-o armonie.

De-aceea-n pieptul meu mereu tresare
Şi bucuroasă inima-mi zvâcneşte
La fiecare ceas de sărbătoare
Când toată națiunea te slăveşte.

Că lângă dorul de părinți şi frați
Este şi dorul sacru pentru tine,
Patria mea iubită din Carpați
Pământ natal al nației române.

Eşti Eminescu-al tuturor

Nemuritoare-ți este faima
Şi versul tău mult prea „măiastru”,
Iar tâlcul lui ascunde taina
Din „lacul codrilor albastru”.

„Băiet fiind” cutreierai
Cărări de dragoste şi dor
Şi-n codrii falnici te pierdeai
Ca susurul izvoarelor.

Şi-acele clipe de trăire
Le-ai pus pe toate-n al tău vers,
Cu-atâta cuget şi simțire
Fără egal în Univers.

Din gândul tău „sub clar de lună”
Coboră-n „jos luceafăr blând”
Şi „nuferi galbeni încunună”
O barcă pe un lac plutind.

De-aceea geniul tău rămâne
Imens tezaur făr' de preț,
Iar versul tău o să răsune
Mirific, simțitor, măreț.

Numele tău îl ştie lumea
Eşti Eminescu-al tuturor
Talentul şi înțelepciunea
Sunt pentru noi un sfânt simbol.

Şi te vom prețui cu toții
Slăvit fie numele tău!
Poet al vieții şi al morții
Geniu trimis de Dumnezeu.

Aici noi plămădim oțelul

Trăiesc printre cei norocoşi
Pe-un plai frumos în astă țară
Şi botezat din moşi strămoşi
Cu numele de Hunedoară.

Şi-aici noi plămădim oțelul
Cu forța brațului şi-a minții,
Având alăturea Castelul
Care l-au ridicat părinții.

Că suntem demni urmaşi de țară,
Urmaşi de lupte şi avânt,
Iar visul lor de-odinioară
S-a întruchipat pe-acest pământ.

Şi tot aici pe-această glie,
Numai prin muncă şi sudoare,
Durarăm pentru veşnicie
Cetăți de foc nemuritoare.

Şi-am devenit eroi ai muncii
Toți la un loc şi fiecare,
Ca să ne creştem falnici pruncii,
Senini şi fericiți sub soare.

Ca să păstreze mărturia
Celor ce-au fost, celor ce sînt
Şi să facă din România
Un rai al vieții pe pământ.

Şi te vom pomeni mereu, mereu

În memoria poetului Adrian Păunescu

Ți s-a stins glasul care răscolea
Constiința națiunii româneşti,
Iar inima ți s-a oprit şi ea
Deşi tu ai fi vrut ca să trăieşti,

Ți-au mai rămas doar versurile toate
Ce-au izvorât din suflet şi talent,
O operă pentru eternitate
Scrisă de tine până în prezent.

Ai fost mereu titan printre poeți,
Spontan şi exploziv şi vehement,
Şi-aveai în tine parcă şapte vieți
Dar şi un munte de temperament.

Tu uneori ai fost şi grandoman,
Sfidându-i mai pe toți din jurul tău,
Probabil că mândria de oltean
Te atinsese chiar atât de rău.

Dar ce-i al tău i-al tău: tu ai valoare
Iar versul tău m-a emoționat
Şi mulți au recitat cu voce tare
Poemele pe care le-ai creat.

Şi-o constatăm acum la despărțire
Când te plâng milioanele de fani
De câtă dragoste şi prețuire
Te-ai bucurat mereu în aceşti ani.

Bineînțeles ai şi contestatari
Invidioşi mereu față de tine
Mărunți, fără talent, chițibuşari,
Ce te vorbesc de rău şi nu de bine.

Şi totuşi vei rămâne un stindard
Poet al țării şi al omeniei,
Că te vom prețui Mărite Bard
De-acum ca pe un rege-al poeziei.

Ne vom ruga pentru odihna ta
Ca să te ierte Bunul Dumnezeu,
Iar noi îți vom cinsti memoria
Şi te vom pomeni mereu, mereu.

Clipe de eternitate

Atâta de sărac sunt în cuvinte
De nu pot să exprim tot ce-aş dori,
Dorul de tine nu-l mai pot cuprinde
Şi vorbe nu găsesc pentru-al rosti.

Atunci când nu te afli lângă mine
Mă îmboldesc porniri incendiare
Şi mi-aş dori enorm să fiu cu tine
Ca să ne pierdem într-o-mbrățişare.

Să strângem toată viața-ntr-un sărut
Şi toate visele-într-o răsuflare.
Să trăim câte-un an într-un minut
Îmbrățişați ca într-o încleştare.

Să-i spunem timpului să stea o clipă
Ca să ne prelungim îmbrățişarea.
Să ne iubim în tihnă, nu în pripă,
Fiindcă este prea lungă aşteptarea.

De-aceea te aştept mereu venind
Să-mi dăruieşti un strop de fericire
Şi să te simt alăturea vibrând
În voluptoase clipe de iubire.

Amândoi nerăbdători

Sânii ei ca două pere
Rumene şi pârguite
Atinşi de buzele mele
Tresăltau de la ispite.

Iar ea percepea minunea
Cu privirea languroasă,
Dezvelindu-şi goliciunea
Timidă şi grațioasă.

Atunci dezlegam mistere
Amândoi nerăbdători
Sărutându-ne-n tăcere
Încordați, plini de fiori.

Şi ne tăvăleam pe malul
Unei ape curgătoare,
Lăsându-ne duşi de valul
Patimilor arzătoare.

Şi-atingeam nemărginirea
La care tot am visat,
Cufundându-ne-n iubirea
Raiului adevărat.

Aşa noroc mai rar pentru o carte

Eram o carte proaspăt tipărită,
Manual alternativ acreditat
Şi de-abia aşteptam să fiu citită
De către vreun elev interesat.

În primul an m-au dat unui băiat,
Adolescent cu părul încâlcit
Ce nu prea avea chef de învățat
Când îmi privea coperta plictisit.

Nu m-a deschis „amicul”niciodată,
Probabil nu-l interesam deloc
Şi-n anul următor m-a luat o fată
Care stătea la un parter de bloc.

Era cochetă fata, n-am ce zice,
Prea grijulie cu aspectul său,
Că nu-i rămânea timp să mi-l dedice
Şi să citească conținutul meu.

Aşa „noroc” mai rar pentru o carte
Atâta timp să nu fii răsfoită !
Însă de-abia de-atunci am avut parte
De-o existență foarte chinuită.

Am nimerit apoi la un țâfnos,
Elev recalcitrant, cu năbădăi,
Ce m-arunca, înfuriat, pe jos
Sau mă trântea în cap la derbedei,

Când l-apuca damblaua şi mai tare
Se „domolea” rupându-mi câte-o filă
Şi-am ajuns ca să am o-nfățişare
De ferfeniță ce să-i plângi de milă.

Să-mi fie şi mai lungă agonia,
În anul ce-a urmat m-am pricopsit
Cu unul care nu mi-a rupt hârtia
Dar care-avea talent la mâzgălit.

Cu „hieroglife” care mai de care
Sunt ca cea mai autentică brezaie,
Hârțoagă care n-are căutare
Nici pentru cei ce scormonesc gunoaie.

Dependență

Cum razele de soare-n zori de zi
Desfac petale-nchise peste noapte
La fel şi ochii tăi de m-ar privi
Mi-ar lumina azi gândurile toate.

Cum stelele pe cer, când strălucesc,
Transformă noaptea-n vis şi feerie,
La fel şi ochii tăi când îmi zâmbesc
Îmi schimă toată ființa-n bucurie.

Cum adierea vântului uşoară
Înviorează frunze adormite,
La fel privirea ta când mă-mpresoară
Trezeşte-n mine patimi nerostite.

Dar şi cum nourii pe cer grămadă
Întunecă lumina de la soare,
La fel privirea ta când e-ncruntată
Îmi picură în suflet supărare.

După atâtea primăveri

Cu fiecare răsuflare
Aerul vieții mă pătrunde
Şi-mi pune gândul în mişcare
Să zburde singur pe oriunde.

Cu fiecare zori de zi
Mă simt mereu mai norocos,
Mai bucuros că pot privi
Cerul senin de-aici, de jos.

Cu fiecare primăvară
Când codrul iarăşi înverzeşte,
Eu simt că tot ce mă-mpresoară
Mă bucură, mă-ntinereşte.

Şi fără ca să prind de veste,
După atâtea primăveri,
Întinerirea-i o poveste În
care mai credeam şi ieri.

Dar părul nins de-atâta vreme
Şi riduri ce s-au adâncit
Nu vor altceva să însemne
Decât că n-am întinerit.

Şi că în vremea viitoare
Cerul se va înnoura,
Cu griji tot mai sâcâitoare,
Cu răsuflarea tot mai grea.

Iar tinerețea mea devine
O amintire de demult,
În care totul a fost bine
Şi pe care nu pot s-o uit.

Drăcoaica

Mai la deal de casa noastră
Un vecin şi-a luat nevastă
O drăcoaică de muiere
Dragă şi inimii mele

Eu de câte ori o văd
E furtună şi-i prăpăd
Iar când îi aud gurița
Mă leşină diavolița

Şi să vezi împielițata
Frumoasă ca nimeni alta Cum
se plimbă-n deal şi-n vale
Dinadins îmi iese-n cale

Ochii-n cap nu-i stau deloc
Şi când mă privesc iau foc
Iar dacă mai şi zâmbeşte
Drăcoaica mă zăpăceşte

De-o să-i țin odată calea
Unde-i mai strâmtă cărarea
Ca s-o pot îmbrățişa
Să nu ştie nimenea

Să-i sorb răsuflarea toată,
Să-i simt pieptul cum tresaltă,
Să ne pierdem amândoi
Ea drăcoaică,eu drăcoi.

Eu ți-am căutat privirea

În zadar trecură anii peste visul cel frumos
Şi m-am amăgit degeaba tot crezând că mi te-apropii
Că de-acolo din neanturi m-am trezit deodată jos
Aruncat cu uşurință undeva pe fundul gropii.

Jubilam cândva, odată, că-mi găsisem fericirea
Şi-am ținut mereu aproape temător să nu te pierd,
Zi de zi, noapte de noapte, eu ți-am căutat privirea
Insistând întotdeauna numai ca să te dezmierd.

Credeam că şi ție-ți place sau poate mi s-a părut
Când uitam de toți, de toate şi eu te stângeam la piept
Neştiind că pentru tine eu voi fi doar un trecut
Pe care-o să-l laşi în urmă fără vreun pic de regret.

Şi nici n-am gândit vreodată că voi deveni coşmarul,
Sau izvorul de nelinişti care te terorizează,
Că-mi luam mai devreme câmpii să-mi pot îneca amarul
Fiindcă viața fără tine n-are rost şi nu contează.

Femeia şi cizmele

Unchiul Jană într-o vară
Cam prin anul ‘93
Îmi scria la ceas de seară
Din dealul Smadoviței.

Am îmbătrânit nepoate
Lionica nu mai e,
Nu mă mai descurc cu toate
Şi-mi trebuie femeie.

Aşa că ia seama bine
Să-mi cauți una să vină
Ca să stea aici cu mine
Că poate-o fac şi stăpână.

Să nu fie prea bătrână
Că eu încă mă mai mişc
Şi măcar odată-n lună
De țâțe să pot s-o pişc.

Şi mai vreau să-mi dai nepoate
Cizme noi de cauciuc,
Să bat noroaielele toate
Pe la câmp unde mă duc.

Că fiul meu şi cu nora
Nu prea mă-nțeleg, ştii bine !
De parc-aş fi al altora
Să stau singur ca un câine.

N-are cine-mi face-o ciorbă
Noroaiele-s toate grele
Şi n-am cui spune o vorbă
În nopțile fără stele.

De-aceea sper că nu uiți
Că vin sărbătorile
Şi te rog ca să-mi trimiți
Femeia şi cizmele!

Feriți de ochii lumii

Mă tăvăleam cu tine prin ierburile-nalte
Feriți de ochii lumii şi singuri amândoi,
Acolo lângă râul care ducea departe
În valurile-i limpezi tot patosul din noi.

Stăteam întins sub cerul cu norii albicioşi
Care-ascundeau vremelnic lucirea de la soare,
Privind cu lăcomie la sânii tăi frumoşi
Ce tresăltau la pieptu-ți de-atâta nerăbdare.

Ne ocroteau arbuştii cu frunza lor cea deasă
Care păreu străjerii acestui colț de rai
Când mă țineai în brațe nespus de grațioasă
Cu gura-ntredeschisă sărutul ca să-mi dai.

Cu susurul ei apa care curgea mereu,
Acoperea complice şoaptele de iubire
Ce le rosteam într-una vrăjit de chipul tău
Pe care-l sărutasem năuc de fericire.

Şi când stăteam alături pe pat de albăstrele,
Iar florile din iarbă ți se-mpleteau în păr,
Ne mângâia sub soare o mică adiere
A unui vânt de vară pe-acolo călător.

Năuc de fericire lângă tine

M-am zăpăcit privind la chipul tău
Şi mă cuprinde-o stare de furie
Fiindcă te-ai instalat în gândul meu
Şi nu pot să te scot fir-ar să fie !

Pentru c-aşa a hotărât destinul
Ca să-ntâlnesc făptura ta frumoasă
Şi pentru mine să înceapă chinul
În timp ce ție poate nici nu-ți pasă.

Privesc în ochii tăi cei luminoşi,
Amestecul de temeri şi dorințe
Şi sunt printre aceia norocoşi
Ce stau în preajma mândrei tale ființe.

Numai că lîngă tine floare dragă,
Mi-e imposibil ca să stau cuminte,
Că mă atrage ființa ta întreagă
De când te port în suflet şi în minte.

De-aceea vreau ca să te-mbrățişez
Cu toată dragostea ce-am strâns-o în mine
Şi să trăiesc tot ceea ce visez,
Năuc de fericire lângă tine.

Fulg de nea bătut de vânt

Fulg de nea bătut de vânt
Ce plutești ușor, ușor
Te cobori către pământ
Din al cerului pridvor.

Și când cazi ca o steluță
De-acel alb imaculat
De-acolo de sus se-anunță
Că iarna s-a instalat

Și că-i vremea de colinde
Prin troiene și ghețuș
De năsucuri aburinde
Alergând pe derdeluș

Și de țurțuri ascuțiți
Pe la streșini aninați
Ce la soarele cu dinți
Dârdâie deja-nghețați.

Furia valurilor ce izbesc în mal

Furia valurilor ce izbesc în mal
Se sparge-n spume şi se risipeşte
Iar vuietele lor sunt un semnal
Că marea spre uscat se năpusteşte

Val după val se sparge murmurând
Şi altele mereu vin la izbire
Iar iureşul acesta furibund
Pare să nu mai aibă contenire

Sub soarele din cer ocrotitor
Care ne dă lumină şi căldură
În mare mă arunc nerăbdător
Să simt a valurilor izbitură

Iar când mă urc pe-un val unduitor
Cu creasta înspumată de furie
Ce-alergă către mal ameţitor
Eu explodez atunci de bucurie

Îmi deschid brațele ca să-l cuprind
Iar el mi se strecoară mai departe
În timp ce marea-n jurul meu mugind
Zburdă cu valuri mari şi înspumate

15.08.2012 Rimini, Italia

Ghiocel

Firav cutezător de primăvară
Ai răsărit din stratul de zăpadă
Şi-ai înfruntat tot frigul de afară
Pentru ca blândul soare să te vadă.

Nebănuită forță dintr-un fir
Tu ai învins ostilitatea gheții,
Ca să te-nalți şi gingaş şi tiptil
Mijind precum lumina dimineții

Cu frunzele ca două lănci de strajă
Ce apără un clopot de petale,
Îmi pari desprins aievea dintr-o vrajă
Ca Făt-Frumos în strai de sărbătoare.

Iar când seninul cerului se-arată
Cu soarele zâmbind strălucitor
Petalele ți se trezesc deodată
Şi se desfac atunci în voia lor.

Tu eşti simbolul vieții renăscute
Purtată-n seva ta de firicel
Tu-nsemni pe lângă viață doruri multe
Şi multă puritate ghiocel!

Un urechilă cenuşiu

Stătea pitit sub o răsură
La marginea unui răzor,
Ferit de-a soarelui căldură
Atunci în luna lui cuptor.

Zărindu-mă a tresărit,
Urechile-i erau ciulite
Şi capul parcă i-a zvâcnit
Privindu-mă cu luare-aminte.

Ciucit pe labele din spate
Atent la orice adiere
Deborda a nervozitate
Cu mustățile-i lungi, rebele.

M-am poticnit mut de uimire
Şi m-am împiedicat căzând
În timp ce el dintr-o zvâcnire
Pornea ca glonțul alergând.

În salturi repezi o zbughea
Cu sprinteneală pe ogor,
Speriat şi de umbra sa
Fugea din calea tuturor.

Un urechilă cenuşiu,
Sprinten, timid şi rozător
Pe care de copil îl ştiu
De-acolo de lângă răzor.

În diminețile de toamnă rece

Totul se vestejeşte împrejur,
Frunza din pomi devine ruginie,
Căzând încet înspre pământul dur
Precum un fulg uşor de păpădie.

Iarba de prin poiene şi câmpii
Îngălbeneşte-acum pe zi ce trece
Şi se aşază bruma peste vii
În diminețile de toamnă rece.

Se stafideşte bobul în ciorchine
De frigul care peste deal se lasă
Şi-n nucul din grădină de la mine
Mai este doar o nucă găunoasă.

Pe cerul azuriu până mai ieri
Apar nori negri, amenințători,
Iar cucii singuratici şi stingheri
Zboară spre sud, în stol de migratori,

Din munte se coboară pe cărări
Ciobani cu turme către vale-n sat,
Ca să nu-i prindă albele ninsori
Acolo înainte de iernat.

Iar hornul a-nceput să scoată fum
La casa cu mansardă şi cu tindă,
De unde va pleca pe-acelaş drum
Toamna pentru ca iarna să n-o prindă.

Mă doare c-ai trecut în neființă

Tu care m-ai adus din depărtare
Aici în locul unde am rămas
Erai regretul tinereții care
Mă urmărea mereu la orice pas.

Erai un vis al unei neîmpliniri
Pe care l-am pierdut din vina mea
Şi idealul unei mari iubiri
Ce tot speram să-l reîntâlnesc cândva.

Dar te-a lovit fulgerător o moarte
Speranța e de-acum deşertăciune,
De astăzi totul, totul ne desparte
Că eu sunt viu şi tu în altă lume.

Mă doare c-ai trecut în neființă
Că numai jale-n urmă ai lăsat,
Mă prosternez de-acum cu neputiință
În fața morții care-atunci te-a luat.

Iar amintirile care ne leagă
Vor fi tot timpul o lumină vie
Şi chipul tău de-aievea fată dragă
Icoană îmi va fi pentru vecie.

Mărturisire

Dragostea mea trăieşte din dorință,
Din gândul ce te poartă neîncetat,
Din bucurii dar şi din suferință
Şi mă consider privilegiat.

Iubirea mea e altfel de iubire,
Ce n-am avut-o până-acum nicicând,
Este speranța mea de fericire,
Este trăirea mea mereu visând.

Şi faptul că mi-ai acceptat iubirea
Este noroc dar este şi minune,
Că mi-ai adus aproape fericirea
De-atunci de când te-am cunoscut mai bine.

Săruturile noastre sunt magie,
Atingerile sunt incendiare
Şi este cea mai grozavă nebunie
Să te poți pierde-ntr-o îmbrățişare.

Şi-atunci când te desfaci ca un abis
Şi mă primeşti în tine iubitoare,
Mă simt de parcă-aş fi -ntr-un paradis
Ca să mă-mbete cea mai dulce floare.

Mister

Tainele nopții se cam risipesc
Sub strălucirea stelelor din cer
Ce cu-ale lor luciri le izgonesc,
Dezvăluind al negurii mister.

Se risipesc mari bezne fioroase
Ce nu pot fi trecute de privire,
Când plutesc norii negri peste case,
Oprind atunci a stelelor lucire.

Iar cînd răsare maiestuoasă luna,
Pe bolta înstelată şi senină,
Coboară peste noi atunci lumina
Dintr-un izvor de pronie divină.

În nopțile acelea stau vrăjit
Cu ochii țintă numărând la stele,
Sperând să pot cândva să fi găsit
Şi steaua mea acolo printre ele.

Numai că asta este-o amăgire
Sau dacă vreți poate-o absurditate,
Să-ncerci să afli o nemărginire
Şi-a universului imensitate.

Acolo unde susură izvorul

Acolo unde susură izvorul
Şi unde-i umbra cea mai răcoroasă,
Mă poartă mereu gândul şi cu dorul
Dar şi-o chemare mult prea tânguioasă.

Cărările care străbat tufişuri
Pe care le-am bătut de-atâtea ori
Din codrul cu destule luminişuri
Mă fascinau de mă treceau fiori.

Iar liniştea de-acolo mă tot cheamă
Să merg, să stau şi să mă minunez,
De-o neasemuită panoramă
A raiului la care eu visez.

Cu păsările care concertează
Nestingherite şi pe limba lor,
În timp ce eu atunci cu mintea trează
Mi-aş fi dorit să le-nsoțesc în zbor,

Să simt acolo-n zbor descătuşare
Față de îngrădirile de pe pământ,
Să mă pot bucura de evadare
Şi să fiu liber ca şi frunza-n vânt.

Nostalgia albă

Mi-e dor de derdeluşul copilăriei mele,
De pârtia de sănii pe care mă dădeam,
Când nu simțeam urcuşul şi cât erau de grele
Pantele lunecoase pe unde mă suiam.

Mi-e dor de toată larma copiilor voioşi
Ce lunecau pe sănii precum nişte năluci
Şi de ghinioniştii de-atunci neputincioşi
Ce se opreau cu ele prin gardul de uluci.

Era un dute-vino ca la un furnicar
Şi frigul de afară deloc nu l-am simțit,
Mă urmărea doar gândul să lunec, iar şi iar,
Cu sania la vale pe drumul troienit.

Mi-e dor de toți nămeții cu care mă luptam,
De omul de zăpadă semeț ca un străjer
Pe care cu migală noi singuri îl clădeam
Chiar dacă batea vântul cu sulițede ger.

Iar când din cer deodată ningea cu albe stele
Ce s-aşezau uşoare într-un covor pufos
Ieşeam întotdeauna să zburd şi eu cu ele
Şi-n culmea bucuriei mă tăvăleam pe jos.

Mi-e dor de-acele timpuri deja îndepărtate
Fiindcă altfel de iarnă s-anunță mult mai grea
Şi-n care derdeluşul va fi dificultate
Cu poticneli ,cu of-uri şi nori de vreme rea.

O sferă de cristal înlăcrimat

Când ziua-ncearcă noaptea s-o ajungă,
Iar soarele la orizont se-arată,
Lumina întunericul alungă
Până se face noapte înc-odată.

Atunci se-nviorează încet la viață,
Gâze , viețuitoare de tot felul ,
Care se dezmorțesc de dimineață
Când se deschide peste lume cerul.

Trist este numai simplul bob de rouă,
O sferă de cristal înlăcrimat,
Pentru că el după vreo oră, două
Dispare-n aer volatilizat.

Frunzele nu-i vor mai simți fiorul,
Tremurul umed şi catifelat,
Iarba şi pomii îi vor duce dorul,
Până când iarăşi se va fi-însoptat.

Atunci răcoare nopții iar va da
Proaspătul bob de rouă şi de viață,
Care mereu ne va revigora
În fiecare zi de dimineață.

Om de omenie

E-atât de importantă prietenia
În viața asta scurtă, trecătoare
Şi căutăm tot timpul compania
În lumea noastră înconjurătoare.

Iar prietenii, atunci când îi avem,
Îi prețuim aşa cum ştim mai bine,
Cu vorbe şi cu fapte, cum putem,
Că nu vrem să ne facem de ruşine

Şi deşi azi în lume frumusețea
Are atăt de multă căutare
Consider eu că cinstea şi franchețea
Sunt totuşi cele mai de preț odoare

Pe care omul dacă nu le are
În viața lui nu va putea să fie
Ceva pe care poți să pui valoare
Şi să-l numeşti că-i „om de omenie”.

De-aceea vreau să am în jurul meu
Prieteni buni şi oameni de cuvânt,
Să-i prețuiesc şi să-i stimez mereu
Cât va fi să trăiesc pe-acest pământ.

Renunțare

Te-aş fi iubit cu toată ființa mea
Şi te-aş fi luat mereu în gând la mine
De n-ai fi fost deja a altuia
Şi de-aveai o fărâmă de ruşine

Dar te-arătai mereu provocatoare
Parcă aveai magnet în decolteu
Cu şoldurile prea unduitoare
Ca să-i hipnotizezi pe toți mereu

Şi uluit atunci când te priveam
Am observat că ceva nu-i prea bine
Şi că eram prea mulți ce te doream
Holbându-ne prea pofticioşi la tine

Şi-atunci mi-am zis că nu-i de nasul meu
Această concurență diavolească
Şi oricât eu aş avea păreri de rău
Îi las pe alții să te cucerească

Toate dorurile mele

Toate dorurile mele
M-au purtat mereu pe drum
Iar o parte dintre ele
Mă mai poartă chiar şi-acum

Mi se-aşază câte-un dor
Mai molcom, mai apăsat
În grădina viselor
Ce nu le-am realizat

Răscolindu-mi amintirea
Şi greşelile făcute
Care-au dus la neîmplinirea
Țelurilor năzuite

Şi mereu dorul mă seacă
De nu pot să-l țin în frâu
Că tot vine şi tot pleacă
Nestatornic şi zbanghiu

Candidată la cerşit

Dintre toți „zgârâie brânză”
Ce-au dorit să-mi facă rău
Numai o palidă „frunză”
Mă hărțuieşte mereu

Şi să vezi cum pofticioasa
M-a pizmuit peste tot
De m-a apucat angoasa
În loc să mă doară-n cot

Şi cum ea capacitatea
Şi-a testat-o an de an
Vrea cu mediocritatea
Să câştige un ciolan

Dar cum toată stratagema
Acum nu i-a prea ieşit
Îi putem pune emblema:
Candidată la cerşit.

A rămas un laminor

De pe vremea lui Pazvante
Cu generator-motor
Și cu mese basculante
A rămas un laminor

Ce-a scăpat nedemolat
De furia lui „georgică”

Adrian Anghelescu - ***Furia unui destin***

Un farsor înfumurat
Dar în fond un pişpirică

Cu cajele demodate
Duo, troi, finisor
Profilele fasonate
Le laminează cu spor

De se zgâlțâie platforma
Hopa-n sus şi hopa-n jos
Iar dacă nu iese norma
Manageru-i mânios

Rotund , şenilă, brăzdare
Din calibre ies o droaie
Şi pe calea de rulare
Se-ndreaptă spre fierăstraie

Unde zgomotul tăierii
Îți țiuie în timpane
Ca un glas al disperării
Dacă nu porți antifoane

Prin vacarm, aburi, căldură
Praful fin se tot aşază
De constați c-a ta făptură
Şi la umbră se bronzează

Dacă mai ai şi norocul
Ca să bați pene la caje
Poți oricând ca să schimbi locul
Cu minerii-n abataje

Iar asemenea condiții
De muncă perfect reale
Le-au catalogat bandiții
C-ar fi condiții normale

Urgie

Rafalele de ploaie băteau în geamuri tare
Şindrila de pe casă dădea să se desprindă
Şi vântul cu-al lui vuiet răcnea în gura mare
Înfricoşând icoana cea sfântă sus la grindă

Nori grei păreau că pică cu tunete cu tot
Iar fulgere-n cădere rău biciuiau pământul
Orbind pentru o clipă întregul orizont
Ca mai apoi să-l lase în bezna ca mormântul

Puhoaie mari şi repezi se-adună de oriunde
Culcând în a lor cale tulpini de iarbă crudă
Copacii-şi pierd din trunchiuri acele crengi plăpânde
Smulse de vijelie cu forța-i furibundă

Natura răvăşită de furia furtunii
Se zbate-n suferință părând neputincioasă
Şi orice vietate în calea-acestei furii
Tremură , urlă , zbiară , devine anxioasă

Nimic din ce există nu scapă neatins
Urgia declanşată a fost devastatoare
M-am speriat de moarte dar nu mă dau învins
Atât cât mai există speranța într-un soare.

Sinuozităţi

Fiecare om se naşte
C-un destin şi-o stea a lui
Care nu şi le cunoaşte
Nici în ruptul capului

Fiecare are parte
De mai bine şi mai rău
Cum i-au fost sau nu lăsate
De prea Bunul Dumnezeu

Şi de când apari pe lume
Până când o părăseşti
Numai într-un fel anume
Îți e dat ca să trăieşti

Dar cum viața-i presărată
Cu tot felul de ispite
Eşti tentat măcar odată
Să nu fi aşa cuminte

Te căşună câte-un viciu
Sau vreo patimă prea mare
Care crezi că-s un deliciu
Şi când colo-s desfrânare

Numai că după dezmăț
Vine-n mod firesc decontul
C-un aşa de mare preț
Că nu merită efortul

Fiindcă nu plăteşti cu bani
Atâtea nesăbuințe
Ci cu zile sau cu ani
De boli sau de suferințe

Că deşi viața ți-e dată
Ca s-o poți trăi c-un rost
Constați că-i deja ratată
Şi-ai trăit-o ca un prost.

Vraja dragostei

Mereu în gâdurile mele
Tu eşti de neasemuit
Şi-n fiecare dintre ele
Mai dragă tu mi-ai devenit

Mereu în visele de dor
Apari doar tu de când te ştiu
Că visele au vrerea lor
Şi nu pot fi ținute-n frâu

Şi mereu paşii mei mă poartă
Ca să pot fi în preajma ta
Iar drumul lor croit de soartă
Mi-l luminează dragostea

Că tu mereu, mereu mi-eşti dragă
O floare-a visurilor mele
Şi mă tot tem să nu se spargă
Azi vraja dragostei din ele

Totul părea acolo să mă-îmbie

Vara plecam cu oile spre culme
De dimineața până-n asfințit
Găsisem locul bun pentru păşune
Pe care cel mai mult l-am îndrăgit

Iar lângă culme , jos într-o vâlcea ,
Un nuc imens cu nucile lui verzi
Sub ramurile sale ne-mbia
Când soarele se ridica-n amiezi

Şi nu departe într-o pădurice
Ţâşnea izvor ca lacrima de clar ,
Iar stropii lui loveau ca nişte bice
Pietrele rânduite-n stăvilar

Sub umbră de copaci adăpostit
Şi-nconjurat de iarbă şi răsură
Îşi poartă susurul necontenit
Parcă pierzând a timpului măsură

Şi-adună-n jurul lui pe toţi setoşii
Vieţuitoare vin şi se adapă
S-au desfătat cu apa lui strămoşii
Şi tot din el urmaşii vor bea apă

Acolo însetate se-mbulzeau
Să-şi potolească setea oi şi capre
Iar iezii şi cu mieii alergau
Spre susur de izvor să se adape .

Totul părea acolo să mă-mbie
Să stau în iarbă tolănit ,visând,
S-ascult mereu măiastra ciocârlie
Cu trilurile sale răsunând

Că lângă el e linştea deplină
Şi-acolo atingi , cu gândul tău , neantul
Trăirea lângă el este divină
Şi sensul vieţii ţi se pare altul

Tu eşti un răsfățat al vieții

Când fiecare zori de zi
Din ceasurile dimineții
Cu ochii tăi îl poți privi
Tu eşti un răsfățat al vieții

Fie sărac , fie bogat
Copil , adult sau bătrânel
Încrezător sau disperat
Inima-n piept bate la fel

Că viața este un miracol
Care ți-e dat ca să-l trăieşti
Şi-i rolul tău într-un spectacol
Printe decoruri pământeşti

Cu bucurii şi cu dureri
Cu râs , cu plâns , cu aşteptări
Cu azi , cu mâine sau cu ieri
Cu fel de fel de întâmplări

Însă din viață nu poți lua
Mai mult decât ți-a oferit
Iar rolul nu ți-l poți juca
Cum vrei , ci doar cum a ieşit

C-aşa e viața pentru toți
Ca s-o trăim după o soartă
Ea nu-i cum vrei , este cum poți
Şi n-o vei trăi înc-odată .

Un magistrat de notorietate

Pe vremea când eram eu în armată
Un unchi de-al meu , de-o vârstă oarecare ,
Se-ndrăgostise de-o anume fată
Şi-a hotărât cu ea să se însoare

Bineînțeles c-am fost la cununie
Alături de ai mei şi de bunica
Care nu mai putea de bucurie
Fiindcă-şi găsise fiul nevestica

Şi-acolo printre neamurile toate
L-am cunoscut pe socrul mic la nuntă
Un magistrat de notorietate
Ce nu părea aşa după ținută.

Distins şi jovial, fermecător,
Cu gesturi pline de lejeritate
Şi faima lui de fost judecător
Se distingea prin personalitate

Iar când după o vreme oarecare
L-am reîntâlnit tot la o cununie
Era de-acum bunic de domnişoare
Şi le ducea de mână cu mândrie

Şi-avea aceeaşi jovialitate
Acelaş şarm mereu încântător
Pe care orice personalitate
Le are pentr-un interlocutor

De-aceea în prezent mărturisesc
C-a fost un privilegiu pentru mine
Ca să-l cunosc atunci şi să-i vorbesc
Iar amintindu-mi-l să-mi pară bine !

Poezie satirică

Orice asemănare cu fapte, întâmplări sau personaje din realitate este absolut întâmplătoare

Autorul

Cu satira-n vârf de ac

Cu satira-n vârf de ac
Un fel de acupunctură
Eu încerc mereu să fac
Bine dintr-o-nțepătură
Celor care se-mbuibară
Le-administrez mintenaş
O porție de ocară
Să ştie că le sunt naş
Iar pe cei mai mafioți
Imuni la înțepătură
Îi blagostovesc pe toți
Cu-o straşnică-njurătură.
Fiindcă sunt mereu atent
La acela care-nşală
Şi la cel obedient
Ca să le cer socoteală.
Ca să ştie că nu ține
Chiar la toți cu fraiereala
Şi-i înțep aşa de bine
Satirizând şmechereala.
Dar desigur şi prostia
Precum şi naivitatea
Ce-s rude cu fudulia
Dar şi cu cretinitatea.
Le supun ironizării
Fără ca să am vreo milă,
Fiindcă scopul relatării
E ca să producă silă.
Celui ce le va citi
Să-l țină cât mai departe
De-asemenea șmecherii
De care să n-aibă parte.

Aşa că luați-l fraților la voi !

Să vină nemții să-l voteze ei
Americanii pot să-l şi aleagă
Și-i aşteptăm pe toți acei mişei
Ce cred că națiunea ar fi bleagă.

Că noi i-am ajutat când ne-au cerut
Deşi şi nouă ne-a fost foarte greu
I-am însoțit şi dincolo de Prut
Şi ne-am uitat înspre Apus mereu.

Dar n-am fost preşul lor în niciun fel,
Aşa că-i anunțăm să înceteze,
Iar dacă-l vor vom renunța la el
Şi-l vom trimite să-i restructureze.

Că de le place-aşa de mult matrozul
I-asigurăm de-o mare reuşită,
Atât în strategia cu „găozul”
Cât şi-n cea cu „țiganca împuțită”.

Iar dacă-l vor pentru economie,
Aici „piratul” este cel mai tare
Şi va tăia pe loc aşa cum ştie
Un sfert de leafă de la fiecare.

Deoarece nu merită nici ei
Salarii mari şi pensii nesimțite,
Oricât ori fi de nemți sau de yankei
Pentru că n-au muncit să le merite.

Aşa că luați-l fraților la voi,
Vi-l dăm de gratis şi vrem să se ştie
Că de când l-am ales aici la noi
Suntem sătui de-aşa democrație!

Aceasta este drama noastră

Din mii de fabrici şi uzine
Ce duduiau neîncetat,
Multe sunt azi numai ruine
Fiare vechi bune de furat.

Acelea care-au fost închise
Au fost vândute pe-un „dolar”,
Prin maşinații de culise
Şi-ntr-un sistem clientelar.

O șleahtă de autohtoni
Cu pile-acolo la putere
Au devenit faimoşi „baroni”
Prin felu-n care fac avere.

Fie din stânga sau din dreapta,
Fie români sau din etnii,
Specific pentru toată şleahta
Este „economia gri”.

Acolo-n zona subterană
Nimic nu se impozitează,
Iar şpaga care-i suverană
Pe orice taxă-o anulează.

Aceasta e evaziunea,
O molimă suprastatală,
Care tot creşte-amărăciunea
Românilor cu „punga goală”.

Şi-aceasta este drama noastră,
Acelor mulți şi umiliți,
Că nu mai scăpăm de năpastă
Şi de cei care-s mituiți.

Prea mare este-încrengătura,
Corupția e peste tot,
Degeaba noi ne „răcim” gura
Că pe corupți nu-i doare-n cot.

Această hoaţă uninominală

N-aş vrea să fiu crezut vreun misogin
Fiindcă n-ar fi deloc adevărat
Deoarece eternul feminin
Prin gingăşia lui m-a fermecat.
Însă nu pot să nu dezavuez
Femeia care fură-n văzul lumii,
Iar fapta ei să n-o stigmatizez
Când e făcută contra naţiunii.
O damă necinstită şi vulgară,
Din fruntea camerei parlamentare,
Fura pentru a nu ştiu câta oară
Optzeci de voturi la numărătoare.
Şi dintr-o sală pe trei sferturi goală
După ce-a terminat de numărat
Această hoaţă uninominală
Pe cei prezenţi, în scripte, i-a dublat.
Însă n-a fost o lege oarecare
Ci legea pensiei controversată
Pe care-această damă manglitoare
Ne-a demonstrat cam cum a fost votată.
Apoi ne spune-ntr-una mincinoasa
Că totul ar fi fost procedural
Deşi minciuna ei mare cât casa
S-a văzut la nivel naţional.
Cu păr vâlvoi şi ochii de vulpiţă
Şi cu jargon de ţaţă sau de lele,
Cucoana care-a fost cândva pipiţă
Vrea cu tot dinadinsul să ne-nşele.
Numai că mintea ei cam de lălâie
N-o prea ajută la raţionare
Şi de aceea palida duduie
E numai o unealtă trecătoare.
Ce se va ofili în viitor
Cu riduri şi cu zbârciuri mari pe faţă
Deşi acum e vai de-acest popor
Că-i păcălit de-această damă hoaţă.

Acei opt sute patruzecişi trei

satiră pentru nuntaşi

Acei opt sute patruzeci şi trei,
Un alt popor trăind în altă lume
Sfidează şapte milioane de plebei
Pe seama cărora se-întrec în glume.

Aceasta e realitatea-n țară
Care s-a confirmat şi de-astă dată
Şi care s-a văzut ultima oară
Aşa cum este ea nedeformată.

Încrengătură de îmbuibați slugarnici,
Ce-a defilat în văzul tuturora,
Ne-a arătat cât suntem noi de darnici
Şi le sporim averile altora.

Din banii publici, din averea țării
Au tot furat strigând tot timpul: hoții,
În timp ce noi în pragul disperării
Băteam naivi la porțile dreptății.

Ca să ne motiveze nu ştiu cine
Că numai ei au dreptul la ciolane,
Iar nouă celorlalți ni se cuvine
Un trai numai cu lipsuri şi canoane.

Şi-acum îmbogățiții se adună
Ca să-şi arate iar slugărnicia,
Prin daruri şi urări de voie bună
Să fie cât mai mare sindrofia.

Să vadă lumea toată şi să ştie
Cine sunt astăzi privilegiații,
Care habar nu au de sărăcie
Şi pentru care muncesc mereu alții.

Agramata

La vârsta ei să fie agramată
Când deja ştim că nu mai e copilă?
Ce dramă-ndură grijuliul tată
Că-mi vine uneori să-i plâng de milă!

Nu m-a surprins deloc nemernicia
De-a face analiştii tonomat
Fiindcă la el mereu ipocrizia
E calitatea de necontestat.

Ce vină au mogulii sau duşmanii
Că astăzi „un puiuț de comunist”
Întoarce cu lopata gologanii
Fiindcă tăticu’-i mare arivist?

A ținut să-l asculte țara-ntreagă
Şi-a afişat o mină mânioasă,
Dar n-a văzut că fata e cam bleagă
Şi-n spațiul public mult prea pofticioasă.

A mers a până-ntr-acolo cu mânia
Numind defunct pe unul încă viu
Şi m-a lovit deodată pandalia
Că ne conduce țara un diliu.

Ca să ne ia acum pe toți de proşti

Trăim cu inutile motivații
Suntem o țară de întortocheați
Ce-i dominată de elucubrații
Și plină de-o grămadă de- agramați

Democrația e-o necunoscută
Pe care-o bagă toți la-naintare
Deşi noi ştim că ea e deținută
De elemente acaparatoare.

Care provin din tabăra de „foşti”
Cosmetizați în anticomunişti
Ca să ne ia acum pe toți de proşti
Să ne conducă iarăşi securişti

Iar el, poporul,nu s-a lămurit
Cine-i cu el şi cine-i împotrivă
Şi cine l-a mințit şi păcălit
Prin atitudinea lui posesivă?

Şi-atunci mă-ntreb dacă democrația
Este a noastră ori este a lui
Când rezultatul este sărăcia
Pentru majoritatea neamului?

Am auzit şi m-am crucit

Am auzit şi m-am crucit
Când preşedintele ne-a spus
Că nicicând el nu ne-a minţit
Ci eu aş fi cu capul dus.

Ne-a dorit binele mereu
Atunci când ne tăia din bani
Şi-acum acelaş fariseu
Ne crede nişte mocofani.

Și-ncearcă iar să ne prostească,
La fel cum ne-a mai şi prostit,
Cu mintea lui marinărească
De mincinos şi necinstit.

Pentru că e viclean „piratul"
Şi-ncearcă iar prin şiretlicuri,
S-adoarmă iar electoratul
Cu tot felul de mizilicuri.

Prin care dă vina pe alţii
Care bineînţeles nu-s buni
Și precizând că vinovaţii
Ar fi-n guvern de două luni.

Iar el se luptă cu duşmanii
Ca să ne apere de hoţi,
Dar nu ne spune unde-s banii
Și cine i-a furat pe toţi.

Că numai el ne-a spionat
Chiar printr-un ilegal filaj
Și folosind tot ce-a aflat
Pentru afaceri şi şantaj.

Şi-acum vine „neprihănitul”
Să ne spună cât e de sfânt,
De parcă eu aş fi tâmpitul
Să mă-ncred în al său cuvânt.

Ai obligația

Ai obligația să fi decent
Când eşti în fruntea-ntregului popor,
Nu să jigneşti aproape permanent
Și să fi precum eşti: răzbunător.

Ai obligația să nu ne minți
Aşa cum ne-ai mințit până-n prezent
Și s-aplaneazi conflictele fierbinți
Nu ca să le amplifici permanent.

Ai obligația să ne slujeşti
Nu să ai slugi ca să ne spionezi,
Iar informațiile să le foloseşti
Ca să ne umileşti şi şantajezi.

Ai obligația: „Să trăiesc bine”
De care nici nu te-ai apropiat,
Ba, mai mult, fără jenă şi ruşine
Ai îndrăznit să-mi iei ce nu mi-ai dat.

Şi-ai mai avut atâtea obligații
Ce le-ai călcat tot timpul în picioare,
Sfidând toți oamenii acestei nații
Ce te-au ales pentru repezentare.

Ți-a mai rămas acum la suspendare
O obligație de negustor
Să-ți dai demisia că la votare
Vei pierde tot de la acest popor.

Ați trădat întotdeauna

Ați promis în astă țară
Şi reforme şi măsuri
Care se concretizară
În schimbarea de borduri

Aşi schimbat borduri albastre
Cu borduri portocalii
Care deşi sunt mai proaste
V-aduc profit zi de zi

Şi-ați făcut marea schimbare
Ca să-i puneți pe ai voştri
Numind-o restructurare
Ca să vă creadă doar proştii

Ați trădat întotdeauna
Tot ce se putea trăda
Alianțele niciuna
Cu voi nu vor rezista

Şi-ați adus democrația
La nivel de tărăboi
Stăpâniți de lăcomia
De-a conduce numai voi

Plângeți c-ați pierdut ciolanul
Şi-l vreți înapoi prin vot
De-aceea cotroceneanul
Se agită peste tot

Nici „țiganca împuțită”
Şi nici acel „găozar”
Aşa mult nu-l mai irită
Ca şi un parlamentar

Fără pic de modestie
Demagog şi lătrător

Pentru noi el vrea să fie
Cel mai mare vidanjor

Pozat cu peria-n mână
Pe panouri lungi şi late
A fost şi vrea să rămână
Un şmecher şi jumătate

Îl urmați voi pedeliştii
Care sunteți profitori
Şi sunteți oportuniştii
Care trageți mereu sfori

Aşa sunteți voi cu toții
Numai boci , numai sulfine
Nişte hoți ce strigă hoții
Ca să fure ei mai bine

Faceți afaceri cu Statul
Şi cu consilii locale
Şi n-ați vrea să vină altul
La câştiguri colosale

Căşunenii căşunează
Umbrăreştii stau la dos
Videnii tot asfaltează
Şi cocoşii trag folos

Şi veniți acum buluc
Să-mi cereți să vă votez
Crezându-mă prea uituc
Sau nu pot s-apreciez

Că sunteți prea nehaliți
De-aceea n-aveți crezare
Pentru că mereu mințiți
Curată neruşinare!

Avem

Cu studii ori mai diletant,
Cinstit sau mare şmecheraş,
Alesul este important
Fie la sat sau la oraş.

Iar dacă este şi mai mare
Alesul e cel mai ales,
Privirea lui cea sfidătoare
El şi-o aruncă de sub fes.

Şi le tot spune răspicat
Celor ce nu s-au dumirit
Că-n ziua-n care s-a votat
Pe adversari „i-a ciuruit”.

Că votul l-a legitimat
Şi i-a dat notorietate,
Dar după cum a performat
Am ajuns ca s-avem de toate :

Avem şomeri în toată țara
De nu-i mai putem număra
Şi-avem furnale-n Hunedoara
Pe care cântă-o cucuvea.

Avem şi gropi pe orice drum
Dar sunt miliardari drumarii,
Avem salarii mici acum
Că bani au numai bişnițarii.

Avem şi pensii nesimțite,
Ruine peste tot avem
Şi-avem atâtea deficite
De când ne tot restructurăm.

Avem bogați cu mari averi,
Că şi aleşii sunt destui
Şi-avem săraci mai mulți ca ieri
Că „banu-i ochiul draculu”.

Avem şi sate părăsite,
Câmpii întregi de mărăcini
Şi-avem atâtea zăcăminte
Ce le-am vândut pe la străini.

Avem o blondă la turism
Ce umblă mai mereu călare
Şi nu mai avem comunism
Însă nici flota de vapoare.

Şi-atâția fraieri câți avem
Nu mai găseşti pe continent
Deşi ne credem că suntem
Poporul cel mai competent

Şi câte n-am mai fi avut,
Dar care astăzi nu mai sunt
Fiindcă le-am demolat demult
Că făceau umbră la pământ.

Şi-acum suntem din greu datori,
Prea multe-avem de returnat
Fiindcă aleşii sunt cam chiori Iar
noi orbeți că i-am votat.

Austeritate

Nici o măsură de-austeritate
N-a fost pe placul celor din popor,
Iar multe dintre ele au fost luate În
detrimentul cetățenilor.

Iar după ce-a trecut cât a trecut
S-a constatat că n-a scăzut hoția,
Evaziunea astăzi a crescut
Şi-a devenit prea mare sărăcia.

Şi ceea ce chiar pare alarmant
Sunt asumările nenumărate
Pe care un guvern prea arogant
Le practică pentru stabilitate.

Stabilitatea lui nu a mulțimii
Deoarece mulțimea nu contează,
Contează doar ca ei să fie primii
La fondurile ce le-administrează.

Şi să dispună după bunul plac
De-averea țării pe care-o prădează
Prin tot ce hotărăsc acum şi fac,
Prin aroganța cu care sfidează.

Dar şi prin toată-nverşunarea lor
De-a ține de putere-n continuare,
Fără să țină seama de popor
Cel care-i va trimite la plimbare.

Averile ce-s nejustificate

Averile ce-s nejutificate
Şi depăşesc venitul declarat
Nu vor mai fi vreodată confiscate
Pentru că PDL le-a rezolvat.

S-a declarat „contituțională”
Orice-nvârteală , orice eludare
Şi-i drumul liber către pricopseală
Numai prin fraudă şi înşelare.

Alaiul democrat se-ngrijorase
Că „greii” săi vor fi deposedați
După ce-au tras atâția ani foloase
Din banii publici şi nedeclarați.

S-a dat la toți alarma generală
Şi unii-au ticluit o contestare
Spre acea Curte Constituțională
Care le-a fost colacul de salvare.

S-a hotărât că: e de neatins
Averea, chiar şi nejustificată,
Ca şi-n proverbul cu hoțul neprins
Ce-i liber să mai fure înc-odată.

Că după cum reiese din sondaje
Sunt şanse mari pentru contestatari
Ca să obțină iarăşi avantaje
Ei şi partidul lor de bordurari.

Azi vă faceți strategia

Cu monici şi cu sulfine,
Cu-o armată de elene,
Ne ziceați : „Să trăiți bine”
În urmă cu ceva vreme.

Numai că preluând puterea
Ați tăit bine doar voi
Şi v-ați tot sporit averea
Neavând habar de noi.

S-a văzut de-această dată
Cum ne-ați prostit la votare
Voi , portocalia şleahtă
Cu „găozarul” cel mare.

Şi ne-ați arătat corupții
Pe al Vântu-lui ecran
Însă nu şi păgubiții
Acestui mare şnapan.

Anchetați toți adversarii
Ce vă inoportunează
Dar nu şi pe bordurarii
Care vă tot finanțează.

De popor nici că vă doare,
Vreți numai să fiți votați,
Nici nu ştiți ce nevoi are
Şi nici nu le rezolvați.

Azi vă faceți strategia
Pentru uninominal
Folosind iar şmecheria
Cu corupții pe țambal.

Şi băgați la-naintare
Analişti, dame cu fițe,
Bani, produse de oricare,
„Buricuri” goale şi țâțe.

E-o parte din arsenalul
La care tot apelați
Pentru uninominalul
Prin care vreți să fentați.

Boicotul

Dacă-n sondaje-ar fi câştigător
Slugoii şarlatanului meschin
Și-ar exprima cu toții votul lor
Să-l apere pe marele rechin

Însă cum e de netăgăduit
Că cei mai mulți votează să-l demită
Slugoii lui urgent s-au reunit
Ca referendumul să-l compromită

Și-au hotărât la mare repezeală
Să- l boicoteze prin neprezentare
Anunțând public marea lor scofală
Să afle lumea de ce sunt în stare

Numai c-a fost efect de bumerang
La hotărârea lor de găgăuți
Punându-şi benevol gâtul în ştreang
Deoarece străinii cei mai mulți

Îi blamează de-acum şi îi condamnă
Pentru atacul la democrație
Iar ei se vor trezi abia la toamnă
Să-mi ceară votul plini de perfidie.

Biberonul

Le-ați luat şi biberonul de la gură
Şi pamperşii de pe la funduleț
Ştiind că o asemenea măsură
E cinică şi demnă de dispreț .

Numai că voi care ne guvernați
Ați dovedit că sunteți puşi pe luat
Şi altceva decât să tot tăiați
Habar n-aveți şi nici n-ați învățat.

Şi-ați vrut acum ca la sfârşit de an
Să v-arătați din plin slugărnicia
Față de-ambiția unui tiran
Ce vrea ca să subjuge România.

Numai că tot ce faceți voi acum
Cu mamele dar şi cu pruncii lor
Eu n-am s-o pot cataloga oricum
Decât ca tentativă de omor.

Prin care un guvern de ticăloşi
Ia de la gura pruncilor din faşă
Pentru c-aceştia sunt neputincioşi
Iar toată națiunea este laşă.

Fiindcă permite ca viitorul ei
Să fie-n acest fel periclitat
De-acest guvern întreg de derbedei
Ce fac economii la alăptat.

Şi-am auzit apoi un trepăduş
Cum cinic şi-arăta nemernicia
Zicând că mamele cu bebeluş
Ar fi prea multe pentru România.

De-aceea au tăiat de la sugaci
Banii de alocații şi trusou,
Pentru că ne conduc nişte cârpaci
Care-ar avea în fruntea lor un bou.

Ca s-avem sărăcie şi minciuni

Suntem în criza datoriilor
Făcute într-un an electoral
Şi de guvernul ageamiilor
Pentru nesațiul prezidențial.

Cu care trebuia ca să plătească
Pe cei ce sprijiniră hahalera,
Ca să ne mintă şi să ne-asuprească
Mai rău decât ne-ar fi lovit holera.

Avem şi-un parlament de dezertori
Ce fură voturi uninominal
Şi care mai apoi ne crede chiori
Zicând că totul e procedural.

Şi ce-i mai rău : avem minoritari
Care-au ajuns la noi să hotărască
Fiindcă românii ce-s parlamentari
Se ceartă ca la şatra țigănească.

Dar avem şi-un popor cam dezbinat
Oameni cu fel de fel de opțiuni,
Ce fiecare s-a sacrificat
Ca s-avem sărăcie şi minciuni.

Şi mai avem de-acuma şanse mai multe :
Bilete de trimitere la Rai
Ce de guvernul boc sunt pregătite
Să poată creşte un nivel de trai.

Că numai asta e alternativa
Ce se-ntrevede de la Cotroceni
Să ne mănânce el la toți coliva
Fiindcă e zeu şi noi doar pământeni.

Alb după verde şi portocaliu

Alb după verde şi portocaliu
Poartă cei care-şi schimbă zugrăveala,
De astăzi într-o lună fiindcă ştiu
Că vor purta apoi şi cătrăneala.

Ei sunt la fel ca şi cameleonii
Schimbându-se mereu imprevizibil,
Şi protectori ai ultimei dihonii
Pe care-a provocat-o un penibil.

Dihonie care ne urmăreşte
De-atunci din clipa-n care-a fost ales,
„Piratul”care minte şi rânjeşte
Ca să-şi atingă propriul interes.

Acela de a fi stăpânul țării
Ce nu dă socoteală nimănui,
Iar noi să fim cu toții servitorii
Ce-i fac pe plac mereu stăpânului.

Aceasta-i pentru el democrația,
Statul de drept la care a visat
Şi de-aceea l-apucă isteria
Pe „Zeus-găozarul” neînfricat.

Ca să ne conducă o iscoadă

Ați văzut cum iese la iveală
Lipsa unuia de caracter
Cum ni se serveşte-o păcăleală
Pentru funcția de premier.

Fostul utecist şi mincinos
Desemnat pentru slugărnicie
Ni se-nfățişază curajos
Explicându-ne ce-ar vrea să fie.

Şi cum vrea el, fără de partid,
Să conducă un guvern politic
Sprijinit de-acest „pirat" rigid
Ce se crede "Zeus mioritic".

Cum această toată mascaradă
E făcută intenționat
Ca să ne conducă o iscoadă
Aservită celui contestat.

Iar eu cetățeanul oarecare
Trebuie s-accept neapărat
Această perfidă desemnare
Făcută de unul disperat.

De-aceea eu sunt înverşunat
Alături de ceilalți cetățeni Care
vor să plece-acest „pirat" Şi-
acoliții lui "băsescieni".

Şi de-aceea vreau să-i strig mereu
Celui care ne-a mințit într-una:
Că-i un "ticălos" şi-un fariseu
Ce ne va minți întotdeauna.

Candidatul

Dintre cei ce ne oferă
Tot ce vrem doar la alegeri
Cei mai mulți ne cam disperă
Cu minciuni şi cu prelegeri.

De parcă cei ce votăm
Am trăit degeaba, zău!
Fără ca să sesizăm
Ce-i bine dar şi ce-i rău.

Noroc cu el, candidatul,
Venit să ne lumineze
Pentru ca electoratul
Să meargă şi să-l voteze.

Acum vrea la primărie,
Nu mai vrea la Parlament
Fiindcă acolo se ştie
Că nu va mai fi prezent.

Şi de-aceea s-a gândit,
După cele trei mandate,
C-ar fi mult mai potrivit
Primar la noi în cetate.

Să ne-ajute cum se ştie
Numai cu felicitări
Trimise mie şi ție
În zile de-aniversări

Pătite cu banii lui
Din contractele cu Statul
Grație talentului
Ce nu-al are nimeni altul.

De-a vota în parlament
Tăierile de salarii

Ticălos şi indecent
Faţă de toţi bugetarii.

Cărora azi le urează
Belşug şi prosperitate
Sperând că mâine-l votează
Pentru venituri tăiate.

Că pe-aici democraţia
Are multe ciudăţenii
Inclusiv anomalia
De-a fi păcăliţi viclenii.

Când suspendatul apare

Ne-a lovit căldura mare
De ne-am cam înfricoşat
Când suspendatul apare
Mânios şi supărat

Care ne manipulează
De câte ori ne vorbeşte
Crezând că ne-nduioşază
Şi-apoi iar ne păcăleşte.

Iar din vorba lui tăioasă
Răzbate ura, învrăjbirea,
Sugerând să stăm acasă
Nevotând destituirea.

Ultimului comunist
Ca preşedinte de ţară
Mincinos şi şantajist
Care practic te-nfioară.

Ce-a devenit o epavă
Complet dezumanizată,
Cu ambiţia bolnavă
De-a ne fenta înc-odată.

Cârdăşie

Dacă-i primiţi aşa la nesfârşit
Pe dezertorii care azi trădează,
N-aş vrea să credeţi c-acest gest pripit
Electoratul nu-l sancţionează.

Iar dacă azi veţi creşte în sondaje
S-ar putea mâine să vă prăbuşiţi
Pentru că toate-aceste derapaje
Vor trebui cândva să le plătiţi.

Şi-apoi cevă vor zice-alegătorii
Când văd cum le întindeţi veseli mâna
La cei care le-au fost asupritorii
Şi până ieri i-au jecmănit într-una?

Vă spun eu ce vor zice: cârdăşie
Ce-nseamnă că nici voi n-aţi fi mai breji
Deşi strigaţi mereu democraţie
Ca să vă creadă lumea mai viteji.

Aşa că vă cam spun să-nchideţi poarta
Ca să nu se dărâme şandramaua,
Fiindcă nu vreau ca să vă bată soarta
Şi să câştige iarăşi mangafaua.

Că şi căciula ne-am furat

Aveam atâtea bogății În
ziua când ne-am răsculat
Şi-am fost aşa de ageamii
Că şi căciula ne-am furat.

Se fabricau maşini, tractoare,
Combine , utilaje grele,
Petroliere şi vapoare
Dar s-a ales praful de ele.

Că toate erau la comun
Când noi am vrut privatizare
Ce s-a făcut precum vă spun
Prin furturi şi jaf în stil mare.

Şi aproape n-a rămas nimic
Să meargă în economie
Deşi aleşii ne tot zic
Ce bine o să ne mai fie!

Dar astea sunt numai poveşti
Pentru aceeaşi ageamii,
Pe care poți să-i amăgeşti
Cu orice fel de inepții.

Că pe-aceştia se bazează
Aşteaptîndu-i pe toți la vot
Cei care astăzi guvernează
Pentru ca să ne fure tot.

Că tu nu eşti unul de-al lor

Ai obținut ce ți-ai dorit
Putere, flotă, primărie
Cu smiorcăieli i-ai păcălit
De ți-au dat şi Preşedinție.

Şi peste tot pe unde-ai fost
S-au adunat în contul tău
Minciuni, scandaluri fără rost,
Comportament de derbedeu.

Deşi tu vrei să te dai mare
N-ai nici prestanță,n-ai nici moacă
Şi-aşa vei fi în continuare
Că mintea ta e prea săracă.

Creierul tău este prea mic
Pentru-a conduce-o națiune
Şi-atunci desemnaşi un pitic
Să facă tot ce îi vei spune.

Numai că astăzi cetățenii
Oricât ai vrea nu te mai vor
Şi s-au trezit „amărăştenii"
Că tu nu eşti unul de-al lor.

De fapt ai fost întotdeauna
Doar un fățarnic mincinos,
Care i-ai păcălit într-una
Ca să obții doar tu folos.

Şi pe ei i-ai îndatorat
De-or să plătească şi nepoții
Tot împrumutul ce l-ați luat
Tu, Guvernul şi mafioții.

Căpitane de vapor

Căpitane de vapor
Degeaba stai încruntat
Că norocul tău cel chior
De-acum s-a cam înecat.
Nu-ți mai ține cu vrăjeala,
Minciuna, manipularea
Însă nici cu văicăreala
Plânsul şi dezinformarea.
E prea jalnic arsenalul
Pe care l-ai folosit
Şi prea banal idealul
Cu care ne-ai păcălit
De-aceea azi cetățenii
Care-s oameni din popor
Îți strigă în miezul iernii :
„Jos tiranul dictator”
Dar tu nu te-ai sinchisit
Şi nu-ți pasă de cei mulți
Fiindcă eşti obişnuit
Să comanzi , nu să asculți.
Nici nu te interesează
De ce trăiesc unii greu
Fiindcă mintea ta visează
Cum să ne comanzi mereu.
De-aceea tot tai salarii
Pensiile le-ai ciuntit
Şi-ți ciurueşti adversarii
Fiindcă eşti un parvenit
Dar de când ți-a sunat ceasul
Ție şi altor ciocoi
Îți tremură-ntr-una glasul
Şi-arăți precum un strigoi.

Ce formă de republică avem?

Mă tot întreb de douăzeci de ani
Ce formă de republică avem
Şi dacă tot suntem republicani
La noi în țară cine-i şef suprem?

În Constituție se stipulează
Că Parlamentul e suprem în Stat
Numai că unii se intitulează
Mai mult decât le este precizat.

Că preşedintele ne reprezintă
Este indubitabil foarte clar,
Însă nu are voie să ne mintă
Că nu-i al Statului proprietar.

Și-ar trebui să nu ne aburească
Că n-avem Şef de Stat cum ne tot spune
Atunci când vrea ca să palavragească
Dându-se mare la întreaga lume.

Acum ar trebui să înțeleagă
Că şi-a dezamăgit electoratul
Şi nu mai poate-n niciun fel s-o dreagă
Fiindcă majoritatea-l vrea pe altul.

Celui păcălit a doua oară

Celor care te-au păcălit o dată
Să le fie ruşine tuturor
Şi-aş vrea ca Dumnezeu pe toți să-i bată
Fiindcă te-au păgubit prin fapta lor.

Dar dacă iarăşi, pentru-a doua oară,
Aceiaşi oameni te-au mai păcălit
Eşti demn doar de dispreț şi de ocară
Şi nu meriți să fi compătimit.

Deoarece nici o justificare
Nu te disculpă pentru ce-ai făcut
Iar prejudiciul ce-i aşa de mare
I-a afectat pe toți la fel de mult.

Deşi nu toți greşit-au ca şi tine
Şi prin urmare nu au nici o vină
Ei suferă de ieri şi azi şi mâine
Că n-ai avut o opțiune bună.

Iar dacă prin sondaje mai priveşti
Să vezi câți ar vota la fel ca tine
Ar trebui deja să te cruceşti
Şi să-ți crape obrazul de ruşine.

Fiindcă şi azi ai tăi repezentanți
Promit orice doar ca să le dai votul
Cum au făcut când au fost votați
Ca mai apoi să ia numai ei totul.

Cetatea-n lichidare

Cetatea-n care astăzi focul
Abia mai pâlpâie-n cuptoare
A năpădit-o nenorocul
Cu teorii de lichidare.

S-a stins şi focul din furnal
Şi tot întreb cine-i de vină ?
Care nebun sau criminal
L-a transformat azi în ruină ?

S-a invocat că nu-i rentabil
Şi că după restructurare
Totul va fi mai profitabil
Cu cât şi pentru cine oare ?

Şi căror jocuri de culise
A căzut pradă Combinatul
De-au trebuit să fie-nchise
Furnale unul după altul ?

S-a scris scenariul şi regia
Numai de creiere drogate
Să rămână siderurgia
La minim de capacitate.

Şi care este rațiunea
Să scazi producția mereu
Pe când ea creşte-n toată lumea
La oțel, fontă, minereu.

Mai crede cineva că mâine
Ce-am dărâmat vom construi
Când mulți n-au bani nici pentru-o pâine
Nici liniştea de-a mai trăi?

Astăzi când bântuie-n cetate
Molima lor cu lichidarea
Hai! Dă-ne Doamne sănătate,
Putere să schimbăm schimbarea.

„Ciocu' mic”

Ia , ascultați-mă ce zic
Voi aleşi uninominal
De azi încolo „ciocu' mic”
Că fac scandal.

Că de când v-a ales poporul
E clar că n-ați făcut nimic
Voi sunteți slugile lui „chiorul”
Şi ciocu' mic.

Tot ce vă spune el votați
Chiar şi dacă nu vă convine
Şi vă lăsați manipulați
Fără ruşine.

Habar n-aveți nici de popor
Dar nici de cei ce v-au votat
Lovişi în interesul lor
Şi i-ați trădat.

Însă măsurile de-acum
Prin care veți tăia venituri
Vor scoate oamenii în drum
Să vă ia-n şuturi.

Şi-o să plătiți nota atunci
După această asumare
Când poporul vă va da brânci
La drumul mare.

Chiar n-ați ştiut cu cine-aveți de-a face?

Chiar n-ați ştiut cu cine-aveți de-a face
Când dintr-odată l-ați și suspendat
N-ați bănuit că iarăşi v-o va coace
Mai rău decât un drac împielițat ?

Sondaje, cercetări şi estimări
Toate gogomănii pe banii noştrii
Dar şi servicii de dezinformări
Pe care le plătim tot noi ca proştii

Apoi mulțimea care-a fost condusă
De către aşa-zisul Şef de Stat
Şi care trebuie din nou supusă
Prin referendumul nevalidat.

Deşi mai mult de şapte milioane
Nu-l mai doresc să fie preşedinte
Curtea prin argumente grosolane
Vrea să-l repună în a țării frunte

Chiar când statistica ne demonstrează
Absenții ce n-au mers nicicând la vot
Această Curte se-ambiționează
Să-i socotească şi pe ei în tot

Confundând dreptul cu participarea
Şi impunând cvorum obligatoriu
Ei judecă şi-acum doar în favoarea
Acelui șantajist deja notoriu

Aceasta este țara noastră scumpă
Cu şmecheri, cu deştepți, cu mincinoşi
Dar și cu oameni cu gândirea tâmpă
Ce ne sunt şi duşmani şi ticăloşi

În care votul nici nu mai contează
Atunci când nu este-n favoarea lui
Şi-n care-o Curte îl invalidează
În detrimentul cetățeanului

Ciolanul

La patru ani odată un ciolan,
Trofeu de bătălii electorale,
Dezlănțuie furtună, uragan
Şi îmbulzeli de postere stradale.

Ciolanul cel mai gras e primăria
Însă mai sunt şi alte ciolănaşe,
Ce fac mai importantă bătălia
Atât la sate cât şi la oraşe.

Iar candidații sunt de peste tot:
Din stânga şi din drepta şi din centru
Şi toți vor pentru ei al nostru vot
Venind să-şi etaleze-acum talentu'.

Se laudă că ei sunt cei mai buni
Şi ne-amețesc ce cele ce vor face ,
De parcă făcătorii de minuni
S-au slobozit cu toți la noi încoace.

Cu vorbe dulci ne gâdilă timpanul
Însă lipsesc din ele modestia,
Promit orice pentru a lua ciolanul
Că e prea importantă bătălia.

Şi uite-aşa ne caută norocul
De-atâta vreme, însă ne tot scapă,
Din patru-n patru ani vine sorocul
Să constatăm că iarăşi am luat țeapă.

Ciubucăreală directorială

Urcat pe treapta directorială
Cu multă şansă şi cu mult noroc
El s-a orientat la repezeală
Că şi-n afaceri n-ar fi rău deloc.

Şi după ce-a adulmecat destul
Prin ajustaje, stive laminate,
El s-a-ntrebat cu simțul nesătul
Oare ce avantaje poate scoate.

Soluția i-a încolțit în minte
Că unde-i piață este şi vânzare,
Exemplul i-l dădeau cei dinainte
Directori ca şi el la laminoare

Iar ca să nu se prindă cei din secții
Despre afacerile lui cu laminate
A început de-atunci să ne dea lecții
Pe tema cinste şi loialitate

Toți l-am crezut că-i cinstea-ntruchipată
Care vedea-mprejuru-i numai hoți
Şi-l măcina ideea obsedantă
Cum, că-n afar' de el, suspecți sunt toți

Numai că o comandă specială
La o lungime nejustificată
A făcut să se nasc-o bănuială
Cum că directorul nu-i ce s-arată.

Noi am pornit să cercetăm îndată
Și să descoperim matrapazlâcul
Care-a fost firma privilegiată
Ce-i oferea răsplată prompt ciubucul.

Și-am aflat cum directorul primea
De la diverse firme de privați
Ciubucuri grase pentru că-i servea
Într-un regim de privilegiați.

Cu banii din afaceri cu metal
Faianță gresie şi-a pus în casă
Centrală mai ceva ca la Romstal
Şi mobilă mai nouă mai luxoasă.

Că vorba-aceea funcția-i permite
Să se gândească cum şi ce să facă
De cine şi cu ce să mai profite
Să scoată banii şi din piatră seacă.

Dar l-a lovit deodată ghinionul
Matrapazlâcul i-a fost demascat
Periclitându-i grav comisionul
Şi rămânând de-atunci cam şifonat

Ancheta care-a fost desfăşurată
De către forurile tutelare
A fost destul de mult tărăgănată
Rezultând doar o „palidă mustrare”

Iar ca recurs la proba de morală
Şi dacă vreți mai mult din indignare
Au scris „băieții veseli” întro hală
„Ciubuc” cu creta pe mai multe bare.

Am fost atunci pe culmi de bucurie
Când a citit directorul uimit
Şi l-a cuprins un val de isterie
Tardiv pentru c-a fost destituit.

Competenții

Ni se vorbeşte mult de competență
Cu vorbe ce-s pompos meşteşugite,
De oratori ce vor audiență
Cu orice preț şi cu orice cuvinte.

De parcă s-ar fi strâns toți competenții
Pe plaiul mioritic de la noi,
Cu diplome, cu titluri, cu pretenții,
Ca să ne-arate care sunt mai zmei.

Numai că rezultatele se văd
Sunt proaste şi acum, şi-n perspectivă,
Şi-n loc de performanță e prăpăd
Iar „creşterea e una negativă”.

Adică îşi cam dau cu stângu-n dreptul
Toți competenții care trâmbițează
Pentru că toți ascultă de deşteptul,
Care cu viclenie-i manevreaează.

Şi habar n-au de oameni, de popor,
Nici de nivel de trai, de bunăstare,
Numai contractele sunt ținta lor
Cu şpaga sau comisionul mare.

Că nu e loc unde vreun pai se mişcă
Fără să fie şi comisioane
Din care competenții mereu pişcă
Măcar aşa câteva milioane.

Apoi tot ei ne zic că nu sunt bani
C-avem salarii mari, nemeritate
Şi trebuie măcar vreo câțiva ani
Ca să le-avem cu-n sfert diminuate.

Dar fără să ne-atingem de contracte
Că ele-ar fi „motorul dezvoltării”
Mai bine zis un furtişag cu acte
Făcut de mai toți competenții țării.

Însă nimic despre inteligență
Nici despre studii sau tehnologii,
Ori despre standarde de exigență
Că pentru ei acestea sunt prostii.

Cât despre sport sau artă ori cultură
Nici pomemeală de la competenți,
Ei numai cumpără şi vând şi fură
Să-i bage-n faliment pe concurenți.

Concluzii electorale

Te-au sancționat românii
Fiindcă ți-ai luat termopane
Că lor nu le plac hapsânii
Ai înțeles, Adriane ?

Lor le plac cei care dau
Ca mai apoi să ia totul
Iar românii care n-au
Sunt buni numai să-şi dea votul.

Uite, amicul Traian,
Astăzi "Zeus”, ieri "pirat"
A dat flota într-un an
Şi poporul l-a votat.

Şi....şi-a dat omul, ştii bine,
Când era primar şi-o vilă,
Dar şi-a dat n-a luat ca tine
De la mătuşa senilă.

Iar românii-apreciază
Pe cel care dă, nu ia
De-aceea îl tot votează
Pe Traian fiindcă-şi dădea!

Cu morți sau fără morți, l-au ciuruit!

Mi-e tare greu să cred, însă mai ştii
Poate să fie chiar adevărat
Ca să voteze morții-n loc la vii
Când vii au plecat la boicotat.

Și ştampilau în ritmul mortuar
Un vot la trei secunde ca-n Paris,
Când l-au ales pe suspendatul iar
Românii din afară ce-au decis.

Numai că n-a mai fost aşa-îmbulzeală
Pentru că n-au venit boicotatorii.
Ci morții din mormânt care se scoală
Să facă ei şi pe alegătorii.

Că mortul de la groapă nu se-ntoarce,
E clar dar şi de netăgăduit
Numai că şi minuni se mai pot face
De-aceea înclin să cred ce-am auzit.

Să vină morții toți şi să voteze În
locul viilor ce-s la boicot
Ca suspendatul nostru să turbeze
Că i-au dat şapte milioane-n bot.

Iar restul nu mai are importanță
Cu morți sau fără morți, l-au ciuruit,
Pe şarlatanul plin de aroganță
Ce ne priveşte cam schimonosit

A venit timpul să-mi fie ruşine

A venit timpul să-mi fie ruşine
Deoarece sunt un român ratat
Fiindcă n-am reuşit „să trăiesc bine”
Din clipa când salariul mi-au tăiat.

Iar pentru faptul că nu prea-nţeleg
Ce fel de bine vor azi guvernanții.
Îmi pare că-s mai retardat, mai bleg,
Sau mai înapoiat față de alții.

Şi din nimicnicia vieții mele,
Secată de-aşteptări şi idealuri,
A mai rămas privirea către stele
De-aici de pe tărâmul de coşmaruri.

Tărâm pe care unii şi-l arogă
Ca pe-o moşie care-ar fi a lor
Şi unde ei încet, încet abrogă
Democrația acestui popor.

Deoarece avem în fruntea țării
Foşti securişti şi foşti informatori,
Dar şi majorități ale trădării
Care vând totul şi ne scot datori.

Şi care zi de zi manipulează
Pe cetățenii care sunt ca mine,
Ce nu pricep şi nu realizează
Că noi trăim mai rău şi ei mai bine.

Cu liderii ce sunt aleşi pe viață

Când se tăiau şi pensii şi salarii
Sindicaliştii erau mieluşei
Le dispăruseră protestatarii
Iar liderii le-au dispărut şi ei
Probabil că erau de-aceeaşi parte
Cu cei ce ne-au tăiat şi jecmănit
Şi-au tot tăcut din solidaritate
Cu-acel guvern care ne-a asuprit.
Sporadic câte-un gest de „mârâială”
Ori câte-un simulacru de protest
Se auzea din zona sindicală
Însă foarte anemic şi modest
Dar după ce o altă guvernare
Reîntregeşte tot ce s-a tăiat,
Sindicaliştii ies la „drumul mare”
Să protesteze fiindcă li s-a dat.
Cu liderii ce sunt aleşi pe viață
Nişte-îmbuibați lipsiți de viziune
Ce la proteste ies mereu în față
Dar din păcate nu mai au ce spune
Că toată forța şi-au restructurat-o
Când au făcut disponibilizări
Şi când industria au lichidat-o
De dragul trâmbițatei integrări.
Acum firavi, cu vocea răguşită,
Se zbat zadarnic pentru-o sinecură
Iar clasa muncitoare umilită
De-abia mai scoate sunete din gură.
Şi solidaritatea mult visată
De către fiecare angajat
A dispărut, fiindcă le-a fost furată
De către liderii ce i-au votat.

Dar dacă nu vom merge toți la vot

Avem acum în mâna noastră votul
Care-i un drept constituțional
Cu care noi putem s-alegem totul
Să hotărâm pe plan național.

Și suntem toți chemați ca să votăm
Cu "da" sau "nu"cum credem fiecare
Să hotărâm dacă-l mai detronăm
Sau dacă va rămâne-n continuare.

Dar dacă nu vom merge toți la vot
Și mulți vor absenta nepăsători
Se va interpreta că-i un boicot
Făcut de oamenii răuvoitori.

Și-atunci cum să te mai respect române
Pe tine cel care te fofilezi,
Să nu exprimi acum ce crezi că-i bine
Când ai această şansă să votezi?

Referitor la omul subiect
Supus acum votului națiunii
Prilejul oferit este perfect
Ca să scăpăm de-o pată a ruşinii.

Şi să-l trimitem pentru totdeauna
La "dracu-n praznic" pe-acest ticălos
Ce-a patronat şantajul şi minciuna
Şi-a fost pentru români prea păgubos.

Cu moțiuni de cenzură

Ați semnat o moțiune
Dar la vot n-ați fost prezenți
Ca să mă prostiți pe mine
Că voi sunteți vehemenți.

Şi ca mine pe mulți alții
Care văd în voi salvarea
Când de fapt voi sunteți frații
Celor ce au guvernarea.

Şi cu toții-n cârdăşie
Jumuliți acest popor
Prea naiv, fir-ar să fie
Şi prea îngăduitor,

Care se lasă prostit
Sperând că democrația
Va reuşi, în sfârşit ,
Ca să stârpească hoția.

În timp ce voi şarlatanii
Aleşi uninominal,
Îi păcăliți pe prostanii
Care crede în ideal.

Şi v-ați împărțit în două
Puterea şi opozanții
Ca să ne induceți nouă
Că n-ați fi unii cu alții.

Însă în realitate,
Toți o apă şi-un pământ,
Furați şi-n față şi-n spate
Fiindcă n-aveți nimic sfânt

Şi mimați că v-ați opune
Măsurilor contra noastră
Când de fapt vă pare bine
Că națiunea e proastă.

Şi uşor o amăgiți
Cu moțiuni de cenzură
De la care-apoi lipsiți
Zicând că puterea fură.

Dar de douzeci de ani
De când e democrația
Sunteți aceiaşi snapani
Care-ați furat România.

Cu pâra şi cu ocara

Ne „apără” unii țara
Cupâra şi cu ocara
Pe la porțile străine
Socotind c-aşa-i mai bine

Dar străinii precum ştiți
Sunt profitori iscusiți
Ce ne-au luat economia
Invocând democrația

Şi-ar lua suveranitatea
Oferind vasalitatea
De-aceea ne-au şi certat
Fiindcă nu i-am ascultat

Şi l-am suspendat la noi
Pe marele lor slugoi
Care cu ei a votat
Deşi nu ne-a consultat

Dându-se stăpânitor
Peste țară şi popor
Şi-acum latră ca turbat
Că-i „lovitură de stat”

Dată de majoritate
Prin vot cum scrie la carte
Dar fiindu-i nefavorabil
Zice că n-ar fi valabil

Iar străinul cel perfid
Zice c-a fost „prea rapid”
Năucit fiind dintr-o dată
El şi omenirea toată

Însă necontestând votul
Pe care azi „matelotul”
Vădit îl nesocoteşte
Ticăloşit şi curveşte

Spunând c-a fost ilegal
Acest vot parlamentar
Încercând să ne impună
Că hotărârea nu-i bună

Şi că el ca „şef de stat”
Va trebui apărat
De românii-alegători
Umiliți şi răbdători

Ce-au suportat cu stoicism
Ce-a hotărât cu cinism
Alesul neobrăzat
Fără să-i fi consulta

Pentru că el grandomanul
Se şi crede suveranul
Ce se vrea repus la loc
Ca să-şi bată iarăşi joc

De cine şi-a mai bătut
Fără să-i pese prea mult.
Pentru că deja îi ține
Şi Europa-l susține.

Cuvântul ți-e mereu calomnios

Tribunule” eşti în degringoladă
Încet, încet, te părăsesc amicii,
La tine la partid e mare sfadă
Se răzvrătesc de-o vreme ucenicii.

Poate-au aflat „băieții” cine eşti,
Poate i-a îngrețoşat grandomania
Şi nu mai ține să le spui poveşti
Fiindcă s-au prins cum este şmecheria.

Sau poate că de-atâta isterie
Intoxicați şi de „Alcibiade”
Ei nu mai vor alăturea să fie
De tine şi ideile-ți neroade.

Ştim bine la retorică eşti tare
Însă la logică eşti cam profan,
Păcat de sigla „România mare”
Utilizată de un gogoman.

La tine totul, totul e gargară
Limbajul folosit este infect
Cuvinetele-ţi sunt pline de ocară
Iar caracterul tău este abject

Habar nu ai ce e democrația
Pozezi mereu într-un justițiar
Dar n-ai făcut nimic în România
Decât să latri-n pagini de ziar.

Ai provocat tot timpul învrăjbirea
Discursul tău mereu e duşmănos
Tu propovădui ura, nu iubirea,
Cuvântul ți-e mereu calomnios.

Adrian Anghelescu - ***Furia unui destin***

Acum continui plin de disperare
Să-mproşti în juru-ți cu mai mult noroi
Și ți-ai găsit să-ți iei ca apărare
O „Buruiană tristă” şi-un „Lupoi”.

Degeaba îți dai astăzi osteneala
Ca să-i numeşti pe dezertori golani
Pentru că ori şi cum „bălăcăreala”
Pe care-o practici este de „doi bani”.

De ilicit aproape c-am uitat

Scăpați dintr-un regim totalitar
Ce propovăduia egalitate
Românu' a devenit proprietar
Chiar şi de n-a avut proprietate.

În buluceala-aceea generală
Şuții s-au mişcat repede şi bine
Scoteau din fabrici şi vindeau pe-afară
Rulmenți, bujii, motoare şi benzine.

Ce să mai facă ea economia
Golită-ncet încet de conținut,
Când se ivise jaful şi hoția
La o amploare de neconceput?

"Ciugulitori" de talii diferite,
Mai mari, mai mici, mai şmecheri sau mai blegi
Se-mbogățeau prin fapte necinstite
Făcând tot felul de fărădelegi.

Bineînțeles că n-au prins cheag cu toții,
Ci numai cei mai tari şi potentați,
Cărora li se zice: mafioții
Şi care-s transpartinic agreați.

Țara avea şi-atunci şi azi guverne
Şi fisc, şi polițişti, şi procurori,
Iar amnezia peste toți se-aşterne
Şi nu există devalizatori.

Averile s-au legitimizat,
Nu se mai cere vreo justificare,
De ilicit aproape c-am uitat
Doar opulența are căutare.

Numai cei ce asudă pentru-o pâine,
Cei ce muncesc onest, cinstit, din greu,
N-au siguranța zilelor de mâine
Ci doar credința-n Bunul Dumnezeu.

Democrație furată

Ne pricopsirăm cu democrația
Şi cu atâtde multe libertăți
Încât ne copleşeşte sărăcia
Cu mai multe nevoi ca-n alte dăți.

Ni-i garantată pentru totdeauna
Libera exprimare pentru toți
Dar ne sunt garantate şi minciuna,
Şi dreptul de a fi furat de hoți.

Bineînțeles că marea sfârâială
E votul democratic cu-o ştampilă
Atunci când îl alegem pe "Păcală"
Ca să ne plângem mai apoi de milă.

Fiindcă odată validat alesul
Uită de noi şi de promisiuni
Şi-şi urmăreşte omul interesul
Prin fraude şi prin înşelăciuni.

De multe ori alesul dezertează
De la partidul unde-a fost votat
Şi constatăm cum astfel el trădează
Voința propriului electorat.

De nuanța unui broscoi

Te-ai înverzit aşa deodată
Portocaliule-nrăit
Convins că oamenii-s o gloată
Bună mereu de păcălit

Sau prin această înverzire
De nuanța unui broscoi,
Doreşti doar o rebranduire
Să scapi de sigla de ciocoi?

De parcă noi am fi uituci
Și n-am mai şti cine erai
Sau cum ne-ai ajutat atunci
Când pensiile le tăiai

Ori când ai tăiat din salarii
Fără să ne fi consultat
De suferă toți bugetarii
Din cauză că tu le-ai luat

Le-ai tăiat dreptul câştigat
Deşi nu tu le-ai dat vreun leu
Iar astăzi te faci c-ai uitat
Și vii să cerşeşti votul meu

Iar treaba cu reconstruirea
Oraşului distrus de voi
O spui doar pentru amăgirea
Naivilor de lângă noi.

Fiindcă nu ne-am uitat călăul
Căruia-i mai eşti încă slugă
Sau pe georgică, derbedeul
Ce-au reuşit să ne distrugă.

Adrian Anghelescu - ***Furia unui destin***

Când au închis atunci colosul
Din cetatea siderurgistă În
detrimentul, nu-n folosul,
Românilor ce mai există.

Şi care n-au cu ce trăi În
timp ce voi vă-mbogățiți
Cu banii ce-i luați zi de zi
Tot de la oameni necăjiți,

Care loviți de alergie
Acum se leapădă de voi
De molima portocalie
Înverzită ca un broscoi.

De-acum din ce în ce mai des

Români să nu fiți supărați
De cele ce-ați mai auzit
Fiindcă din când în când votați
Alesul care l-ați dorit

L-aveți acum pe cel votat
Ca preşedinte-jucător
Care tocmai v-a anunțat
De tăierea lefurilor.

Că din toate ce v-a promis
Nimic nu a realizat
Ba mai mult , s-a mai şi dezis
De legile ce le-a semnat

O fi el chior, dar voi orbeți
Ce-ați întrunit majoritatea
Ați reuşit ca s-alegeți
Precum vedeți: calamitatea

O hahaleră , un borfaş ,
Care v-am spus că n-are moacă
Decât de hoț şi de pungaş,
A reuşit ca să v-o facă

Taie salarii, taie pensii
Şomajul şi-alte ajutoare
Şi cine ştie ce intenții
O mai avea în continuare

Că este tare „găozarul”
Pe care voi l-ați reales
Şi-o să v-o facă marinarul
De-acum din ce în ce mai des

Dar să nu credeți ce vă spun
Că este numai „făcătură”
Iar eu poate că sunt nebun
Când el vă bagă pumnu'-n gură.

Despre numiri

Aşa-i pe la noi gândirea
Ce-a devenit chiar cutumă
Că-ntâi îi face numirea
Şi concursu'-l dă pe urmă.

Să fie sigur partidul
Sau cel care l-a numit
C-o s-ajungă individul
Pe-acel post nestingherit.

Iar concursul îl dă singur
Sau c-un oponent mascat
Ca să fie omul sigur
De succesul garantat.

Dar câteodată numitul
Zguduie întreg sistemul
Pentru că el favoritul
Nu-ndeplineşte baremul.

Însă şi-atunci se găseşte
Soluția salvatoare
Fiindcă omul se numeşte
Cu mandat de delegare

Și-n acest fel favoriții
Care sunt doar devotați
Conduc astăzi instituții
Fără să fie dotați.

De-aceea noi întâlnim
Uneori destui tâmpiți
Ce nu putem să-i stârpim
Deoarece sunt numiți.

Doar până când ne veți stârni mânia

Ce-ați făcut voi cu voturile noastre
Cine va-îndreptățit să le anulați
De ce luați hotărâri atât de proaste
Fără ca pe popor să-l consultați?

Mă-întreb dacă atunci când judecați
Aveți cu ce, v-ajută cerebelul
Sau sunteți puşi ca să executați
Ce vă comandă şi vă spune „chelul”?

Ce-ați zice dacă şapte milioane
V-ar lua pe sus să vă invalideze
Ar găsi „chiorul chel” de la butoane
Altele şapte să vă protejeze?

Voi chiar n-ați înțeles nici până-acum
Că n-aveți dreptul să ne ignorați
Pentru că dacă toți ieşim în drum
Din acea clipă veți fi terminați?

Şi voi şi „chiorul” vă jucați cu focul
Doar până când ne veți stârni mânia
Şi-atunci se duce dracului norocul
Cu care v-a înzestrat democrația.

Voi ştiți că toți au drept de vot
Iar unii au stopat electoratul
Totuşi le-ați validat acest boicot
Demonstrând că sunteți cu „suspendatul”.

Şi-n loc s-aveţi imparţialitate
Profil moral şi să fiţi competenţi
Aţi compromis ideea de dreptate
Și-aţi devenit slugoi obedienţi

Și-apoi tot voi sunteţi cei deranjaţi
Că nu vă mai respectă cetăţenii
Că sunteți grav jigniţi şi denigraţi
Bineînţeles, după aşa tâmpenii.

Dar ce-aţi vrea să vă facă şi-o statuie?
Asta poate v-o face „suspendatul”
Dacă nu vă va bate cumva-n cuie
Acel nedreptăţit: electoratul.

Doar "Felix" îţi bântuie gândul

De când nu te mai bate Vântu'l
Şi Patriciu s-a ruşinat,
Doar Felix îţi bântuie gândul
Şi-ţi dă coşmaruri neîncetat,

O soluţie imorală
Ce-ai înghiţit-o nevoit
A devenit o gravă boală
Care te chinuie cumplit,

La fel ca celelalte boli
Pe care tu le ai ca om
Te sâcâie de când te scoli
Şi nu-ţi dă pace nici în somn.

De-aceea ţi-aş recomanda,
Ca boala să nu se-agraveze,
Du-te la GRIVCO şi mai bea
Ca să se amelioreze.

Fiindcă mogulo-senatorul
Ce-a activat cândva ca tine,
Cunoaşte înlocuitorul
Care te poate face bine.

Şi dacă faci cum a făcut
Când a plecat de la senat
N-o să mai suferi aşa mult
Şi demonstrezi că eşti bărbat.

E circ pe banii tuturor

Am pus revolta într-un vers
Să-i dau mai multă greutate
Considerând-o un demers
Spre starea de normalitate.

De când mă ştiu am învățat
Să cred şi să mă rog mereu
Să fiu cu sufletul curat
Şi cu „frică de Dumnezeu” .

Însă când văd în jurul meu
Atâtea rele întâmplate
Şi-atâția făcători de rău
Cu cărți de vizită „curate”.

Sufletul mi se răvăşeşte
Şi-mi pun tot timpul întrebarea
La noi, acum, cine domneşte?
Demagogia sau valoarea?

Şi care este avantajul
Reformelor mult trâmbițate
Când sărăcia şi şomajul
Ne-mping către străinătate?

Ne-a bulversat democrația
Anticorupția la fel
„Actorii” jucând comedia
Pentru un „Zeus mic şi chel”.

Justiția independentă
E numai praf în ochii lumii
Ştiind cât de obedientă
Ea este azi față de unii

Iar mascarada cu dreptatea
E circ pe banii tuturor
Ce-l plătim cu naivitatea
Ca să ne joace ei cum vor.

Ni se invocă competența
De către cei străini de ea
De cei ce n-au inteligența
Şi poate nici n-o vor avea.

Aceştia introduc prostia
În ierarhia de valori
Asigurând în România
Protecție la infractori

Și când atâtea fapte rele
Se fac de potentați frecvent
Nu poți să treci pe lângă ele
Să te prefaci indiferent.

De-aceea toată vehemența
O folosesc în continuare
Înverşunat pe opulența
Celor ce n-au justificare.

Dreptate şi Adevăr

Aveţi Dreptate când din nou speraţi
Ca să obţineţi iar puterea-n ţară
Dar Adevărul pare să-l uitaţi
De-atunci când aţi avut-o prima oară

A fost blestem pentru această ţară
C-a trebuit să fiţi voi la putere
V-aţi făcut de ruşine şi ocară
Când vă certaţi mereu pe ministere

Când unul trăgea „hăis" şi altul „cea"
Într-o convenţie de ahtiaţi
În timp ce toată ţara suferea
Fiindcă era condusă de-mbuibaţi

Mă miră c-aţi avut din nou curajul
Să reînviaţi această alianţă
Unde cotonogeala şi şantajul
Se pare că au mare importanţă

N-aveţi nimic de oferit la lume
Promisiuni aţi mai făcut şi-atunci
Spectacolele voastre-s foarte bune
Cu lacrimi, pupături şi-apoi c-un brânci

Iar noul candidat mare circar,
Rechin, ministru, chiar şi „ciripoi"
Nu-i mulţumit cu postul de primar
Şi se vrea preşedinte peste noi

El care l-a făcut pe Stolojan
Atunci „lacheu" şi astăzi „şantajat"
O fi sau nu o fi un mitocan
Dar în mod sigur este-un ahtiat

Acum vă-ntreb de ce ne-ar trebui
Un om ca el să ne conducă țara
Ce altceva în plus ne-ar oferi
Decât : scandalul, bârfa şi ocara?

Dorințe

„Puşcăriabilii” şi Voiculescu
Nu-ți vor doar casa din Mihăileanu
Vor şi ciubucul de la Umbrărescu
Mai vor şi marmura de la Videanu

Mai vine-apoi „țiganca impuțită”
Care-ți va oferi un „celular”,
Să-ți aminteşti de clipa fericită
Când ai fost preşedintele tâlhar.

Şi dacă nu te apără aleodor
Cu violetul lui paranormal
Alături de iubirea de popor
Vei avea parte şi de-un „găozar”

Justiția va fi independentă
Şi-ntr-o celulă te va apăra
De toată românimea insistentă
Ce vrea ca să-ți confişte patria.

Iar curtea ta constituțională
Îl va sluji numai pe cetățean
Şi va fi-ntr-adevăr imparțială
Fără decizii date-n mod viclean

Iar eu ca cetățean vreau prea puțin
Doar să dispari pentru întotdeauna
Deoarece îndur un mare chin
De câte ori rânjeşti spunând minciuna.

Ei şi-au dezvăluit partizanatul

Fac un apel la toți europenii
Că şi noi suntem membrii uniunii
Și ca şi ei noi suntem cetățenii
Devotați fiecare națiunii.

Iar cei ce-au ignorat că suntem Stat
Şi suveran dar şi independent
Au greşit grav când s-au amestecat
La modul punitiv şi indecent.

Fără măcar să se intereseze
Dacă acuzele-s întemeiate
Şi-au reuşit ca să ne bulverseze
Printr-un atac la suveranitate.

Fiindcă noi nu suntem vasalii lor
Ci parteneri întru democrație
Şi nu ne pot impune ei ce vor
Când nu vor adevărul ca să-l ştie.

Şi mai grav este că n-au ținut cont
Că votu'-n parlament este suprem
Iar temerile lor sunt un afront
Adus românilor în mod nedemn.

Ei şi-au dezvăluit partizanatul
Față de-un preşedinte suspendat
Pe care nu-l mai vrea electoratul
Deoarece acesta i-a trădat.

Şi toate-acestea ne mai demonstrează
Că liderii cei mari din uniune
Sunt uluiți şi se îngrijorează
Fiindcă nu ştiu dacă ne vom supune

Adrian Anghelescu - *Furia unui destin*

Cum a făcut-o omul suspendat
Care-a votat aşa cum ei au vrut
Şi pentru care-a fost sacrificat
Poporul care n-a contat prea mult

Popor pe care cei din uniune
Prin gestul lor acum îl ofensează
Fiindcă majoritatea se opune
Tiranului ce ei îl protejează.

El singur apără democrația

El singur apără democrația
Justiţia, poporul dar şi Statul
Şi numai el în toată România
Se crede că-i mai bun ca nimeni altul.

Iar el e singur mai presus de lege
Că n-a dat socoteală nimănui
Şi nimeni nu-i capabil a-nțelege
De ce-ar fi privilegiul dreptul lui.

Dar parlamentul care-i suveranul
Nu-l mai suportă pe-acest individ
Care se comporta azi precum tiranul
Şi devenise mult prea insipid.

Şi vrea ca să-l suspende înc-odată
La fel ca cei 322
Ca printr-un referendum țara toată
Să se pronunțe față de "ciocoi".

Iar dacă oamenii vor vrea din nou
Ca el să mai rămână preşedinte
Înseamnă că va fi iarăşi erou
Şi eu un găgăuță fără minte.

Fără amestecuri străine

Măi, tu barros-ule, străine
N-ai niciun drept asupra mea
Și nu sunt obligat, ştii bine,
S-ascult mereu de vorba ta.

Că tu eşti dintr-o țărişoară,
Crede-mă zău, mai mititică,
Iar eu sunt din a şaptea țară
Adică mult mai măricică.

Şi nu mai face pe miopul
Ignorând azi realitatea
Că eu ştiu că ții cu „ciclopul”
Ce ți-a plătit vasalitatea.

Numai că şapte milioane
De voturi nu poți ignora
Indiferent câte şicane
Ori intervenții vei avea.

Şi cred c-ar mai înțelept
Şi mai cinstit să nu-ți bagi nasul
Că nu eşti tu acel deştept
Ce ne rezolvă nouă cazul.

El se rezolvă de la sine
Şi oricum într-un fel sau altul
Fără amestecuri străine
Ce toate țin cu suspendatul.

Şi-aici mă paşte-o bănuială
Că ăsta ne-a vândut la toți
Şi-ar merita o păruială
El şi cu banda lui de hoți.

Să meargă şi ei la răcoare
La Rahova, la „mititica”,
Deoarece şi ei se pare
Sunt infractori de „românica”.

Euro-iobagul

Euro-iobăgia câştigată
Cu-atâtea sacrificii consimtițe
Ne-ademonstrat la toți încă-odată
Cât e românul nostru de cuminte.

Şi cum ascultă el ca mieluşelul
De neamț, francez, englez şi-american
De parcă s-a mutat la noi Bruxelles-ul
Pe undeva pe-aici prin Bărăgan.

Ca să ne-învețe ei democrația
În care votul n-are importanță
Deoarece euro-iobăgia
Ni s-a impus oricum de la distanță

De-aceea astăzi euro-iobagul
Stă blând, plăteşte, este răbdător
Și nu se mai revoltă cu ciomagul
Cum o făcea pe vremea grofilor.

Pentru că i se spune răspicat
Prin hotărâri,decizii şi rapoarte
Că din bănuții ce i-a cotizat
Nu va primi nici cea mică parte.

Deoarece n-a îndeplinit condiții
Nici la somaj,nici la privatizări,
Că nu i-a judecat pe toți bandiții
Şi-a făcut prea puține arestări.

Iar euro-iobagul tot îndură
Ca să-i comande alții ce să facă
Aici, la el acasă-n bătătură
Mai are dreptul doar să tacă.

Fără jenă şi sfială

A văzut o țară-ntreagă
Cum se practică hoția
Şi cum nimeni nu se bagă
Când nu vrea preşedinția.

Dintr-o sală-aproape goală
Cu deputați vreo optzeci
Numărându-i îi dublară
Crezându-ne prea zevzeci.

De-a ajuns democrația
Să nu mai facă doi bani
În vreme ce România
E condusă de şnapani.

Care jecmănesc poporul
Fără jenă şi sfială
Cu hoția şi-ajutorul
Din zona parlamentară.

Şi-s pe-o mână cu puterea
Cea constituțională
Care zice că tăierea
Din lefuri este legală.

Însă nu şi pentru ei
Pentru niciun magistrat
De parc-ar fi nişte zei
Care din cer au picat.

Şi s-a pricopsit poporul
Cu asemenea figuri
Dar şi cu reformatorul
Prin datorii şi măsuri.

Cu reforme păguboase
Pe la noi prin buzunare
Şi cu imense foloase
Pentru ei în continuare.

Şi-n asemenea condiții
Noi tăcem şi ei ne-o fac
Jecmănind mereu bandiții
Pe fraierul pui de dac.

Ghici cine pleacă la plimbare ?

Aş vrea să-ți spun o ghicitoare
Ce-ai spus-o și tu altădată
„Ghici cine pleacă la plimbare”:
Tu sau mulțimea-nfuriată ?

Și-aș vrea ca să-ți reamintesc
Că n-ai scăpat de cei piață
Și mi se pare nefiresc
Ca să-i provoci iarăși pe față

Pentru că-n iarnă ți-au luat maul
De te-ai ascuns și mult şi bine
Și-acum faci iarăși pe bau-baul
În loc să stai acas' la tine

Crezi că poporul ți-a uitat
Relele care le-ai făcut
Și faptul că ți-ai asumat
Decizii de neconceput?

Când te băteai cu pumnu-n piept
Că trebuie să aperi Statul
N-a fost ceva prea înțelept
Că ți-ai lezat electoratul

Care oricât te-ar agrea
Are și el mândria lui
Iar tu ți-ai bătut joc de ea
Supunând-o disprețului

Iar acum vi ca să-i ceri: ce?
Să te repună preşedinte ?
Și să-ți suporte mendrele
Cum au făcut-o și-nainte?

Adrian Anghelescu - ***Furia unui destin***

Adică să-nțeleg mai bine
Eu ca și-un simplu cetățean
Să nu pot trăi fără tine
Pentru că ești un șarlatan?

Dar cum la noi s-a nimerit
De șarlatani să fie criză
Şi știind cum ne-ai mai prostit
Nu ne va fi nici o surpriză

Că-l vom avea în continuare
Pe-acelaș mare jucător
Ce n-o să „plece la plimbare”
Dacă nu vrea al său popor

Ori să-nțeleg că s-a gătat
Această mare mascaradă
Doar atunci când vom fi scăpat
De maimuțoiul fără coadă?

Greva celor păcăliți

Oare-s atâta de inconştienți
Încât să uite de unde-au plecat ?
Oare n-au fost şi ei: elevi, studenți
Şi nu profesorii i-au îndrumat ?

Oare nu le-au scris ei acea scrisoare
Profesorilor care protestează
Promițând lefuri mari la fiecare
Dacă vor fi votați şi guvernează?

Nu urlau ei cât îi țineau bojocii
„Să trăiți bine” dacă ne votați
Şi nu țipau în stradă ca milogii
Cum că la primul tur au fost furați?

Unde sunt hoții şi-unde-i furăciunea
Cine-a rostit asemenea cuvinte
Şi cine-a regizat „rebeliunea”
Să iasă „marinarul” preşedinte?

Cred ei că România-i vreo mireasă
Ce poate fi la patru ani pețită
De orice pețitoare mincinoasă
Şi care mai apoi de ea profită?

Aceasta nu-i numai demagogie
Este neştiință şi diletantism ,
Dar şi dovada lor de perfidie .
Precum şi lipsa lor de altruism.

Disprețul lor pentru ce-nseamnă şcoală
Pentru elevi , profesori şi studenți
Ne-arată cert şi fără îndoială
Că sunt la şcoala vieții repetenți.

Şi că n-au priceput nimic vreodată
Din importanța şcolii pentru viață,
Gândirea lor putând fi comparată
Cu-acelora cu mintea nătăfleață.

Indiferent cum se termină greva
Să fim alături toți de profesori,
Să-nvățăm împreună câte ceva,
Să-nvățăm că noi suntem electori.

Că fără votul nostru ei n-ar fi
Acolo unde sunt : la guvernare
Dar în mod sigur va veni o zi
Când îi trimit votanții la plimbare.

Şi-atunci o să privească Parlamentul
De la distanță şi-o să-l tot viseze
Oftând şi mult şi greu după prezentul
Ce habar n-au cum să-l gestioneze.

Fugind precum un iepuraş fricos

Vedeți cum haita „lupului de mare”
Azi se dezice de democrație
Şi boicotoează mersul la votare
Sperând că va fi iarăşi tiranie.

Vedeți curtea constituțională
Ce-a hotărât cvorumul la votare
Că nu e şi n-a fost imparțială
Fiind aservită „lupului de mare”.

Şi ce-i mai grav vedeți absenteismul
Într-un procent destul de alarmant
Al celor care nu doresc băsismul
Dar care niciodată n-au votat.

Aceştia trebuie să se prezinte
Să spună „da” sau „nu” aşa cum vor
Referitor la omul preşedinte
Cum face aproape un întreg popor.

Pentru ca mincinosul națiunii
Să nu mai poată să se fofileze
Şi-n acest fel voturile mulțimii
Să fie cele care să conteze.

Că de prea multe ori cel smiorcăit
Apela la popor victorios
Şi dintr-odată azi s-a răzgândit
Fugind precum un iepuraş fricos.

Adăugând această laşitate
La celelalte ce le-a demonstrat
Vedem acum cam ce calamitate
Ne-a păcălit şi ne-a terorizat.

„Hai toți încoace !”

„Hai toți încoace!” le zicea piratul
La toți colegii lui de cârdăşie
După ce-a păcălit electoratul
Şi-şi începea a doua lui domnie

„Veniți că am nevoie-n Parlament
Ca să-mi impun dorințele prin legi”
Vrând să ne-arate cât de competent
Poate fi el în fața lumii-ntregi

Iar copărtaşii aprobau cuminți
Tăieri de lefuri,pensii şi-alocații
Şi vin acum spăşiți, ca nişte sfinți,
Să ceară voturile-acestei nații

În loc să meargă la oftalmolog
Că sunt miopi şi nu văd sărăcia
Ei ne servesc mereu acelaş drog:
C-au reformat în bine România

Şi că de-atâta bine se-mbulzesc
Pensionarii ca să-şi ceară banii
Ce le-au fost luați atunci în mod hoțesc
De competenți mai tari ca şarlatanii

Numai că se apropie decontul
Cu urne, buletine şi votare
Când iar broscoiul, blonda şi cu tontul
Vor fi aleşii țării-n continuare

Şi-atunci să vezi câtă democrație
Şi cât de bine iarăşi vom trăi
De-o să plecăm cu toții-n pribegie
Decât să stăm pentru-a ne fraieri.

Groparul

Înfipt adânc ca o căpuşă
Se grăbeşte la dezmembrat
Că timpul îi bate la uşă
Şi treaba nu şi-a terminat

Poate că cineva-l zoreşte
Sau poate-l paşte-ameninţarea
Din partea celui ce-l plăteşte
Să termine restructurarea

E protejat? Oare de cine?
Sau e prea bun demolator?
Ori niscaiva puteri străine
L-au luat deja în slujba lor?

Groparul din siderurgie
De după anii nouăzeci
Primeşte astăzi o simbrie
Spre a-i grăbi somnul de veci.

De-aceea face şi desface
La planuri de restructurare
S-aducă de o vreme-ncoace
Siderurgia-n demolare.

Permanent monitorizează
Pune consilii directoare
Iar pe care nu-i agrează
Îi cam trimite la plimbare.

Şi peste tot el s-a vârât
În multe consilii şi AGA
Ca să câştige mai mult venit
Să-şi umple cât mai mult desaga.

Că şi gropar e-o meserie
De-aceea a primit mandatul
Să vină fiindcă omul ştie

Cum să închidă combinatul.

Rămâne doar de neînțeles
Şi-o întrebare chiar se pune
De ce-n orice guvern ales
Cei mai mulți pleacă, el rămâne?

Îndoială

Îmi ceri să cred în vorbele ce-mi spui
Să-ți dau azi votul meu şi să te-aleg
Ca să faci ce, şi-n interesul cui ?
Iar de nu reuşeşti, să te reneg.

Dar asta numai după patru ani
În care timp dispui de votul meu
Şi-n care-mi iei nestingherit din bani
De parcă tu ai fi vreun dumnezeu.

De-aceea te întreb cine câştigă
Din regula aceasta mincinoasă
Pe care omenirea mă obligă
Ca s-o consider cea mai prețioasă?

Şi-o să te mai întreb cum vei plăti
De n-o să faci cele ce mi-ai promis
Şi care sunt acele garanții
Pe care crezi că ți le-aş fi admis?

Că nu mai cred în vorbe de onoare
Care s-au dovedit mereu minciuni
Fiindcă cei care-au fost la guvernare
Au făcut doar prostii şi nu minuni.

De-aceea eu ca simplu cetățean
Prea sictirit de cele întâmplate
N-aş vrea să mai votez vreun şarlatan
Care-mi promite iar apoi nu poate.

Hăndrălăul

Cu aere de yankeu
Şi cu vorba cam stâlcită
A venit un hăndrălău
Aiureli să ne promită.

Şi cum vine de departe
De dincolo de ocean
El se crede bun la toate
Fiindcă-i şi american.

Şi se „chinuie” s-arate
Prin expuneri de idei
Că nu ştie multă carte
Dar că are dolărei.

Bannere ce umplu strada
Pe oriunde te-ai afla
Ne arată mascarada
Care.... ne va „onora”.

Adică „să dăm pe spate”
Că votăm un papițoi
Venetic acolo-n STATE ,
Grandoman aici la noi ?

- Du-te bre şi mai învață
Că la minte eşti copil
Şi nu poți ca să faci față
La funcția de edil!

- Vrei să cumperi de-un dolar
Niscaiva deşteptăciune
Ca s-ajungi acum primar
Şi să te făleşti la lume?

În concluzie îți spun:
Niciodată votul meu
Nici dacă aş fi nebun
Nu-l dau unui hăndrălău ?

Iarăşi vă pică pleaşca

Sunt furios fiindcă ne-ați păcălit
Încă din prima zi de libertate
Și ne-ați manipulat şi ne-ați mințit
Ca să trăim în austeritate.
Dar sărăcia-i numai pentru noi
Că voi vă lăfăiți în bunăstare
De parcă voi ați fi români de soi
Și noi numai mulțimea cerşetoare
Mulțime care totuți v-a ales
Fiindcă vroia ca „să trăiască bine”,
Iar astăzi ați venit iar la cules
De voturi, fără jenă şi ruşine.
Şi fără ca să v-asumați vreodată
Eşecurile din economie,
Obrăznicia voastră-nverşunată
E definită doar de lăcomie.
Fiindcă ați dat de gustul bogăției
Din banii publici prin înşelăciune
Şi încercați în pragul agoniei
Ca să mai păcăliți pe nu ştiu cine.
Şi apelați la fondul de rezervă
Pe care l-ați creat pentru pomeni
Să vadă lumea că sunteți în vervă
Şi chiar îi fericiți pe pământeni.
Numai că ştim că beneficiarii
Sunt acoliții care v-au votat
Mai bine zis ei sunt acum şmenarii
Ce vă reîntorc din banii ce le-ați dat.
Şi uite-aşa aleşi sau huiduiți
Cu-acest prilej iarăşi vă pică pleaşca
Chiar dacă nu sunteți prea fericiți
Deoarece vi se cam sparge gaşca.

Independentul neindependent

Avem o țară-n care câte-o lege
Are atâtea ambiguități
Ca nimeni să n-o poată înțelege
Dar ca s-o poată răstălmăci toți.

Legiuitorul scrie-n lege una
Judecătorul înțelege alta
Iar cetățeanul este-ntotdeauna
Pierdant pe care nu-l ajută soarta.

Egalitatea este pe hârtie
Iar privilegiații sunt destui
Justiția e doar o utopie
Ce-i fluturată cetățeanului.

Independența ei e subjugată
De interese şi meschinărie
Justiția e arma performantă
Că gloanțele nu trec şi prin hârtie.

În comunism te judeca partidul
Iar azi te judecă cum bate vântul
Câte-un judecător e individul
Ce-a pregătit justiției mormântul.

Cu bani destui şi plin de privilegii
Plătit dintr-un buget sărăcăcios
Uzurpatorul legitim al legii
E înfiorător de ticălos.

Că-s pricini mari ori pricini neînsemnate
Le judecă aproape alandala
Că are inamovibilitate
Şi că nu dă la nimeni socoteala.

Din verticalitatea lui se-apleacă
Slugarnic şi mereu obedient
La guvernanții care vin şi pleacă
Independentul neindependent.

Interesat e numai de ciolanul
Cu funcții mari şi lefuri foarte bune
Şi de-ajungi să te judece şnapanul
Dreptatea o primeşti în altă lume.

Îngețați-ar limba-n gură

Înghețați-ar limba-n gură
Măi ciocoi şi parvenit
Generezi harababură
Mai ceva ca un țicnit.
Cu moacă de dictator
Şi-ambiții de comunist
Învrăjbeşti acest popor
Cu idei de alcoolist.
Acum vrei să-ngheți salarii
Cumulul l-ai terminat
Ai redus şi bugetarii
Pe miniştri i-ai dresat.
De nu crâcneşte niciunul
Chiar dacă nu le convine
Cin' se pune cu nebunul
Mai turbat decât un câine ?
Şi cine-a mai pomenit
Un ditamai şef de Stat
Mergând cu duba la birt
Ca să nu fie filat?
Măi domnule coate goale!
N-ai stofă de niciun fel
Stai la locul dumitale
Dar stai dracu' cuminţel.
Lasă-n pace guvernanţii
Să-şi vadă de treaba lor
Şi mergi să faci declarații
La Elena sub pridvor.

Interes național

Ne spune preşedintele teatral
Că munca lui acum se concentrează
Numai pe interes național
Pe care-l apără şi garantează

Când s-a împrumutat întâia oară
Luând banii de la fondul mondial
Ar fi făcut-o pentru neam şi țară
Şi pentru interes național

Şi când a anunțat diminuarea
C-un sfert a fondului salarial
Zicea că taie doar pentru salvarea
Acelui interes național

Şi dacă noi n-avem nici bani de pâine
Când vine-acum şi frigul hibernal
Înseamnă c-am ajuns "să trăim bine"
Şi pentru interes național

Numai că protejații cei mai tari
Din cabinetul ministerial
Au lefuri şi venituri şi mai mari
Tot dintr-un interes național

Iar cei ce îmbulziră oi pe deal
Şi debordau de-atâta fandoseală
Tot pentru interes național
Cântau şi se-ntreceau în țopăială

Dar toți aceia sunt de la putere
Iar interesul este interes
Cu bani ,distracții multe şi avere
Şi toate din reforme de succes

Din care vor rămâne doar şomerii
Ei fiind numiți surplusul structural

Care vor fi lăsați în "dorul lelii"
Tot pentru interes național

Împreună

Prea mulți rostesc cuvântul „împreună”
Şi prea-l tot leagă de cuvântul vot
Iar păcăleala lor este prea bună
Şi fraierirea noastră prea de tot.

Deoarece e sigur că-mpreună
I-am tot crezut pe unii şi pe alții
Şi constatăm acum câtă minciună
Ne-au îndrugat aleşii-acestei nații.

Şi cum ne-mbrobodeau ei cu palavre
Că vor aduce raiul pe-acest plai
Iar noi creduli tot înghițeam la snoave
În timp ce ei chiar că trăiesc ca-n rai.

Şi astăzi după douăzeci de ani
Aceleaşi mutre sunt în fruntea țării
Nişte pungaşi şi nişte hoțomani
Ce ne-au adus în pragul disperării.

Cu averi strânse din şarlatanie
Prădând uzine, fabrici, zăcăminte
Ei cred că țara este-a lor moşie
Şi fraierul român e prea cuminte.

Şi mult prea temător e fiecare
Neîndrăznind să fie împreună
Inconştienți că forța lor e mare
Şi poate răsturna orice minciună.

Şi-o poate alunga "la dracu’n praznic"
Cu forța dacă altfel nu-i posibil
Ca să scăpăm de-un mincinos obraznic
Care-i din cale-afară de penibil.

Întrebări

V-am mandatat noi oare ca să tăiați salarii?
A aprobat poporul cumva măsura voastră?
Mai au oare vreun sprijin acum parlamentarii
Ce-au susținut guvernul cu măsuri contra noastră?

Şi nu cumva puterea şi guvernarea țării
Le-ați luat prin racolarea celor ce-au dezertat
Nesocotind voința pe care-alegătorii
Şi-au exprimat-o liber atunci când i-au votat?

Nu credeți că dezastrul şi toată isteria
Le-ați produs prin neştiință dar şi prin îngâmfare
De-a ajuns ca la coadă să fie România
În ceea ce priveşte gradul de bunăstare?

Cum am putea să credem că vreți să faceți bine
Când ne îndatorarăți de când ne guvernați
S-aveți de cheltuială când noi n-avem de pâine
Şi când vă fuge mintea iar să vă-ndatorați?

Aceasta e reforma pe care-ați trâmbițat-o
Să vă-nfruptați în voie din ce-ați împrumutat
Iar noi să plătim criza deşi n-am provocat-o
Cu banii din salarii care ni i-ați tăiat?

Acum veniți şi spuneți că nu mai sunt soluții
Ca să plătiți salarii şi pensii de la Stat
Dar îi scutiți de taxe şi chiar de contribuții
Pe toți clientelarii care v-au finanțat.

De ce-ați mărit bugetul de la preşedinție
Când ziceți că e criză în lume peste tot
Şi când ei, bugetarii trăiesc în sărăcie
Că le-ați tăiat atâta încât abia mai pot?

Nu credeți că-i prea mare la voi ipocrizia
Şi că mințiți poporul de când îl guvernați

Că nu sunt bani, că alții goliră visteria
În timp ce voi într-una din ea vă înfruptați?

V-ați gândit ce veți face când va veni decontul
Şi când votanții fraieri se vor fi dumirit
Ori credeți că vor pune iar la nimicuri botul
Să vă voteze totuşi fiindcă i-ați fraierit?

Indiferent de miza politică de mâine Sau
de restructurarea de care tot vorbiți Voi
nu iubiți poporul aşa cum se cuvine
Dar încercați prin vorbe şi-acum să-l păcăliți.

Îți cer ca să justifici leu cu leu

Telecomunicații speciale
Şi flăcări care-acum te protejează
Că te-ntreb azi de unde ai parale
Ca să-i plăteşti pe cei care-ți prestează.
Fiindcă se ştie că eşti bugetar
Și-aşa ai fost de vreo treizeci de ani
De-aceea cred că este necesar
Să ne justifici de unde ai bani
Că bancuri cu: „vânzări anterioare”
Sau bani de la „fetiță” sau soție Sunt
doar miştocăreli de pe vapoare Pe
care să le spui la vreo beție
Îți cer ca să justifici leu cu leu
Din cheltuielile ce le-ai făcut
Acum de când te-ai îmbrăcat în bleu
Să ne „hipnotizezi” ca şi-n trecut
Vrem ca să ştim cam cât eşti de cinstit
Când este vorba despre cheltuieli
Şi dacă nu cumva iar ne-ai prostit
Cu bani din fel de fel de „învârteli”.
Iar dacă nu doreşti să ne răspunzi
Nu ce vrei tu, ci doar ce-ntrebăm noi
Te sfătuiesc urgent ca să te-ascunzi
Că vei fi dat la lada de gunoi.

Jumulind din excedente

Vine câte-un maimuțoi
Caraghios dar şi banal
Vorbindu-ne de război
Cel de-al doilea mondial

Cică se sacrificau
Nemţii şi alte popoare
Şi la Stat ei îşi donau
Bunurile personale

Nătărăul de slugoi
Pune problema curveşte
Cu dezastre de război
Crezând că ne păcăleşte.

Adică ne sugerează
Că la noi e mult mai roz
Cu guvernul „căcărează"
Şi-obsedatul de „găoz".

Nătărăul ne mai spune
Că tăierile-anunțate
Ar cam fi cele mai bune
Şi trebuie suportate.

O asemenea potaie
Latră şi lătrând susține
Ca guvernul să ne taie
Pensiile chiar de mâine

Vrea ca să fim jecmăniți
După ce ne-au şi furat
Guvernanții hămesiți
Din fondul ce-am cotizat.

Adrian Anghelescu - *Furia unui destin*

Nu ştie calamitatea
Despre dreptul garantat
Fondul fiind proprietatea
Celor care-au cotizat.

Pensia n-o poate lua
Nici piticul nici piratul
Pentru că ar declanşa
Război cu electoratul.

Tot ce-au depus cotizanții
Din salariile curente
Administrau guvernanții
Jumulind din excedente.

Iar acum vine piratul
Împreună c-un pitic
Și ne-anunță împielițatul
Că fondul e foarte mic.

Și că nu poate susține
Atâția pensionari
Și că,vezi Doamne, de mâine
O să fim falimentari.

Dar atunci când cereați votul
Și vă dădeați competenți
Nu știați c-au prădat fondul
Guvernanții precedenți

Credeați că ne păcăliți
Și faceți acum pe proştii
Când trebuie să plătiți
Pensia din banii noştrii?

Ați furat pensionarii
Și ceilalţi, însă și voi,
Statul și toţi demnitarii
Nişte hoți, nişte ciocoi.

Aşadar, luați-vă valea

Că ne-ați mințit, ne-ați furat
Să nu vă ținem noi calea
Ca şi celui „împuşcat”.

Jecmăneala

Nerecunoscătorii guvernanți
Şi politicienii-n general
Sunt oare toți atât de diletanți
Sau toți şnapani de rang național?

Nu ştiu că de vreo zece cincinale
Oricare angajat contribuia
Cu procent din veniturile sale
Pe care din salariu îl plătea?

Cam de pe-atunci contribuiau românii
Iar banii lor doar Statul i-a-ncasat
Şi te cruceşti când îi auzi pe unii
Că "pensia-i pomană de la Stat".

Fondul de pensii avea excedent
În fiecare an din comunism
Pe care l-au tocat până-n prezent
Specialiştii în diletantism.

Statistica oricând ne demonstrează
Că pensia e numai o treime
Din C.A.S-ul ce se cotizează
De fiecare-n viață pentru sine.

Iar din treimile ce le ia Statul
Cu "cheltuiala" de administrare
Se vede clar cum că asiguratul
E jecmănit de Stat la drumul mare.

Apoi tot Statul vine şi ne spune
Că pensiile l-au împovărat
Şi că bugetul nu poate susține
Un fond din care tot el a furat.

Şi prin cuvinte bine ticluite
În legile care se tot votează
Acum ne fură Statul şi ne minte
Invocând criza ca pe "iapă brează".

De-aceea-n loc să ne-ndurăm amarul
Şi să ne chinuim până la moarte
Mai bine-ar fi să luăm cu toții parul
Să le-amintim de nouă sute şapte .

Învinşi de cel de la butoane

Acum peste opt milioane
Am devenit deja penibili
Învinși de cel de la butoane
Prin cei șase inamovibili

Și prin puterile străine
Ce ne impun și ne dictează
Fără sfială și rușine
De parcă ei ne guvernează

Și-a devenit o utopie
Acea putere-a votului
Din testul de democrație
Ce-i la cheremul „chiorului”

Dar şi a armatei de slugoi
Prin care ne manipulează
Care mişună printre noi
Ne urmăresc și spionează

Suntem de plâns dar și de râs
Popor viteaz ca mielușeii
Ce tace nezicând nici pâs
Acum când îl conduc mișeii

Marele chefliu ales

Marele chefliu ales,
Beleaua națională
Trâmbițează tot mai des
Aiureli de mahmureală.

Şi ne spune consternat
Cu privirea lui saşie
Cum că vor să facă blat
Rivalii la primărie.

O aşa gogomănie
Doar el putea s-o conceapă
Ca şi celebra prostie
Acea cu „trasul în țeapă”

Ştiindu-se în pericol
Şi-n sondaj pierzând procente
Minte şi este ridicol
Apelând iar la „talente”

Amintindu-şi de succesul
De la votul măsluit
Atacă iarăşi „alesul”
Sistemul ticăloşit

Expunând iar teoria :
El cinstit , iar restul hoți
Are chiar obrăznicia
De-a-i încrimina pe toți

De-aceea tot adresează
Justiției multe critici
Pentru că nu-i arestează
Pe duşmanii lui politici

Şi ca să ne-arate tipul
Că e-ntr-adevăr diliu
Se-mpiedică mai tot timpul
De guzganul rozaliu

Poate l-a lovit damblaua
Atât de amețitor
De când umblă beizadeaua
Cu guzganul junior

Că după „ succesuri ” multe
Când va deveni bunic
Va putea oare s-asculte
De guzgănelul cel mic?

Măria Sa e simplul cetățean

Să fiți aproape-acum de cetățean
E cam anevoios ce v-ați propus
Şi cam târziu pentru că an de an
L-ați tot privit ostentativ de „sus”

Şi l-ați uitat , deşi cu votul Lui
Voi ați ajuns ai țării demnitari ,
Şi-ați fost speranța cetățeanului
În a scăpa de grijile lui mari.

Intrarea-n Europa v-a orbit
Acolo, cetățeanu-i cel mai tare
Pe când la noi se simte văduvit
De drepturile ce-s comunitare.

Treziți-vă când nu e prea târziu
N-aveți decât un singur suveran
Dacă nu-l ştiți , pot să vi-l spun că-l ştiu
Măria Sa e simplul cetățean.

La sediul din garajul de Logan

Eu mai speram cumva să fi greşit
Când afirmam că ne-a vândut la toți
Acest cameleon afurisit
Înconjurat de banda lui de hoți.

Dar mi-am dat seama că-i
adevărat Când un oficial american
Întâi şi-ntâi pe el l-a vizitat
La sediul din garajul de Logan.

Unde se zbate într-una "suspendatul"
Aşteptând ajutoare din afară
Ca să-şi recapete din nou mandatul
De „Şef de Stat” în scumpa-i țărişoară.

Ca să ne-arate iar cine-i mai tare
Mai competent în totul şi în toate
Şi cine pleacă iarăşi la plimbare
Când nu respectă ordinele date.

De către fostul comandant de navă
Un mincinos, escroc şi şarlatan
Ce vrea cu mintea lui de-acum bolnavă
Să-l păcălească şi pe-american.

Care bineînțeles că nu-i vreun sfânt
Trimis aici ca să ne mântuiască
E-un fel de „gigi duru” pe pământ
Venit la noi ca să ne îmblânzească.

Numai că ce nu ştie americanul
Nici Europa marelui „barros”
E că poporul nu-l vrea pe tiranul
Şi-a votat ca să poată să-l dea jos.

Iar dacă e aşa de bun „piratul”
Să-l ia urgent le ei şi să-l cloneze
Că mincinos ca el nu este altul Nici
şarlatan mai mare să-i trişeze.

Nimănui nu-i lipsea o pâine

Era odată un popor
Cam necăjit în țara lui
Pentru c-avea un dictator
Zgârcit şi cam “al dracului”

Erau şi fabrici şi uzine
Poți spune că erau de toate
Nimănui nu-i lipsea o pâine
Dar n-aveam multă libertate

Şi-atunci poporul îmbufnat
S-a răsculat instantaneu
Pe dictator l-a împuşcat
Cerând milă la Dumnezeu

Numai că Domnul mânios
Pe cele ce s-au întâmplat
Lăsă poporul păcătos
Liber şi neajutorat

Şi uite-aşa s-a pricopsit
De-atunci poporul este-n criză
Pentru că l-au călăuzit
Guverne fără expertiză

Care-au făcut ca țara-ntreagă
Să sărăcească într-atâta
Că Domnul"în traistă nu-ți bagă"
Dar nici nu "te bate cu bâta".

M-am săturat să tot fac sacrificii

Nu vreau să-mi luați vreun grad de libertate
Lăsați-mă-n "lejerul meu" să stau
Excesele de autoritate
De-acum la mine rostul nu-şi mai au

M-am săturat de viața-ncorsetată
În totalitarism şi dictatură
Acum într-o tranziție ratată
Îmi e de-ajuns şi chiar peste măsură

M-am săturat să tot fac sacrificii
Pentru "reforme" şi "restructurări"
Când după ele au doar beneficii
Numai un număr mic de profitori

Și mi-e lehamite să tot v-ascult :
"Că pensiile-apasă pe buget"
Când bine ştiți că până nu demult
Bani pentru pensii erau berechet

Numai că prin incompetența voastră
A celor ce-ați condus al nostru Stat
Administrarea banilor prea proastă
Va scoate sigur țara la mezat

În timp ce voi ce sunteți autorii
Dezastrului în care ne-ați băgat
Veți huzuri şi-atunci pe banii țării
Având averi greu de justificat

Dar cum justiția de la români
Cu atribuții ca să v-ancheteze
Are şi ea destui "mânjiți" pe mâini
Nu "poate" să se-autotsesizeze

Şi-n acest fel rămâne stabilit:
Poporul este vinovat de toate
Şi tot poporul are de plătit
Că el a vrut astfel de libertate.

Pentru că omul e demențial

Cu bleu, cu violet, cu aleodor
Cu telefoane foarte speciale
Se-ntoarce iar viclean către popor
Aceleași pârâcios și „coate goale”

El are-n spate securişti plătiți
Din banii țării să ne spioneze
Ca să ne țină-n frâu, aşa cum ştiți,
Şi să ne mintă şi manipuleze

Că el are armata de slugoi În
slujba sa, dar angajați la Stat, Și
vrea să pună mâna iar pe noi
Intoxicându-ne interesat

Pentru că omul e demențial
De când l-ați revotat în fruntea țării
Care l-a afectat de-atunci mental
Și nu mai lasă frâiele puterii

Numai că asta nu-i democrația
Care și-ar fi dorit-o tot românul
Aici la noi acasă-n România
Pe care ne-o oferă iar „ jupânul”

Mă dezic de asumare

Eu mi-asum, că asumarea
E la modă de doi ani,
Deci îmi asum disperarea
Românilor fără bani.

Îmi asum şi nepăsarea
De-a nu reacționa
Când ăştia cu guvernarea
Bagă mâna-n punga mea.

Şi mă jecmănesc tâlharii
De bani „fiindcă nu-i merit”
Mai tare ca bişnitarii
Ce mereu m-au fraierit.

Mi-asum şi ereditatea
De a fi prea răbdător
Însă şi naivitatea
De-acum a românilor.

Care se lasă mințiți
Furați şi manipulați
De nişte neisprăviți
Ce-au fost „reevaluați”.

Îmi asum patriotismul
Cu ce-a mai rămas din el
Dar nu condamn comunismul
Cum făcea ieri un mişel.

Ce-a uitat să „informeze”
C-atunci în străinatate
Reuşeau ca să lucreze
Doar cei din Securitate.

Însă nu-mi asum avere
„Din vânzări anterioare”
Fiindcă nu sunt la putere
Şi n-am flotă de vapoare

Nu mi-asum legi adoptate
Prin negocieri murdare
Ce schimbă o nedreptate
Cu o alta şi mai mare

Şi nu-mi sacrific poporul
Prin măsuri totalitare
Indiferent ce vrea „chiorul”
Mă dezic de asumare

Că dacă democația
Prin asumări o sugrumă
Va fi mâine-n România
El tiran şi noi o turmă.

Merge de-acum cu Logan-ul

Am văzut cum şarlatanul
Merge de-acum cu Logan-ul
Nu mai vrea cu Mercedes-ul
Fiindcă n-are interesul

Să nu se zică-n popor
Cum c-ar fi cheltuitor
Deşi ştim că pişicherul
Mergea cu elicopterul

Când sfida ambuteiaje
Survolându-le-n viraje
Ca s-arate la popor
Că este stăpânitor

Ca să ştie cetățeanul
Cine este "talibanul"
Ce umblă nestingherit
Pe la sâmbre fericit

Neținând seama de criză
Fiindcă n-avea nicio miză
Însă de-acum măscăriciul
Care şi-a pierdut serviciul

Pozează în inocent
E afabil şi atent
Rânjindu-le tuturor
Chiar dacă un pic mai chior

Zicând că s-a „dedicat”
Şi se „simte obligat”
Să rămână-n fruntea țării
Şi la frâiele puterii

Ca să fim iar la cheremul
Celui ce avea haremul
De cucoane desemnate
Tupeiste şi-nțepate

Ce ne-au persiflat mereu
Cu mintea din decolteu
Să ne arate-ntr-una sânul
Care-i plăcea lui jupânul

De-aceea ne-am pricopsit
Cu-acest om afurisit
Care-a fost de noi sus pus
Iar acum nu se dă dus

Proferând amenințări
Către cele patru zări
Cum c-ar fi fost suspendat
Prin lovitură de Stat

Cu votul din parlament
Unde-a fost şi el prezent
Numai că poporul ştie
Că omul „minte-n prostie”

Cum a făcut şi-n trecut
Când poporul l-a crezut
Şi rămâne să se vadă
Dacă şi-acum o să-l creadă.

Fiindcă acum suntem atât de chiori

E mult mai rău decât în alte dăți
Şi-i vai de biata noastră țărişoară
Fiindcă se umple de minorități
În timp ce românaşii pleacă-afară

N-aş fi văzut în asta vreun rău
De n-aş fi fost silit ca să constat
Că ei vor ca pe lângă dreptul meu
Şi-un drept în plus , mai privilegiat

Iar dacă stau mai mult şi mă gândesc
Că ei sunt cetățeni la fel ca mine
Nu ştiu dacă e logic şi firesc
Că ce ne cer în plus se şi susține

Fiindcă românii mei din alte țări
Născuți acolo şi minoritari
N-au niciun privilegiu, nicăieri
Şi nici aşa de mulți parlamentari

Pe când la noi în schimbul unui vot
Prin care ei susțin acest guvern
Minoritarii hotărăsc cam tot
Iar noi trăim mai rău ca-ntr-un infern

Şi-o să ajungem într-o bună zi
Când vor obține prevederi prin lege :
Că dacă limba lor n-o vom vorbi
În țara noastră nu ne-or înțelege

Şi ne vom lua atunci şi translatori
Să ne putem plimba prin țara toată
Fiindcă acum suntem atât de chiori
Şi nu vedem deloc ce ne aşteaptă

Că din bugetul nostru-al tuturor
Vom finanța atâtea privilegii
Care le au şi care le mai vor
Deoarece le-acceptă astăzi blegii

Dar că suntem datori nu mai contează
Şi nici că cetățenii o duc rău
Fiindcă minoritarii şantajează
Doar când românilor le este greu!

Povestea unei geci de milioane

Eram o geacă mai deosebită
Prin piele , cusătură şi croială
Şi de aceea eu eram râvnită
Fiindcă eram o geacă specială.

Iar pentru ca să crească-a mea valoare
Să pot fi dăruită drept cadou
M-au burduşit atunci prin buzunare
Cu milioane, ca la bingo-show.

Cel ce urma ca să mă dăruiască
A ales „bine” beneficiarul
Fiindcă urma la schimb să şi primească
La ales pe domnia-sa primarul.

Nu ştiu cum s-a desfăşurat tocmeala
Nici pentru ce-am fost dată n-am habar
Ştiu doar că după toată târguiala
Eu am ajuns o geacă de primar!

N-ai nici stofă , n-ai nici moacă

Cine-a retezat chelia
Din poza ta pe afiş
Aceasta ți-e stategia
Să te uiți la noi cruciş ?
„Nu scapă de ce le frică”
O spui într-un mod tranşabil
Dar ştii că la o adică
Şi pentru tine-i valabil ?
Atunci să vedem Traiane
Dacă în „Mihăileanu”
Ai pus sau nu termopane
Şi borduri de la Videanu
Sau poate ne spui de flotă ,
De vânzări anterioare
Ca să faci la fete dotă
Cu jeep-uri şi vilişoare
Sau cum vinde energie
În firma de-apartament
Frățiorul care ştie
Să care şi armament
Atâta prosperitate
Şi atâta abundență
Toate miros de departe
A trafic de influiență
Sau cum treburile țării
Le „rezolvi” pe la nedei
Eşti nelipsitul serbării
Cu berbeci , capre sau miei
Nu mai vorbin de risipa
Care-o faci pe timp de criză
Pentru c-a venit şi clipa
Să-ți facem noi analiză
Şi să-ți spunem : du-te , pleacă !
Pe vapor ca şi-nainte
N-ai nici stofă , n-ai nici moacă
Ca să ne fi preşedinte

Nimic să nu avem din ce există

La noi e la pământ economia
Şi-ncet încet de colaps nu mai scapă
De când găsit-au unii teoria
Că pentru noi mai bine-ar fi la sapă

Se trâmbiţează pierderi mari şi grele
S-a invocat şi moştenirea tristă
Iar unii vor ca să scăpăm de ele
Nimic să nu avem din ce există

Se vrea ca toată zestrea României
Ce-a fost înfăptuită cu sudoare
Noi s-o supunem grabnic teoriei
Pe care o numesc restructurare.

Dar ce-nțeleg ei prin restructurare
Ar fi-nțeles şi orice nătăfleț
Că-nseamnă: jaf, închideri, lichidare
Cu vânzări de active la sub preț

Și-ncet, încet tot mai puțin producem
Ne târâim târâş-grăpiş prin viață
De la străini noi tot mai mult aducem
Că suntem pentru ei o bună piață

Iar tema integrării ne-abureşte
Deoarece nu ne gândim la preț
Deşi pe mine mă cam îngrozeşte
Pentru că eu voi fi cel nătăfleț.

Iar ei aleşii puşi pe jecmăneală
Infatuați dar şi incorigibili
Grăbesc deja a lor căpătuială
Fiind conştienți că sunt oricum penibili.

Ne plătim naivitatea

„Să trăiți bine”-i sloganul
Inventat la patru ani
Şi valabil pân’ la anul
Numai pentru talibani

Ne plătim naivitatea
Cu factura de la gaz
Robiți de fiscalitatea
Ce ne-apasă pe grumaz

Se ceartă „grecul cu chiorul”
Pentru nu ştiu ce idei
Şi suferă tot poporul
Condus de nişte mişei

Şi din toată comedia
Ce-i jucată de-amândoi
Se-adânceşte sărăcia
Pentru cei flămânzi şi goi

Caltaboşul şi palinca
Bordurile şi asfaltul
Caracterizează clica
Ce-a fentat electoratul

Citând un bețiv în viață :
Sunt cu toții nişte zoaie ,
Care produc multă greață
În conştiința lui greoaie

Ce se vrea purificată
Cu acuze despre toți
Uitând c-ar fi fost vreodată
Camarad cu aşa hoți

Vine azi , făcând pe sfântul ,
Să ne păcălească iar

Şi să-şi încalce cuvântul
La următorul pahar

Pentru că despre ofertă
N-are ce să ne mai dea
Şi concluzia e certă :
El promite ca să ia.

Paţachina şi lumina

Ați auzit ce spune-o paţachină
Una ce fură voturi pe la noi :
Că Bucureşti-ul ar primi lumină
Taman de la Elena de Pleşcoi ?

Celebra blondă cică-ar fi adus
Pentru orbeţii care-o şi votară
Lumină mai ceva ca şi Iisus
Cu care ăştia toţi se luminară

Iar dac-aşa o fi este dezastru
Şi nici nu ştiu tâmpenie mai mare
Să spui c-ar lumina precum un astru
O damă cu valoarea-ntre picioare

Pentru că e de notorietate
Cum de-a ajuns madama cunoscută
Şi cum le face dumneaei pe toate
Fiindcă se ştie cine-o tot ajută

Însă de aici şi pân' la luminarea
Pe care-au sugerat-o ieri netoţii
Este atât de mare depărtarea
Încât vor sta în beznă idioţii

Şi vor orbecăi în continuare
Visând doar la ciolane şi la funcţii
Pupincurând cu patos şi ardoare
Pe Zeus şi mai nou pe Sfânta Nuţi

O blondă înfumurată

O blondă înfumurată
Tot timpul năbădăioasă
Se-agită , se sfarmă toată ,
Aprigă şi belicoasă

Ea ne zice inepţia
Într-un mod cam lapidar
Cum că toţi din România
S-ar „trage” din marinar

Că , mai nou , am fi urmaşii
Lui "băse" care-i trăznit
De parcă toţi românaşii
Peste noapte s-au dilit

Celebră ca altă iapă
Căreia-i place călare
A putut ca să conceapă
O prostie-atât de mare

Astfel obrăznicătura
Care gândeşte cu freza
A nesocotit natura
Şi-a modificat geneza

Cum că eu aş fi urmaşul
Care-i puţin mai în vârstă
Faţă de înaintaşul
Găsit de blonda turistă

Şi-o să-mi caut ADN-ul
Pe la Cotroceni ,prin curte
Şi flota cu OZN-ul
Pe cărările pierdute

Pe unde azi mă-împiedic de moloz

Mă-împiedicam de stive de oțel
Pe unde azi mă-împiedic de moloz
Și tot mai des ascult câte-un mișel
Ce-ar vrea să-mi spună că e viața roz

Numai că el, mișelul, chiar nu știe
C-am mai trăit și o altfel de viață Nu
chiar atât de roz mai cenușie
Dar fără a fi condus de vreo paiață

Iar azi paiațele sunt peste tot
Mai jos, mai sus care ne manevrează
Supuse toate de unui mafiot
Care ne-ascultă și ne spionează

Cu-întreg puhoiul de informatori
Care în loc să apere poporul
Sunt și slugarnici dar și profitori
Nesocotind dreptatea și-adevărul

Iar eu ca cetățean contribuabil
Care plătesc reforme eșuate
Va trebui ca să suport probabil
Și-n viitor aceste oale sparte

Și să mă-împedic de molozul lor
Ca de molozul marilor coloși
Ce-au fost clădiți pe vremuri de popor
Și demolați acum de ticăloși

Fiindcă reforma și restructurarea
Ne-au cam schimbat destinele și viața:
Noi cu șomajul, ei cu bunăstarea,
Iar la „butoane” e tot el, paiața

Prizonieri sub ape

Potoape din nori negri se slobod
Parcă prea-nverşunate peste noi
Cu inundații care fac prăpăd
Şi pagube mai mari ca la război.

Puhoaie mari se prăvălesc la vale
Precum un iureş de nestăvilit
Şi mătură tot ce le iese-n cale
Precum un uragan dezlănțuit

Şi-n urma lor prizonieri sub ape
Rămân bărbați, femei, bătrâni, copii
Zbătându-se cu toții ca să scape
Din ghearele acestei mari urgii.

S-a dus agoniseala lor de-o viață
S-au dus speranțele de bunăstare
În loc de zâmbete le-a maj rămas pe față
Spaimă şi lacrimi, chin şi supărare

Şi-n vremea asta nişte guvernanți
Îşi flutură demisia mereu
S-arate lumii cât de diletanți
Pot fi atunci când țara e la greu.

Iar prin statistici pline de minciuni
Cu cifre ce se vor liniştitoare
Ne-aduc aminte iar de comunism
Şi de cum se făcea manipulare.

Numai că țara-nseamnă altceva
Înseamnă oameni, trai, averi, destine
Şi-orice statistică s-ar prezenta
Durerea sinistraților rămâne.

Ei n-au nevoie de „anticipate”
Le trebuie-adăposturi şi-ajutoare
Şi cât mai multă solidaritate
Ca să le mai aducă alinare.

Să-i ajutăm cu ce ne stă-n putere
Şi cu tot ce le-ar fi de trebuință
Să nu se simtă singuri la durere
Şi-abandonați în plină suferință.

De-aceea să-ncercăm să fim mai buni
Să ne iubim aproapele mereu
Şi să-nălțăm la ceruri rugăciuni
Ca să ne-ajute Bunul Dumnezeu.

Relele ce ni se-ntâmplă

S-a dovedit a nu ştiu câta oară
Că toate relele ce ni se-ntâmplă
Nu vin de undeva de dinafară
Și provin din gândirea noastră tâmpă.

Avem exemplu cu această lege
La fel ca şi cu altele ca ea
Ca să-ncercăm cumva a înțelege
Că noi ne facem viața tot mai grea.

Şi că partidele parlamentare
Fac legile doar după voia lor
Urmându-şi interesul fiecare
Fără să țină seama de popor.

Unii aleşi cu şi mai mult tupeu
Ajung ca să ne taie şi din bani
De parcă ei ar fi vreun dumnezeu
Iar oamenii poporului duşmani.

Alții nu s-ar da duşi de la putere
Nici de i-ai ridica şi cu arcanul
Ei se opun mereu din răsputere
Fiindcă le place foarte mult ciolanul.

Şi-n acest sens unii judecători
Care se cred constituționali
Prin motivare devin jucători
Demonstrând că nu sunt imparțiali.

Pretind că v-am avertizat

Eu n-am decât o singură vorbire
Rostind cu ea mereu mii de cuvinte
Pe care-am folosit-o cu simțire
Și azi, și ieri, însă și mai-nainte

N-am nici pretenția că-s talentat
Nici nu-s interesat de-aprecieri
Însă pretind că v-am avertizat
Că veți fi fraieriți la fel ca ieri

Fiindcă știam cu cine am de-a face
Că el ne-a tras-o-n bot de-atâtea ori
Nouă la toți de vreo opt ani încoace
Pentru c-am fost și fraieri dar și chiori

Numai că cei care l-au sprijinit
Chiar dacă eu nu l-am votat nicicând
M-au obligat dar și m-au umilit
Ca să-l ascult de-atâtea ori rânjind

Deoarece la el ticăloșia
Cea susținută astăzi de slugoi
A-ngenunchiat din nou democrația
Doar cu minciuni, șantaj și cu noroi

Și mi-e rușine cu compatriotul
Ce referendumul l-a boicotat
Fiindcă el ca și mine-i idiotul
Care-a fost păcălit și înșelat

Atunci când stenogramele vorbesc

Atunci când stenogramele „vorbesc”
Despre-un judecător de înaltă curte
Oare n-am dreptul ca să mă gândesc
Că pe-acolo dreptatea se împute ?

Când csm-ul nu se sesizează
De cele ce-a scos presa la iveală
Nu cumva prin tăcerea lui sfidează
Şi-i solidar cu-asemenea „învârteală”?

Când circa patru mii de magistrați
Au fost mutați de semnătura „lui”
Nu cumva sunt aceştia timorați
Ori puşi în „slujba” semnatarului?

Şi-atunci te-ntrebi unde-i independența
Justiției atât de trâmbițată
Şi de ce „el” cu toată virulența
Insistă s-o subjuge chiar pe toată ?

Şi de ce tac atâția magistrați
Aceia necorupți, imparțiali
Fiindcă oricum vor fi catalogați
Ca şi confrații lor ce-s imorali?

Iar când la CEDO suntem condamnați
Plăteşte Statul şi nu magistrații
Care-au greşit dar tot mai sunt lăsați
Să-i mai nedreptățească şi pe alții

Oare n-au ei nicio responsabilitate
Atunci când hotărând distrug destine
Şi nu e nimeni ca să-i dea deoparte
Pentru că fac sistemul de ruşine?

Sistem ce mi se pare cam bolnav
Nedreptățind prea mult pe cetățenii
Care-l plătesc şi este foarte grav
Sau poate toate-acestea sunt vedenii?

Previziuni

A ajuns democrația mai ceva ca un negoț
Cu tot felul de-nțelegeri mai abitir ca la târg
Unde toți vorbesc de cinste dar votează tot un hoț
Să ne mintă , să ne-nşele cu tupeu şi cu mult sârg.

Am ajuns să ne dăm votul pe-o pungă cu alimente
Oferită chiar de hoțul care mai vrea un ciolan
Ca să facă-n continuare fel de fel de-aranjamente
Şi să-şi tot crească averea iar tu să fii mai sărman.

El cu mintea lui şireată şi vorbe ademenitoare
Se prezintă-n fața lumii promițându-le ce vor
Să-i păcălească pe aceia care speră-n continuare
Că mâine va fi mai bine şi traiul mult mai uşor.

Iar după ce-a fost ales o dă la-ntors şarlatanul
Cum că alții ne furară şi că el habar n-avea
Şi-acum suportă tot greul poporul nu mitocanul
C-a ales un terchea-berchea nepriceput şi lichea.

Şi să nu vă mirați mâine dacă iar nepricepuții
Vor cere să le dați votul ca să vă scoată din criză
Prezentându-vă tripleta elena , alma şi nuții
Ca fiind alternativa cu cea mai cea expertiză.

Iar în umbra lor vulpoiul maestru de sforării

Aburind o națiune cu tupeu şi aiureală
Va fi cel care şi mâine pe popor îl va prosti
Şi-atunci vom trăi cu toții iarăşi mare păcăleală.

Au chemat FMI-ul să-i ajute

Noi am ajuns de-atunci cobaii lumii
Pe care unii fac experimente
În guvernarea aceea a ruşinii
Când „bocul-chior” făcea aranjamente.

Neavând bani de prezidențiale
Au chemat FMI-ul să-i ajute
Şi să le deie niscaiva parale
Adică mai pe scurt să-i împrumute.

Numai că marele rechin bancar
Ştiindu-i că-s acum la-nghesuială
A fost mai josnic ca şi-un cămătar
Față de Stat în marea târguială.

Şi pentru creditele ce s-au dat
La debitori de băncile private
Au zis că Statul este vinovat
Şi să plătească el oalele sparte.

Numai că Stat înseamnă cetățenii
Salariații şi pensionarii
Şi nu înseamnă politicienii
Care-au semnat acord cu cămătarii.

Iar cetățenii au plătit în rate
De-atunci şi până azi, şi-ncontinuare
Măsurile de austeritate
Impuse pentru a se da parale.

Că transnaționalul capital privat
Prin FMI ne-aduse la sclavie,
Unde-am mai fost sute de ani ca Stat,
Ca să răbdăm din nou în sărăcie.

Şi-n acel timp euro-comisarii
Care veghează la democrații
Nici nu-i vedeau pe transnaționalii
Cum ne acaparau prin FMI.

Ce şi-a trimis dulăul şef de pază,
Cu talpa ruptă, să ne urmărească,
Pentru că-n timp pantofii se uzează
Iar el venise să ne pingelească.

Fiindcă dorința noastră de mai bine
N-ar fi avut sustenabilitate
Şi n-aducea în băncile străine
Mult prognozata rentabilitate.

Pentru că integrarea mult visată
Pe care ne-am plătit-o anticipat
Ne-a uşurat economia toată
Şi băncile ni le-a acaparat.

De-aceea-n România azi la noi
Vin să impună toți numai condiții
Deşi se ştie că avem nevoi
De ajutor şi nu de toți bandiții.

Prin înverzire şi redenumire

Când ați simțit că lumea vă urăşte
Voi pedeliştii cei mai renumiți
Ați hotărât rapid dar şi curveşte
Pe-alegători şi-acum să-i păcăliți.

Şi-ați înființat şi voi o uniune
Ce-i zice social şi populară Prin
care vreți să fiți aleşi şi mâine
Pentru-a ne jecmăni şi minți iară.

Deşi prin felul cum ați guvernat
Ați fost mereu ostili societății
Iar populari voi v-ați rebotezat
Ca să scăpați de furia cetății.

Numai că lumea este revoltată
Că voi ne-ați umilit din cale-afară
Şi cred că este foarte dezgustată
De uniunea voastră populară.

Prin care-ați înverzit potrocaliul
Sperând să vi se piardă orice urmă
Şi să rămână singur naşparliul
Aşa precum ciobanul fără turmă

Şi fiindcă sunt atâtea uniuni
V-ați zis că denumind-o populară
Se vor găsi oricum destui români
Ca să-i fentați a nu ştiu câta oară.

Numai că cei pe care-i mituiți
Acum, făcând pomeni electorale,
Sunt prea puțini ca să mai biruiți
Cu mici, cu bere şi cu vorbe goale.

Pentru că între timp s-au deşteptat
Cei ce-au primit numai felicitări
Şi-ntr-un târziu tot ei v-au depistat
Că nu le oferiţi decât urări.

Iar după vot dacă veţi lua mandatul
Şi veţi ajunge-acolo unde-aţi vrut
Vă veţi abandona electoratul
La fel cum aţi făcut-o şi-n trecut.

Fiindcă prin lepădarea de trecut
Prin înverzire şi redenumire
I-aţi umilit pe-acei care-au crezut
În pedelişti cu-ntreaga lor simţire.

Omul nu s-a lăsat încătuşat

L-au condamnat în unanimitate
După vreo şapte ani de cercetări
Prin motivări destul de-ntortocheate
Şi după foarte multe-amenințări.

Şi-au vrut definitiv să-l umilească
Pe cel ce-a fost cel mai competitiv
Ca nimeni şi nimic să nu-ndrăznească
Să se mai încontreze c-un bețiv.

Ce n-are nici cuvânt şi nici onoare
Şi care prin şantaj şi şiretlicuri
Are acum puterea cea mai mare
Dar se ocupă numai de nimicuri.

Prin unii magistrați ce-i sunt slugarnici
Care-l servesc plini de obediență
Şi care sunt în văzul lumii jalnici
Acuzatori plini de impertinență.

Ce-ar trebui să apere dreptatea
Și nicidecum ca ei să ne-o răpească
Cum i-au răpit lui Ţundrea libertatea
Fără ca vinovații să plătească.

Se pare că şi-acum ne confruntăm
Cu-acelaşi mod grotesc de umilință
Şi cu justiția ce-o tolerăm
Să ne condamne pentru neputință.

Însă după-această condamnare
Omul nu s-a lăsat încătuşat
Și-a decis, fiind cuprins de disperare,
Că-i mai bine să moară împuşcat

Numai ca să nu-i vadă jubilând
Pe aceia ce mereu l-au prigonit
Care nu se vor ridica nicicând
La măreția lui de erudit.

De-aceea Bunul Dumnezeu Cel Sfânt
L-a protejat lăsându-l să trăiască
Şi să ne-arate că nu l-a înfrânt
O hotărâre judecătorească.

Samaritenii nației

Vreți să vă votăm, când toată țara,
Vă huiduie pe toți şi vă înjură
Fiindcă ne-apasă tot mai greu povara
Că ne-ați îndatorat peste măsură.

Sunteți incompetenți, vicleni şi hoți
Care-ați ajuns cu japca la putere
Ca să ne jecmăniți de-atunci pe toți
Lacomi şi hămesiți după avere.

Acum când ați văzut că nu mai ține
Şi s-a prins lumea cine sunteți voi
Vă tot gândiți cum ați putea obține
Votul dar şi puterea de la noi.

Și oferiți tot felul de pomeni
De parcă noi am fi cu toți milogi
Iar voi ați fi bunii samariteni
Când de fapt sunteți hoți şi demagogi.

Numai că ce ne-ați dat nu-i de la voi
Sunt tot din banii noştri-ai tuturor
Și iată cât de fraieri suntem noi
Că ne-am lăsat seduşi mult prea uşor.

Săriți români că iar veniră hoții !

Săriți români că iar veniră hoții
Şi vânzătorii de promisiuni
Care se-nghesuie pe-aici cu toții
Ca să ne fure iar, vânzând minciuni.

Săriți să apărați democrația
Acaparată azi de trădători
Care i-au provocat ieri agonia.
Şi care se visează dictatori.

Şi pentru că la voi se aflǎ votul
Prin care ei dețin acum puterea
Să ştie că prin vot vor pierde totul
Şi le veți lua la puricat averea.

Deoarece de soarta celor mulți
I-a cam durut în cot şi nici acolo
Iar dacă stai atent ca să-i asculți
Se-aude smiorcăila : „dragă stolo”.

Şi altele ce vi le amintiți
Care vă gâdilau entuziasmul
Cu care ați plecat la vot porniți
S-alegeți sărăcia şi sarcasmul.

Aşa v-au lecuit naivitatea
Şi v-au trezit la viață guvernanții
Încât trăiți acum realitatea
Scandând în stradă ca să vină alții.

Numai că dacă nu veți fi atenți
Şi-i veți scăpa de sub supraveghere
Noii aleşi, ca şi cei precedenți,
Vă vor fura şi ei din răsputere.

Să ştii că porţi întreaga vină

Parlamentar cu traista plină
Ce-i tot sprijini pe guvernanţi
Să şti că porţi întreaga vină
Faţă de proprii tăi votanţi.
Cum ai putut cu mintea ta
S-accepţi tăieri salariale
Când viaţa e atât de grea
Şi banii nu prea au valoare?
Credeam că „n-ai venit cu pluta”
Şi nici „din ceruri n-ai picat”,
Că te gândeşti măcar atâta
Să nu tai din ce tu n-ai dat.
Că Statul nu este al tău
Tu eşti ales nu eşti stăpân
Şi n-ai dreptul să-i faci vreun rău
Alegătorului român.
Şi nici măcar nu este a ta
Ideea, este de „pirat”
Şi numai el va câştiga
Iar tu vei pierde c-ai votat.
Că se va lepăda de tine
Ca şi de alţii mai-nainte
Fără sfială sau ruşine
Şi fără prea multe cuvinte.
Că pentru el tu reprezinţi
Unealta prin care conduce
La fel ca ceilalţi prozeliţi
Care votaţi tot ce vă zice.
Ca să trăim nenorociri
În care şi tu ne-ai băgat
Parlamentar fără simţiri
Ce interesul ne-ai trădat.
Şi ne-ai luat pâinea de la gură
Fără vreun pic de remuşcări
Slujind o obrăznicătură,
Un mincinos plin de frustrări.

Sărac şi „restructurat”

Nu ne-a priit comunismul
Când aveam servici şi casă
Ne sufoca mitingismul
Din „epoca luminoasă”.

Ne lipsea proprietatea
Fiindcă eram proletari
Şi n-aveam nici libertatea
De-a deveni căpşunari.

N-aveam nici ambuteiaje
Că nu puteam circula
Şi n-aveam nici utilaje
Ca să putem prospera.

Industria , după unii ,
„Un morman de fiare vechi”
Îşi tot aştepta stăpânii
Dintre cei mai pezevenchi.

De-aceea ne-am revoltat :
Să trăim în libertate ,
Demn , dar şi civilizat ,
Şi plini de prosperitate

Iar de-atunci avem de toate
Din cele ce ne-am dorit
Numai că în libertate
Între timp ne-am cam rărit.

Avem fabrici şi uzine
Ce nu mai scot niciun fum
Bălării printe ruine
Şi şomeri destui pe drum.

Că Statul le-avea pe toate
Sub al său management
Dar prin măsuri concertate
Le-a adus la faliment.

Ca mai apoi să le vândă
Unele chiar pe-un dolar
Fără profit sau dobândă
În sistem clientelar.

Și să vezi minune mare
Energofagul falit
Fără vreo altă dotare
A ajuns iar în profit.

Doar că profitul revine
Patronului, om bogat
În timp ce Statul rămâne
Sărac şi restructurat.

Este noua viziune
Despre Stat și cetățean
Numită : „Să trăiți bine”
A lui Băsescu Traian.

În care nu prea contează
Aceia care muncesc
Cărora li se-adresează
Toți acei care doresc.

Să se-agațe de putere
În folosul personal
Neavând ce să ofere
Decât un slogan banal.

Iar Statul administrat
De guvernanți hămesiți
Nu va fi nicicând bogat
Cu cetățeni mulțumiți.

De-aceea se ştie bine:
Avem ceea ce-am votat
Şi să ne fie ruşine
Dacă ne vom fi-nşelat.

Săriți că vor să-i ia justiția !

Săriți că vor să-i ia justiția
Ce se făcea pe la televizor
Ca să ne-arate el ambiția
De-a fi aici stăpânul tuturor.

Şi de aceea omul se agită
Ca să nu piardă astăzi jucăria
Pe care reuşea ca s-o-asmută
Ca să ne sperie cu puşcăria.

Iar sentimentu'-acesta de teroare
Pe care-l suportăm de-atâția ani
Ne şi scârbeşte însă ne şi doare
Deoarece ne costă prea mulți bani.

Şi rezultatele ce-am aşteptat
Sunt prea puține şi neînsemnate
La câte bogății s-au tot furat
Dar şi la câtă sete de dreptate.

Pe care individul arogant
A speculat-o prin promisiuni
Şi printr-un mod aşa de incitant
Care s-au dovedit numai minciuni.

Iar jafurile chiar s-au înmulțit
Pe când justiția o reformase
Şi pagubele toate le-a plătit
Tocmai poporul care-l revotase.

Prin hotărârea celui reales
Salarii, sporuri, pensii s-au tăiat
Iar la justiţie bineînțeles
Nu s-au tăiat că ei sunt din alt Stat

De-aceea azi se zbate dictatorul
Pentru justiția independentă
Pe care s-o plătească tot poporul
Ca să-i rămână lui obedientă.

V-avertizez că n-ați învins !

V-avertizez că n-ați învins
Pe cel care l-ați suspendat
Iar individul a pretins
C-ați dat lovitură de Stat

Și v-amintesc, dac-ați uitat,
Că el ne-a păcălit mereu
Și tot el ne-a manipulat
Mințindu-ne pe toți din greu

Așa că dacă-l veți lăsa
Să-și facă jocul dictatorul
Cu stupoare veți constata
Că iar îl va vota poporul

Iar dacă vreo mică greșeală
Veți face vreunul din voi
Ea vă va fi catastrofală
Pentru ce va urma apoi

Pentru că știți că „găozarul”
Cel cu „țiganca împuțită”
A fost foarte viclean coțcarul
Când a fost vorba să-l demită

Și-a dat vina pe parlament
Victimizându-se teatral
La fel cum face și-n prezent
Pentru câștig electoral

"Piratul" şi slugoiul lui "pitic"

Cum vrei române ca să-ți fie bine
Când ai votat aşa cum ai votat
Şi când alesul desemnat de tine
Îți scoate toată țara la mezat ?

Cum vrei să ai o viață liniştită
Plină de bucurii şi de răsfăț
Când vine „plângăciosul" să te mintă
Şi mai apoi să-ți „pună pielea-n băț" ?

Ce-a făcut el mai bun pentru popor,
De când îl tot votezi pe „smiorcăilă"
Decât că l-a băgat pe veci dator
Ca să-şi plătească-ntreaga camarilă ?

Nu ți-e de-ajuns că ți-ai ratat norocul
Şi că ți-e rău în loc să-ți fie bine
De când „piratul" şi cu „năpârstocul"
Îşi bat fără sfială joc de tine ?

Nu ți-ai dat seama că impertinența
Pe care-o ți-o arată permanent
Nu poate ține loc de competența
De care-avem nevoie în prezent ?

Tu n-ai văzut că ăştia-s ageamii
Ce-n treburile țării au dat chix
Şi s-au împrumutat la FMI
Să aibă bani şi să nu-i „doară-n pix"?

Iar mai apoi tu şi compatrioții
Îi veți plăti „cu vârf şi îndesat"
În timp ce „hoțul care striga hoții"
Va fi fără-ndoială mai bogat.

Şi atâta timp cât n-o să zici nimic
Nici tu şi nici acei de lângă tine
„Piratul” şi slugoiul lui „pitic”
Or să te jecmănească şi mai bine.

Vouă salariul nu vă taie ?

Aş vrea să vă pun întrebarea
Ce mi se pare cam greoaie
Celor care-ați ales trădarea :
Vouă salariul nu vă taie ?

Și dacă da , de ce-ați cedat
Şi v-ați lăsat intimidați
Mergând cu capul aplecat
Nu la grevă să protestați ?

Credeți că veți primi vreodată
Ceva din tot ce v-a promis
Această mincinoasă şleahtă
Care tot timpul s-a dezis ?

Aveți voi vreo justificare
Ori vreun indiciu de mai bine
Pentru această dezertare
Care vă umple de ruşine ?

Unde-o fi solidaritatea
Cea care-ar trebui să fie ?
A distrus-o labilitatea
Transformând-o-n slugărnicie ?

Ori poate c-o fi sfârâiala
Legată de incompetență
Ce motivează dârdâiala
Și gestul de obediență ?

Indiferent cum este cazul
Şi-n viitor cum o să fie
Eu zic să vă crape obrazul
Nu de ruşine , de prostie!

Sistemul unic

E vai de soarta mea de cetățean
Pentru că nicicum n-o pot înțelege
Şi nu pricep deloc acel slogan :
„Nimeni nu este mai presus de lege”.

Aici se naşte-un fel de întrebare
Şi legitimă însă şi firească :
De ce vor unii astăzi să-i separe
Pe cetățeni în țara românească ?

Prin lege-i „consfințit” principiul unic
Când se vorbeşte de pensionare
Dar afirmația la modul cinic
E „gogonată” dar şi sfidătoare.

Şi tot aceeaşi lege stipulează,
Deşi total greşit şi incorect,
Cum că pensionarea se bazează
Pe-aceleşi norme „unice de drept”.

Dar noțiune de „unicitate”
E pusă-n lege doar pentru „gargară”
Fiindcă-s mai multe, în realitate,
Sisteme de pensionare-n țară.

Şi polițişti, şi cadre militare,
Însă şi magistrați, şi diplomați
Au legi aparte de pensionare
Prin care sunt prea privilegiați.

De parcă țara e alcătuită
Din ei şi ceilalți fără-nsemnătate
A căror pensie e stabilită
Față de cei dintâi la jumătate.

Că numai unii merită foloase
Iar pentru ceilalți țara e săracă
Ce țară-avem, ce reguli mincinoase
Şi ce popor care a-nvățat să tacă!

Iar cei care se-autosesizează
Fac parte dintre privilegiați
Ce nu muncesc ci doar supraveghează
Ca să fim cetățeni disciplinați.

Un guvern de asumări

Am ca armă doar cuvântul
În lupta cu nedreptatea
Am răbdarea şi avântul
De-a schimba realitatea

Şi-mi mai trebuie să am
Aliați la fel ca mine
Oameni dârji din acest neam
Să schimbăm răul în bine.

Fiindcă de nehotărâți
E plină societatea
Şi pentru că sunt atâți
Azi vedeți realitatea

În care eu cetățeanul
Nu prea am nicio valoare
Când el, politicianul,
Îmi ia bani din buzunare.

Zicându-mi că reformează
Statul pe care-l conduce
Pe când el acumulează
Bani pe care nu-i produce.

Iar apoi, cu nesimțire,
Uitând tot ce promitea
Vine ca să-mi dea de ştire
Că-mi va fi bine cândva.

Însă când, nici el nu ştie
Şi nici n-a ştiut vreodată
Fiindcă în democrație
Răspunderea-i diluată.

Iar rigoarea competenței
Nu poate fi invocată
Fiindcă actul concurenței
E-o alegere trucată.

Şi scorul electoral
E măsluit de migrări
Rezultând, în mod real,
Un guvern de asumări.

Suntem o țară de întortocheați

Trăim cu inutile motivații
Suntem o țară de întortocheați
Ce-i dominată de elucubrații
Şi plină de-o grămadă de-agramați.

Democrația e-o necunoscută
Pe care-o bagă toți la-naintare
Deşi noi ştim că ea e deținută
De elemente acaparatoare.

Care provin din tabăra de „foşti”
Cosmetizați în anticomunişti
Ca să ne ia acum pe toți de proşti
Să ne conducă iarăşi securişti.

Iar el, poporul, nu s-a lămurit
Cine-i cu el şi cine-i împotrivă
Şi cine l-a mințit şi păcălit
Prin atitudinea lui posesivă.

Şi-atunci mă-ntreb dacă democrația
Este a noastră sau este a lui
Când rezultatul este sărăcia
Pentru majoritatea neamului?

Schimbarea de borduri

Ați promis în astă țară
Şi reforme şi măsuri
Care se concretizară
În schimbarea de borduri.

Ați schimbat borduri albastre
Cu borduri portocalii
Care deşi sunt mai proaste
V-aduc profit zi de zi.

Şi-ați făcut „ marea schimbare”:
Ca să puneți hoții voştri
Numind-o „restructurare”
Ca să nu se prindă proştii.

Ați trădat întotdeauna
Tot ce se putea trăda
Alianțele, niciuna,
Cu voi nu vor rezista.

Şi-ați adus democrația
La nivel de tărăboi
Stăpâniți de lăcomia
De-a conduce numai voi.

„Plângeți” c-ați pierdut ciolanul
Şi-l vreți înapoi prin vot
De-aceea cotroceneanul
Se agită peste tot.

Nici „țiganca împuțită”
Şi nici acel „găozar”
Astăzi nu îl mai irită
Precum un parlamentar.

Fără pic de modestie
Demagog şi lătrător
Pentru voi el vrea să fie
Cel mai mare vidanjor.

Pozat cu peria-n mână
Pe panouri lungi şi late
A fost şi vrea să rămână
Un şmecher şi jumătate.

Și-n urma lui voi pediştii
Sunteți nişte profitori
Și sunteți oportuniştii
Care trageți mereu sfori.

Aşa sunteți voi cu toții
Numai boci, numai sulfine
Hoții voştri strigă: hoții
Ca să fure ei mai bine.

Faceți afaceri cu Statul
Şi cu consilii locale
Şi n-ați vrea să vină altul
La câştiguri colosale.

Oligarhii voştri buni
Nu-s mai răi ca şi ceilalți
Atenție dragi români
Ce hahalere votați!

Pediştii de la Bruxelles
Vă fugiră de la vot
Demonstrând în acest fel
Că de țară-i doare-n cot.

Și veniți acum buluc
Să-mi cereți să vă votez
Ca şi cum aş fi uituc
Și nu pot s-apreciez.

Curată neruşinare!
Voi sunteți prea nehaliți
De-aceea n-aveți crezare
Pentru că mereu mințiți.

De ce-aş vota trădători
Să-i trimitem la Bruxelles
Fiindcă cine-a trădat ieri
Mâine va face la fel.

Şi credeți voi că noi ne vom lăsa ?

Măi şmechere trimis de-americani
Poți să-mi răspunzi acum la o-întrebare:
Unde-ați fost în aceşti cincizeci de ani
Când vă credeam colacul de salvare?

Veniți acum ca să ne luați la rost
După ce-am cucerit democrația
Şi credeți că poporul ăsta-i prost
Să mai accepte iarăşi tirania?

Te prefaci că nu ştii ce s-a întâmplat
Şi că n-ar fi fost şapte milioane
Ca să-l demită pe cel suspendat
Care ne spiona de la butoane?

Ai confundat deja şapte cu cinci
Ori te-ai dedat şi tu la măsluială
Cum face suspendatul pe aici
Să-i dea cum ar vrea el la socoteală.

Voi care vă pretindeți că sunteți
Drept etaloane-ale democrației
Veniți acum ca să ne impuneți
Pe-un jalnic exponent al tiraniei.

Și vă-întrebăm cu cât v-acumpărat
Bineînțeles că nu din banii lui
Că el a fost funcționar la Stat
Încă din vremea comunismului?

Şi dacă merită democrația
Pe care-o tot clamați la nesfârşit
Ca s-o sacrificați în România
Pentru un şarlatan ce nu-i dorit?

Şi credeți voi că noi ne vom lăsa
Ca să ne calce cineva-n picioare
Fără ca să luptăm şi contesta
Ce-a reieşit la ultima votare?

Iar el pe care-l vrea străinătatea
Pe cine crede că mai reprezintă
Acum când nu-l mai vrea românitatea
Care-l tot ocărăşte şi-l insultă.

Pentru că singur el s-a compromis
Şi n-a ținut cu omul din popor,
Popor care acum îl vrea demis
Chiar cu susținerea străinilor.

Trăncănitorul

Trăncănitorul şef al națiunii
Un şarlatan cum nu s-a pomenit
Ne ceartă vehemnet pe toți românii
Pe lângă faptul că ne-a tot mințit

El reproşează astăzi tuturor
Că pân-acum n-am vrut ca să muncim
Şi fiindcă n-am avut la muncă spor
Trebuie mai puțin să şi primim

Dar cum domneşte de vreo şase ani
Precum un „Zeus" ce-a picat din nori
Acest şef de echipă la şnapani
Îi abureşte pe neştiutori

Şi din „Olimpul lui cotrocenean"
Se-ncruntă tot mai des pe sub sprânceană
Zicându-ne că-n urmă cu un an
Poporul a luat lefuri de pomană ,

Că la ghişee fetele rujate
Cu ochii bucluclați ca nişte cepe
Plâng după lefurile lor tăiate
Cu mutre acre ce nu pot pricepe

Că „bănişori" nu sunt ca-n alte dăți
Iar visteria țării s-a golit
Şi „nu ne duce capul" pe noi toți
Că bani au numai cei care-au muncit :

Unii au din vânzări anterioare
Alții din marmură sau energie
Însă au şi din flota de vapoare
Sau din parcări date de primărie

Şi toate astea în subsidiar
Pentru că ei au fost de când se ştiu
Slujbaşi doar în sectorul bugetar
Iar oameni de afaceri mai târziu

Adrian Anghelescu - ***Furia unui destin***

Când beneficiind de influiența
De demnitari sau de funcționari
Li s-a deschis deodată apetența
Şi-au început să fie bişnițari

De-aceea nici nu-i mai interesează
Acum poziția de bugetar
Şi cu cât Statul le diminuează
Salariul într-un mod nepopular

Pe-acestea nu le-a zis trăncănitorul
Fiindcă nu sunt în interesul lui
De-aceea azi aproape-ntreg poporul
L-înjură ca la uşa cortului

Şi tot de-aceea tace insolentul
Când este vorba despre clanul lui
Pe care-l apără impertinentul
Cu cerbicia disperatului

Şi ca un ipocrit desăvârşit
Atunci când a vorbit despre rujate
În niciun caz el nu s-a referit
La „Eba” cea cu buzele umflate

Care se cam întind pe trei hectare
Ca ea să pară mai cu expertiză
Şi cu care-ar produce ea valoare
Pentru a-i scoate pe români din criză

Dar pân-atunci se lăfăie duduia
Pe bănişorii de la noi tăiați
Şi-arată lumii că este lălâia
Prin care noi suntem reprezentați .

Şi-am mai văzut cum unii şefi de state
Îl ocolesc pe „Zeus” dezgustați
Dându-l în văzul lumii deoparte
Că nu vroiau să fie deranjați

făcut Aşa că ne-am de râs în lume
Fiindcă acela care ne conduce
Nici reguli nu respectă , nici cutume
La întrunirile unde se duce

Un smiorcăilă reales

De-aşa reponsabilitate
Şi după-atâta competență
Era mai, mai "să dau pe spate"
De-a "chiorului" impertineță

Zicea atunci în miez de noapte
Un smiorcăilă reales
Că fără tăieri nu se poate
Într-o "reformă" de succes

Vorbea cu ură proletară
Despre popor ,despre duşmani ,
Despre "săraca" noastră țară
Aflată în criză de bani

El "se dădea" că-i responsabil
De felul cum acționează
Şi părea chiar imperturbabil
La ceea ce se comentează

Iar hotărârea ce-a fost luată
Împotriva celor săraci
Ne confirmă încă odată
C-avem de-a face cu-n cârpaci

Aflat în fruntea națiunii
Prin viclenii,manipulare
Acest maestru al minciunii
Ne "bagă mâna-n buzunare"

Ca să simțim pe pielea noastră
Şi să plătim imediat

Această opțiune proastă
Care la vot s-a exprimat

Acum el caută temeiul
Să facă "prostia" legală
Şi ne invocă "zevedeiul"
Siguranța națională

Prin care poate să restrângă
Oricare drept pe care-l vrea
"Piratul" care stă să plângă
Un ticălos sau o lichea

Mai spune şi alte cuvinte:
"Că de azi gata cu minciuna"
Cine-a mințit nu vă mai minte
Cum face el întotdeauna

Pentru că cine minte fură
Deşi nu-i "nimic dovedit"
Şi-atunci e doar o "făcătură"
Acest "sistem ticăloşit"

Iar dacă toată jecmăneala
Nu va ieşi cu rezultate
"El" va veni cu smiorcăiala
Şi cu "responsabilitate"

Că noi din astea vom trăi
Din "competențe şi-asumări"
Şi cu toți vom contribui
Să crească ale lor averi

Că ele nu cresc din salarii
Ci din afaceri "învârtite"
Pe care mai toți demnitarii
Le fac să nu fie ştiute

Apoi ne spun tot ei , şpăgarii,
Că este groasă şi-o-ncurcăm

Fiindcă-avem pensii şi salarii
Mai mari decât le merităm

Că punem Statul în pericol
Cu-atâția bani nemeritați
Şi-atunci "piticul"şi "piratul"
Ni-i ia să fie ei bogați .

Vrea acum să ne sugrume

Aşa este viața noastră
Şi mai bună şi mai rea
Însă ca acum de proastă
Nu cred să fi fost cândva

Iar dacă-mi privesc viitorul
Ce alții mi l-au votat
Eu îl văd mereu pe "chiorul"
Care zice c-a "fost beat"

Şi ne-ndeamnă să plecăm
În afara Statului
Ca banii ce-i consumăm
Să-i poată rămâne lui

Că poate nu sunt destule
"Vânzările-anterioare"
La poftele nesătule
Din familia lui mare

Şi cum el de când se ştie
Este angajat la Stat
Fără minciuni şi hoție
N-ar fi putut fi bogat

Însă noi cum suntem proştii
Pe care i-a fraierit
Azi plătim din banii noştri
Un aşa neisprăvit

Care ne-ndrugă minciuni
Să ne gâdile timpanul
Şi să credem în minuni
Ce ni le vinde şnapanul

Ne-aminteşte şi de "Nuş"
Mogul, escroc, profitor
Fără de care acuş
N-ar mai fi el "jucător"

N-ar mai munci 16 ore
Zilnic fără rezultat
Prin cârciumi sau pe la hore
Ori trândăvind la palat

Nici n-ar da sfatul neghiob,
După ce-a tăiat salarii,
Să-şi mai găsească un job ,
După program , bugetarii

Acest ciocoi parvenit
Nervos pe întreaga lume
După ce ne-a fraierit
Vrea acum să ne sugrume

Ofticos pe erudiții
Care-l ignoră mereu
Şmecherul plin de ambiții
Se crede marele zeu

Dar oricât s-ar oftica
În viitor şi în prezent
Tot nu se va ridica
La rang de inteligent

Şarlatanul mincinos ,
Ce-i pacostea națiunii
E deja un odios
Înjurat de toți românii

Un rebut de pui de dac
replică

Îți arde de sorcovit
Măi , „tribun” nenorocit ?
Te dai mare patriot
Când de fapt te doare-n cot
De țară şi de partid .
Eşti meschin şi eşti perfid .
Şi faci multă vâlvătaie
Cu glasul tău de potaie
Şi moacă de papițoi ,
Tu , până mai ieri slugoi ,
Ce ridicai osanale
Lui Nicu şi „Doamnei” sale .
Le scriai imnuri de slavă ,
Tu cu mintea ta bolnavă. ,
Te dădeai cu scriitorii ,
Dar şi cu ciripitorii
Si-uite-aşa ai dus-o bine
Fără să-ți fie ruşine
Şi-ai ronțăit la ciolane
Nemâncatule , golane !
Iar când s-a produs minunea
Şi-a venit „rebeliunea”
Ți-a tăcut pliscul o vreme,
Cred c-ai „făcut” şi-n izmene,
Însă-ai revenit rapid
Şi-ai înființat un partid
I-ai zis „România Mare”
Dar ai comis o eroare :
Ai folosit un cuvânt
Mult pre sacru şi prea sfânt
Pentr-un om fără respect
Şi-un caracter prea infect
Care terfeleşte tot
De parcă-ar fi idiot .
Noroc că democrația

Ți-a încurajat nebunia
Şi-uite-aşa avem în țară
Un nebun din cale-afară ,
Schizofrenic , maniac ,
Un rebut de pui de dac ,
Cu aere de martir
Şi comportament de zbir ,
Care se simte frustrat
Că „țara” nu l-a votat
Ca s-ajungă preşedinte
Găgăuță , fără minte
El , marele derbedeu
Cu limbaj de la wc-eu
Care-i gata să împroaşte
Până şi sfintele moaşte
Cu noroi şi invective
Ce-s cu gust de vomitive
Asta nu-i literatură
Ce „vomită”el pe gură,
E numai schelălăitul
Cu care nenorocitul
Latră azi în disperare
Damblagit de supărare
Marş potaie ! Tacă-ți fleanca
Că te duc la „Bălăceanca”
Iar dacă eşti rău de tot
Îți trag una peste bot
Să nu mai latri la lună
Tu cu mintea ta nebună !

12.01.2001

"Naşul"

Al naibii de şiret „Naşul”
S-a ales din nou cu caşul
În recenta Adunare
El s-a supus la votare
Şi-a ieşit câştigător
Să le-arate tuturor
Modelul „democrației”
Din Fotbalul României
Unde „cel mai competent”
Este tot el şi-n prezent
Lăsând să se înțeleagă ,
Ca să ştie-o lume-ntreagă ,
Că s-ar retrage oricând ,
Dar că nu are de gând .
Ăsta da , „dezinteres”
Din partea celui „ales”
Ce, „modest” , a declarat
Că nici n-a „prea câştigat” ,
Dar un lucru uită „Naşul”,
Când se plânge că-i mic caşul,
Că alții-n teren se luptă
În timp ce el se înfruptă
Din talentul şi sudoarea
Celor care fac splendoarea
Fotbalului pe gazon :
Vrăjitorii de balon ,
O echipă de elită
Care-i uneori hulită
De cei care-au muls-o bine
Fără vreun pic de ruşine ,
Cei ce prin regulamente
Jumuleau de „dividende”
Orice succes ca atare
Din orice calificare
„Naşul” ne şi îmbârligă
Când e vorba despre Ligă
Amintind de : atribuții ,
Calomnie şi corupții

Şi-a criticat vehement
Orişice aranjament
Declarându-se jignit
Fiindcă unii-au îndrăznit
Să-i critice fără frică
Pe el şi pe domn' Mitică ,
Care susține şi spune
Că nu e imixtiune :
Deputat în parlament
Și la ligă „president"
Ba, c-ar fi un avantaj
Ca un „şef de atelaj"
Cum îi place ca să-şi zică
De multe ori domn' Mitică,
Să conducă mult şi bine
Fraierii de azi şi mâine
„Imixtiunea" e Guşe
Care cu-ale lui țepuşe
Îi cam sperie pe toți
Şi cam bagă spaima-n hoți
De aceea se cam tem
Şuşotesc, se vaită, gem
Să nu fie controlați
Şi posibili depistați
Cu blaturi şi-aranjamente
Preşedinți, patroni, talente
Îi cam sperie bau-bau-ul
Și-ntr-un final DNA-ul

2003

La secret

În satul meu mehedințean
Trăia odată un unchieş
Era şi singur şi sărman
Şi-avea pe prispă-ntins un preş.

Dacă-l priveai părea curat
Dar când l-am ridicat odată
Sub preş parcă s-a adunat
Mizeria din curtea toată.

Uncheşul,când m-a observat,
Cu zâmbet galeş şi şiret
Mi-a zis pe-un ton nevinovat:
-Am pus gunoiul "la secret".

Rememorând acest aspect
Acum când este criză mare
Înțeleg clar de ce-i suspect
Acest cuvânt : secretizare.

Că-n spatele lui se ascund
Escrocheria, jaful, şperțul
La care nu pot să pătrund
Eu, cetățeanul, nătăflețul.

Şi-n acest mod ei,guvernanții
Ne vând "la secret" avuția,
Fără ca să mai vadă şi-alții
Detalii cu şarlatania.

Aşa s-a vândut tot petrolul
Marmura, aurul şi sarea
Recent s-a vândut şi subsolul
Pe care-l acoperă marea.

Le-au numit concesionări
Cu redevențe neînsemnate
Deşi ele sunt exprimări
Ale hoției patentate.

Prin care zăcăminte mari
Ce-s ale-ntregului popor
Sunt date de funcționari
Numai în interesul lor.

Şi dacă nu se sesizează
Slujbaşii care poartă robă
Ăştia ne concesionează
Până şi "praful de pe tobă".

Tot ce el a-mprumutat

Am auzit măi române
Că azi , după şase ani
De atâta trăit bine
Tu vrei să renunți la bani

M-a anunțat realesul
Care le ştie pe toate
Zicându-mi că interesul
Este : solidaritate

Deci să plătească poporul
Tot ce el a-mprumutat
Că acesta-i protocolul
Ce l-a vot s-a acceptat

Aceasta-i democrația
Tradusă în româneşte
Unul face măgăria
Şi toată țara plăteşte

Şi cum ăsta "găozarul"
Face numai ce vrea el
Azi poporul ,tributarul,
Îl ascultă cuminţel

Şi când s-a aflat minunea
Fiecare-n gândul său
Îşi murmură rugăciunea
Fericit că nu-i mai greu

Adică nu pierde totul
Ci numai o părticică
Şi că mâine şi-ar da votul
Iarăşi pentru Trăienică

Adrian Anghelescu - *Furia unui destin*

Cuprins:

Adrian Anghelescu - *Furia unui destin*

Adrian Anghelescu – prezentare biografie

Se naşte la 24 august 1951 în satul Smadovița județul Mehedinți ca fiu natural al Lidiei Puiu. La vârsta de 9 luni este înfiat de soții Ana şi Dumitru Anghelescu care nu mai aveau copii devenind unicul lor fiu pe care l-au crescut şi îngrijit cu dragoste şi căldură . În septembrie 1965 moare mama sa adoptivă Ana Anghelescu eveniment care l-a marcat pentru restul vieții, iar în noiembrie 1969 se stinge din viață şi tatăl său Dumitru Anghelescu. Orfan de ambii părinți descoperă în actele familiei că nu este fiul natural al soților Ana şi Dumitru Anghelescu şi că mama sa se numeşte Lidia Puiu. Porneşte o investigație cu ajutorul unui ofițer de miliție care după trei luni de căutări îi comunică că mama sa se află în Galați, sub numele de Giubega. Îşi caută mama care era căsătorită şi fără copii şi al cărei soț nu ştia de existența lui. Acesta a fost şi motivul pentru care n-a putut să locuiască la mama sa decât 2 ani până şi-a terminat studiile liceale întrerupte la moartea tatălui său adoptiv. Relațiile cu mama naturală au rămas cordiale . În anul 1998 împreună cu soția merge la Galați şi-şi aduce mama rămasă văduvă lângă el, la Hunedoara , mamă pe care a ocrotit-o împreună cu soția, copiii şi nepoții săi până anul 2003 când mama sa a decedat răpusă de cancer. Locuieşte în Hunedoara de peste 40 de ani împreună cu familia.

<u>Studii :</u>

A absolvit Şcoala Generală în satul natal în anul 1966.

Între anii 1966-1969 este elev al Liceului Militar din Breaza ale cărui studii le întrerupe în noiembrie 1969 datorită morții tatălui.

În 1971 este absolvent al Liceului Teoretic nr.6 din Galați.

Din 1972 urmează cursurile de zi ale Institutului de Subingineri Hunedoara şi devine absolvent şef de promoție în 1975.

Ulterior devine inginer absolvent şef de promoție al Facultății de Inginerie al aceluiaş institut.

<u>Profesie</u>

Lucrează la CSH în perioada 1972-2003 ca laborant, subinginer, subinginer principal, inginer, şef secție schimb, şef secție adjunct la

Blg.1300+1000mm+SF1 şi LPG (Blg.1300+1000+SF1+SF2+L.650mm) 28 de ani.
2007-2008 profesor de mecanică la Colegiul tehnic „Transilvania" din Deva
Din 2008 până în prezent este profesor de mecanică la Liceul din Călan.

Activitatea artistică

1977-1980 -interpret de satiră şi textier la grupul de satiră al Uzinei nr.4 CSH cu care a obținut locul întâi pe țară.
1980-1989 -interpret, instructor, textier al echipei de satiră ICSM Alimentara Hunedoara cu care a obținut 4 locuri întâi pe țară pe Ministerul Comerțului
Din- 1980 - scrie versuri sporadic şi publică poezii în diferite ziare locale.
În prezent este membru al Cenaclului Literar „Victor Isac" al CARP „Speranța" din Hunedoara care a publicat şi versuri de-ale sale în cele două antologii de creație literară publicate : „Templul creației"(2009) şi „Preaplinul din suflet" (2011) şi în revista semestrială a cenaclului „Înserare lirică".

Va trebui s-alegem doar valori

După atâţia ani de căutări
Avem şi noi de-acum o candidată
Ce se ridică peste aşteptări
Prin personalitatea ei marcantă.

Suntem sătui de toţi aleşii care
Şi-au rezolvat doar treburile lor,
Uitând problemele comunitare
Şi interesul cetăţenilor.

Va trebui s-alegem doar valori
Şi nu promisiuni meşteşugite,
Cum am făcut-o de atâtea ori
La toate-alegerile dinainte.

Oameni de lângă noi, pe care-i ştim
Că sunt capabili dar şi omenoşi,
Că n-avem dreptul să ne păcălim
Votând iar profitori sau ticăloşi.

De-aceea sper că de acestă dată
Noi nu vom mai greşi ca şi-nainte
Şi-o vom vota pe-a noastră candidată
Ca deputată, să ne reprezinte.

Adrian Anghelescu

ISBN: 978 - 606 - 93300 - 5 - 0